

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 1st February 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. SPEAKER (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

அரசிதழ் பதிவுபெறு ஊழியர்களின் சம்பளம்

*31. கேள்வி.—திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சமீபத்தில் தமிழ்நாடு என். ஜி. ஓ.-க்களின் பிரதிநிதிகள் தங்களின் சம்பளத்தை உயர்த்தக் கோரி முதலமைச்சரிடம் முறையிட்டார்களா?

(இ) ஆம் என்றால், அதன்மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 23-ம் தேதியன்று திருச்சிராப்பள்ளியில் நடந்த 43-வது மாநில மகாநாட்டில் தமிழ்நாடு கெஜட்டு பதிவிலா அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளங்களை மறு பரிசீலனைசெய்ய இரண்டாம் சம்பளக் கமிஷன் அமைக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டது.

(இ) இக்கோரிக்கையை அரசாங்கம் கவனமுடன் ஆலோசித்துப்பார்த்து, சம்பளக் கமிஷன் ஒன்றை நிறுவும் உத்தேசம் எதுவுமில்லை என மேற்படி சங்கத்திற்குத் தெரிவித்துள்ளது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கும் உத்தேசம் இல்லையென்றாலும்கூட தற்போது விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதன் காரணத்தாலும், மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கிராக்கிப் படியை உயர்த்தப்போவதாகச் சொல்லியிருப்பதாலும் அதை அனுசரித்து அடிப்படைச் சம்பளத்தைக் கூட்டிக்கொடுப்பதற்கோ அல்லது கிராக்கிப்படியை இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலேயே கொடுப்பதற்கோ வழிவகை செய்யமுடியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விலைவாசி உயர்வதைக் கொண்டு பஞ்சப்படி அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டு வருகிற விஷயம்.

[1st February 1966

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றாலும், அடிப்படைச் சம்பளத்தையாவது உயர்த்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்திருக்கிறதா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கெல்லாம் ஒரு கமிஷனைப் போட்டு பரிசீலனை செய்வது வழக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், சென்ற முறை அரசாங்க ஊழியர்களினுடைய பஞ்சப்படியை உயர்த்தும்போது நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய கோட்பாடுகளை ஏற்றுக் கொண்டு அமலுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் தங்களுடைய ஊழியர்களின் பஞ்சப்படியை உயர்த்துவதற்குப் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவுசெய்தால் அதையொட்டியாவது இங்கு உயர்த்தப்படுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மத்திய அரசாங்கத்தின் முடிவு என்ன என்று தெரியாது. அது என்னவென்று தெரிந்த பிறகுதான் இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள முடியுமோ அதை எடுத்துக் கொள்ளும்.

திரு. வை. சங்கரன் : மத்திய அரசாங்கத்தின் வருவாய் பெருமளவிற்கு ராஜ்ய சர்க்காரிடமிருந்து வருவதினாலேயே ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு கணிசமான அளவிற்கு உதவி செய்ய மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் வற்புறுத்துமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தக் கருத்தை முன்னமே மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்திருக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : பஞ்சப்படியை உயர்த்தினாலும் விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிற நிலைமை இருக்கிறது. பஞ்சப்படியை உயர்த்துவதற்குப்பதிலாக ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் என்ன விலைக்குப் பொருள்கள் விற்கப்பட்டனவோ அதே விலைக்குப் பொருள்களை வாங்கித் தருவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பஞ்சப்படியை உயர்த்தினால் விலைவாசி உயர்கிறது என்பது உண்மைதான். விலைவாசி உயர்வை உத்தரவு போட்டுக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. கன்ஸம்மர்ஸ் கோவார்ட்ரேடிவ் சொசைடிகள்மூலம் மலிவான விலைக்குத் தரமான பொருள்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

திரு. செ. மாதவன் : மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் பஞ்சப்படியை ஒட்டி மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நமது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறதா ?

1st February 1966]

கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர் சம்பள விகிதமும் மாநில சர்க்கார் ஊழியர் சம்பள விகிதமும் ஒரே அளவில் இருக்க வேண்டுமென்று பே கமிஷன் ஏற்கெனவே கன்சிடர் செய்திருந்தது. ஆகவே, அதைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பே கமிஷன் என்ன கன்சிடர் செய்தது என்பது எனக்குத் தெரியாது. மத்திய சர்க்காரிலே வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் இந்தியா பூராவும் எங்கே வேண்டுமானாலும் தங்கள் மாநிலத்தை விட்டு வேறு மாநிலத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள். நாம் அளித்திருக்கக்கூடிய சில சலுகைகள் மத்திய சர்க்கார் அளிக்கவில்லை. இதை யெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நாம் செய்ய முடியாது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இந்தக் கிராக்கிப் படியை பரிசீலனை செய்யும்போது மலைப்பிரதேசத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ஹில் அலவன்ஸ் உயர்த்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பஞ்சப்படி வேறு விஷயம், ஹில் அலவன்ஸ் வேறு விஷயம். ஹில் அலவன்ஸ் அளவப்போது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : மத்திய அரசாங்கம் சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் ஊழியர்களுக்கு நகர அலவன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் அதேபோன்று வழங்குவதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : புதிதாக எதையும் செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் இல்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : நீலகிரி மாவட்ட கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரிகளுக்கு ஹில் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுவதில் 800 ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம் வாங்கும் சில அதிகாரிகளுக்கு இது கொடுக்கப்படவில்லை என்று அவர்கள் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் முறையிட்டார்கள். பட்ஜெட்டிலே அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதைப்பற்றித் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

House Rent Allowance of the State Government servants

* 32. Q.—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have proposed to raise the House Rent Allowance of the State Government servants, and employees; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

[1st February 1966]

திரு. வை. சங்கரன் : தற்போது விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போவதாலும், வீட்டு வாடகை கூடியிருப்பதாலும், டவுனைவிட்டு வெளியே தங்க இயலாததாலும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படியை உயர்த்த உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வீட்டு வாடகைப்படியை உயர்த்துவது போதிய நிவாரணம் அளிப்பதாகாது. ஆகையால் வீட்டு வசதிக்குழு மூலம் முதன்மையாக மாவட்ட ஸ்தலங்களில் லெல்லாம் சர்க்காராலே முறையான வாடகைக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மாவட்ட ஸ்தலங்களிலும், தாலுகா ஸ்தலங்களிலும் அரசாங்க அலுவலகங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் அங்கே வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வசதி இல்லை. அதனால் ஊழியர்கள் விருப்பம் இல்லாமல் வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்க அலுவலகங்கள் கட்டும் நேரத்திலே அங்கே வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதுதான் என்னுடைய எண்ணம். அதுவும் எந்த அளவிலே மேற்கொள்ள முடியுமோ அந்த அளவிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படி தருகிறார்கள். ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியனில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு வீட்டுவாடகைப்படி தருவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை இதுவரை பரிசீலனை செய்யவில்லை என்றாலும் இனிமேலாவது பரிசீலனை செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதற்குத் தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : அண்மையிலே கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது வீட்டு வாடகைப் படியை உயர்த்தவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டபோது ஆவன செய்கிறேன் என்று சொன்னதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அதைப்பற்றி என்ன சொல்லமுடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் என்ன சொன்னேன் என்பது நினைவில்லை. ஆவன செய்கிறேன் என்று நான் சொன்னதாகச் சொன்னால் அதையும் நான் மறுக்கவில்லை.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : ஆசிரியர்களை சர்க்கார் ஊழியர்களாகப் பாவித்து அவர்களுக்கும் வீட்டு வாடகைப்படியை கொடுப்பதற்கு ஆலோசிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அவை தொடர்ந்து கவனத்தில் இருக்கின்ற விஷயம்.

1st February 1966]

மாவட்ட நீதிபதிகளின் ஓய்வுக்கால வயது

* 33. கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் முதல் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) மாவட்ட நீதிபதிகளின் ஓய்வுக்கால வயதினை நீடிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், எந்த அடிப்படையில் வயது நீடிப்பு செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The retirement benefits under the All India Services (Death-cum-Retirement Benefits) Rules, 1958, were already made applicable to the District Judges. The compulsory age of retirement in the case of Indian Administrative Service Officers has been increased from 55 to 58. As the District Judges are treated on a par with the Indian Administrative Service Officers in regard to their retirement benefits, it was considered necessary that the age of retirement of the District Judges also should be raised to 58. Further, the age of retirement of the High Court Judges has also been increased from 60 to 62 by the Constitution (Fifteenth Amendment) Act. As there would be a great disparity in the age of retirement between the High Court Judges (62) and the District Judges (55), it was considered necessary that the age of retirement of District Judges also should be raised to 58.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அதிக மன வலிவோடு உழைக்க வேண்டிய ஸ்தானத்தில் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் பதவியில் இருந்து விலகும் வயதை உயர்த்தியிருக்கும்போது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுடைய வயதை உயர்த்தாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களுடைய பதவி விலகும் வயதையும் உயர்த்த சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது பற்றி யோசிக்கப்பட்டது. ஆனால், சர்க்கார் ஊழியர்களில் பெரும்பகுதியினர் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை; அதை ஆட்சேபித்தார்கள். தங்களுக்கு அது நலன் அல்ல என்று கூறினார்கள். ஆகவேதான் அவர்களுடைய பதவி விலகல் வயது உயர்த்தப்படவில்லை.

திரு. செ. மாதவன்: ஐம்பத்தெட்டு வயது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுவிட்டதா அல்லது 55 வயதுக்குப் பிறகு புதிதாக ஒரு உத்தரவு போட்டு 3 வருஷம் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: புதிதாக எக்ஸ்டென்ஷன் விலகல் வயதை உயர்த்தியது போல் மஸ்மரிக் பப்ளிக் ப்ராசி

“இல்லை. ஐ. ஏ. எஸ்.-க்கு எப்படி இருக்கிறதோ அதேமாதிரி செய்யப் பட்டிருக்கிறது.”

விலகல் வயதை உயர்த்தியது போல் மஸ்மரிக் ப்ராசிக்யூட்டர் வயதையும் உயர்த்த அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டர்கள் 60 வயது வரையில் பதவியில் இருக்கலாம்.

[1st February 1966]

திரு. வை. சங்கரன் : ஜட்ஜுகளுக்குள்ளே வித்தியாசம் பாராட்டாமல் சப்-ஜட்ஜுகளுக்கும் 58 வயது என்று நிர்ணயம் செய்ய முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மாநில அரசாங்க ஊழியர்கள் ஓய்வு பெறும் வயது 55 என்று இருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே வித்தியாசம் ஒன்றும் இல்லை.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கல்லூரிகளில் பணிபுரிய ஆசிரியர்கள் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய ஓய்வு கால வயதை அதிகரிக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பள்ளி ஆசிரியர்கள் வயது 58 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஆசிரியர்கள் வயதை உயர்த்த இப்போது உத்தேசமில்லை. எங்கே அவசியம் இருக்கிறதோ அவர்களுடைய செர்வீஸ் நீடிக்கப்படுகிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அனுபவசாலிகள் வேண்டுமென்ற காரணத்தால் டாக்டர்கள், ஆசிரியர்கள், ஜட்ஜுகள் போன்றவர்களுடைய ஓய்வுகால வயது அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய வயதை உயர்த்தும் உத்தேசம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த முறையில் ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுத்து ஓராண்டுக்குமுன் பதவியிலிருந்து விலகியவர்கள்கூட தொடர்ந்து பதவியில் இருக்க உத்தரவிடப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவ்வாறு ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுப்பதில் பல சிக்கல்களுக்கு இடம் ஏற்படும். ஆகவே, அம்மாதிரிக் கொடுப்பதற்கில்லை.

Tyre industry in the State

* 34 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the tyre industry in the State has been affected adversely, on account of shortage of raw materials; and

(b) if so, the steps the Government have proposed to take, to ease the situation?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) No representation has been received by the State Government from any of the tyre manufacturers in this State about difficulty in getting raw materials.

(b) Does not arise.

திரு. வை. சங்கரன் : இதற்கான மூலப் பொருள்கள் நம்முடைய நாட்டில் கிடைக்கின்றனவா? அல்லது வெளிநாடுகளிலிருந்து வா வேண்டுமா? எதனால் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது?

1st February 1966]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is fishing for information. Raw material by way of rubber is available to a large extent in our country. But it is also imported.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : டயர் விலை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. மூலப் பொருள் இல்லாத காரணத்தால் அதிகரிக்கிறதா? அப்படி அதிகரிப்பதைக் கட்டுப்படுத்த சட்டம் கொண்டு வர முடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது மத்திய சர்க்கார் பொறுப்பு. ராஜ்ய சர்க்கார் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

திரு. வை. சங்கரன் : வெளிநாடுகளிலிருந்து இம்போர்ட் செய்யும்படியான மூலப்பொருள் தடைப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த விவரமும் இந்த ராஜ்ய சர்க்காரிடத்தில் இருக்காது. மத்திய சர்க்காரிடத்தில்தான் இருக்கும்.

Match factory

* 35. Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to set up any match factory mechanised or otherwise, in the public sector in the Fourth Plan period in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) : There is no such proposal.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : இயந்திரத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை அமைத்தால் தீப்பெட்டி விலை குறைவாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் அதற்கு ஏன் முயற்சி செய்யக்கூடாது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அந்த மாதிரி ஒரு ஏற்பாடு இல்லையென்று சொன்னேன். ஏன் என்பதற்கு இப்போது காரணங்கள் சொல்வதற்கில்லை.

திரு. சா. கணேசன் : இப்போது பல்வேறு பகுதிகளில் நெருப்புப் பெட்டிகள் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார்கள் கிளம்பி இருக்கின்றன. சென்னையிலே கூட சில இடங்களில் நெருப்புப் பெட்டிகள் இல்லையென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். போதிய அளவு மூலப் பொருள்கள் சப்ளை செய்யப்படாததுதான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, ஏதேனும் புது முறைகளை மேற்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது பொட்டாஷியம் குளோரைடு ஷார்ட் சப்ளையாக இருக்கிறது. அது கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று நேற்று ஸ்டேட்மெண்டில் சொல்லி இருக்கிறேன்.

[1st February 1966]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தீப்பெட்டி செய்கின்ற முறையில் ஏராளமான பேர் அதைக் குடிசைத் தொழிலாகக் கொண்டு பிழைத்து வருகிறார்கள். இயந்திர வசதியோடு இதற்கு ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி விட்டால் அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தால் அதை மனத்தில் கொண்டு அந்த இயந்திரத் தொழிற்சாலையை அரசாங்கம் கொண்டு வரது என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுப்பார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : திரு. மாதா கவுடர் அவர்களுடைய கேள்விற்குப் பதில் கேள்வியாகப் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் கேட்டுவிட்டார்கள்.

Accumulation of yarn

* 36. Q.—SRI V. SANKARAN :
SRI M. S. MANI : } Will the Hon. the
Minister for industries be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a representation was made to the Government by the South India Mill Owners' Association regarding the huge accumulation of yarn and cloth in the State; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) : The hon. Member's attention is invited to the statement under Rule 41 of the Madras Assembly Rules made by the Minister for Industries on 11th November 1965 on this subject.

திரு. எம். எஸ். மணி : பஞ்சாலைத் தொழிலில் உற்பத்தி செய்து முடிந்த பொருள் தேக்கத்தைவிட மூலப்பொருள் இன்றையதினம் அதிகமாகத் தேங்கியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எந்தக் காரணத்தினால் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி ஏற்பட்டது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பஞ்சாலையில் நெருக்கடி இருப்பதற்கு இரண்டு, மூன்று காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. வழக்கமாக நூல் ஏற்றுமதி செய்கின்ற பிரதேசங்களான வங்காளம், பஞ்சாப் முதலிய இடங்களுக்குப் போதிய அளவு நூல் செல்லவில்லை; நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களில் அவர்களுடைய 'ஆஃப்டேக்' குறைந்துவிட்டது. இரண்டாவது, பாங்குகளில் போதிய அளவு கடன் வசதி கொடுக்க இயலாததன் காரணமாக கையில் இருக்கும் நூல் விற்காமல் போனதுடன் புதிதாக உற்பத்தி செய்யவும் முடியவில்லை.

திரு. சா. கேணசன் : என்னவோ காரணங்கள் இருந்தாலும் தேக்கம் அதிகப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இந்த நேரத்தில் மில்களை மேலும் அதிகரிக்காமல், இருக்கிற மில்களில் ஸ்பிண்டில்களை அதிகரிக்காமல், இருக்க அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாகக் கட்டுப்பாடுகளே செய்யக்கூடாது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் இயங்குகிற கட்சி, இனி

1st February 1966]

புதிதாக மில்கள் கொடுக்க வேண்டாம் அல்லது கதிர்கள் கொடுக்க வேண்டாமென்று கட்டுப்படுத்தச் சொல்வது சற்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அந்த விதமான கொள்கை சர்க்காருக்கு இல்லை.

திரு. எம். எஸ். மணி : இந்த ஆலைகளில் நூல் துணித் தேக்கம் ஏற்பட்டிருப்பதால் தொழிலாளர்கள் பலர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சிலர் மில்லை மூடிவிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் நூலைந்து மில்கள் மூடப்பட்டு விட்டதாகத் தெரிகிறது. மகாராஷ்டிராவில் மூடப்பட்ட மில்களை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த முன் வந்திருக்கிறது. அதே போன்று நம்முடைய அரசாங்கமும் மூடப்பட்ட மில்களை ஏற்று நடத்த முன் வருவார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனியாகக் கேள்வி போட்டு எந்தெந்த மில்கள் என்ற விவரத்தைக் கொடுத்தால் சர்க்கார் பரிசீலித்துப் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : துணியோ, நூலோ தேங்கியிருப்பது உண்மை. எந்தெந்த மில்களில் எவ்வளவு தேங்கியிருக்கிறது என்ற தகவல் உண்டா? இது அரசாங்கத்தின் கொள்கையை முறியடிக்க முதலாளிகளே செய்யும் சதியா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஓரளவு தேக்கம் இருக்கிறது என்பது உண்மை, காரணங்களோ, நோக்கங்களோ என்னால் கண்டுபிடித்துச் சொல்ல முடியாது.

திரு. வை. சங்கரன் : நம்முடைய நூலுக்கு, முன்னால் கல்கத்தா, பம்பாய் போன்ற இடங்களில் மார்க்கெட் இருந்தது. தற்போது ராஜஸ்தான் போன்ற வட ராஜ்யங்களில் புதிதாக ஸ்பின்னிங் மில்லை ஏற்படுத்திவிட்ட காரணத்தால் நமது நூலுக்குக் கிராக்கி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது தெரியவில்லை. பிற ராஜ்யங்களில் மில்கள் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கூறும் அதிகாரம் நமக்கு இல்லை. அவ்வாறு சொல்லவும் கூடாது. பொதுவாக, காம்ப்ஷெனில் சிக்கனமாகச் செய்ய மில்கள் முன் வரவேண்டும். அதுதான் நன்றாக இயங்க வேண்டுமென்பது சர்க்கார் நோக்கம்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்த தேங்கியிருக்கிற நூல் துணி வகைகளில் எந்தெந்த வகைகளில் தேக்கம் இருக்கிறது? வெளி நாடுகளில் விற்பனையாகக் கூடிய நூல் துணியா அல்லது உள் நாட்டிலேயே விற்பனையாகக் கூடிய நூல் துணியா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : துணித் தேக்கம் அவ்வளவு அதிகமாக இல்லை. 15,000 பேல்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிறது. நூல் தேக்கம் 20,000 பேல்ஸ் என்றிருக்கிறது. என்ன கவுண்ட் என்று சொல்ல விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் சேகரித்துக் கொடுக்க முடியும்.

[1st February 1966]

திரு. எம். எஸ். மணி : நூல் துணித் தேக்கத்தால் சில மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. கோவையில் உள்ள கோயம்புத்தூர் ஸ்பின்னிங் அன்ட் வீவிங் மில்ஸிலுள்ள டைரக்டர்களுக்குள்ளாக ஏற்பட்ட தகராறால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மில்லையாவது அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தி, தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முன்வருமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதுதான் சொன்னேன், தனிக் கேள்வி போட்டால் பரிசீலனை செய்து தகவல் தயாரித்துக் கொடுக்க முடியும் என்று.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இப்போது ஏராளமான நூற்பாலைகள் நம் மாநிலத்தில் வளர்ந்திருக்கின்றன. இந்தச் சரக்குகள் எல்லாம் பல அண்டை நாடுகளுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தன. சுதந்திரம் பெறாமல் இருந்த காரணத்தினால், ஆங்காங்கு நூற்பாலைகள் இல்லாதிருந்த காரணத்தினால் நம் துணிகளுக்கு சிலோன், பர்மா, மலேயா போன்ற இடங்களில் மதிப்பு இருந்தது. இப்போது அவ்விடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட ஆலைகள் விஸ்தரிக்கப்படுவதால் நம் சரக்குகளை அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்யமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் உத்தேசித்து நம் சரக்குகளை ரஷ்யா போன்ற இடங்களில், நம் துணிகளுக்குக் கிராக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள், அங்கு அதிகமாக அனுப்புவதற்கு நம் அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டம் வகுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது ராஜ்ய சர்க்கார் பொறுப்பல்ல. மத்திய அரசாங்கந்தான் இதற்கான ஏற்பாடு செய்வார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலில் தேங்கியிருக்கிற நூல் துணி எவ்வளவு என்று ஒரு புள்ளி விவரம் கொடுத்தார்கள். அது என்றைய புள்ளிவிவரம் என்று அறியலாமா? மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால இறுதியில் நம் ராஜ்யத்திற்கு எவ்வளவு இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டது? அந்த இலக்கிற்கு துணி நூல் உற்பத்தியாகிறதா? அந்த அளவிற்குக் குறைவாக உற்பத்தியாகிறதா அல்லது அதிகமாக உற்பத்தியாகிறதா? புள்ளிவிவரம் இல்லாவிட்டாலும் அதுபற்றிய தகவலாவது கொடுக்கமுடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் கொடுத்த புள்ளி விவரம் அக்டோபர் மாத புள்ளிவிவரம். அதற்குப் பிறகு எங்களுக்கு வந்திருக்கிற தகவல், இன்று தேக்கம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது, நூல் வேகமாக விற்பனையாகிக் கொண்டு வருகிறது என்பதாகும். ஆனால், நூல் விற்பனையாகிக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லும்போது சில மில்களின் நூல் விற்பனையாவதில்லை. தரம் குறைவான காரணத்தினாலோ அல்லது பழைய இயந்திரங்கள் காரணத்தினாலோ, வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ சில மில்களின் நூல் விற்கவில்லை. இலக்கு பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லமுடியும்.

1st February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : தேங்கியிருக்கக் கூடிய சரக்குகளை வேகமாக விற்பனை செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மத்திய சர்க்கார் இதற்காகக் க்ரெடிட் ஸ்க்விஸை தளர்த்தி அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரிசர்வ் பாங்க் விதிகளைத் தளர்த்தியிருக்கிறார்கள். மில் ஓனர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமும் நம் மாநில அரசாங்கத்தினிடமும் கோரினார்கள். எங்களுக்குப் பணவசதி செய்து கொடுத்தாலே போதும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கான ஏற்பாடு ஓரளவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Manufacture of industrial explosives

* 37. Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to set up factories for the manufacture of industrial explosives such as detonators and plastic explosives in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) The Government have no proposal to set up any undertaking in the public sector in the State for the manufacture of industrial explosives. A letter of intent for the establishment of an industrial undertaking in this State to manufacture 15 million numbers of detonators per annum has been granted by the Government of India in the Private Sector.

திரு. வை. சங்கரன் : இதுபோன்று போருக்குப் பயன்படக் கூடிய தளவாடங்கள் இதர சாமான்கள் போன்றவை, நம் ராஜ்ய எல்லைக்கு அப்பால் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் இங்கேயே தயார் செய்வது அனுகூலமாக இருக்கும் என்பதால் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் சொல்லி தனியார் துறையிலோ அல்லது பொதுத்துறையிலோ அந்தத் தொழிற்சாலைகளை இங்கு ஆரம்பிக்க மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் நம் அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது போருக்கு உபயோகப் படுத்துவது அல்ல. இது டெட்டொனேட்டர்ஸ். கிணறுகளை வெடிப்பதற்கும், டன்னல்கள் போன்றவை செய்வதற்கும் வெடிவைக்கக் கூடியது. இது லிவில் பர்பஸுக்காக உபயோகப்படுத்தக் கூடியது. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர் கேட்பதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

Rehabilitation of disabled defence personnel

* 38. Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether any scheme has been envisaged by the Government for rehabilitation of defence personnel, hailing from the State disabled in action?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No specific scheme for rehabilitation of defence personnel, disabled in action has been envisaged in this State. However, disabled jawans and families

[1st February 1966

of those killed in action are given assistance by the State Government towards their rehabilitation in civil life from the Madras State Ex-Services Personnel Benevolent Fund operated by the Secretary, Madras State Soldiers', Sailors' and Airman's Board and from other sources on the recommendation of the State Board, such as

- (i) St. Dunston's Aftercare Fund for the Blind;
- (ii) Army Central Welfare Fund;
- (iii) Disabled Army Personnel and Widows Fund; and
- (iv) Army Commandants Fund.

திரு. வை. சங்கரன் : பேரிலே மரணம் அடைந்தால் மட்டும் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. காயம் பட்டு அங்கலினர்களாக ஆகி சரியானபடி வாழ்க்கை நடத்த முடியாவிட்டால் அவர்களுக்கும் உதவி செய்ய மறுபரிசீலனை செய்யமுடியுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அங்கலினமானவர்களுக்கும் உதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

'Three Jawans from Coimbatore, South Arcot and Salem who were disabled in the last Chinese Aggression were given grants for getting living accommodation. Two of them were given Rs. 1,000 each from the Madras State Ex-Services Personnel Benevolent Fund while the other was given Rs. 1,500 from St. Dunston's Aftercare Fund on the recommendation of the Secretary, District Soldiers', Sailors' and Airmen's Board'.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : அண்மையில் நடந்த பாகிஸ்தான் போரில் உயிர் இழந்தவர்கள், புண்பட்டவர்களில் நம் மாநிலத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : தனிக் கேள்வி வேண்டும், இப்போது புள்ளிவிவரம் இல்லை.

திரு. கோ. சி. மணி : உயிர் இழந்த ராணுவ வீரர்கள், நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தும் இதுவரை செய்யப்படாமல் இருந்தால் அவர்கள் குடும்பத்தினர்கள் பேரில் பிறகு ஆர்ஜிதம் செய்ய அரசாங்கம் உதவி செய்யுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது அனுதாபத்துடன் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சைனா யுத்தத்தில் அங்கலினம் ஏற்பட்டவர்களுக்கு நன்கொடை அல்லது வெகுமதி கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள், அதே போன்று பாகிஸ்தான் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இப்படி உதவி இதுவரை கொடுத்திருக்கிறார்களா, அப்படிக் கொடுக்கவில்லை என்றால் இனிமேலாகிலும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

1st February 1966]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : உதாரணமாகத்தான் சில குறிப்புகள் கொடுத்தேன். யாராவது அந்தமாதிரி அங்க ஹீனமானவர்கள் இருப்பார்களானால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு மனுச் செய்தால் உடனடியாக உதவி கொடுக்கப்படும்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : உயிர் இழந்தவர்களின் குடும்பங் களுக்கு மற்ற ஜில்லாக்களில் பூமி கொடுக்கப்படுவதாகப் பத்திரிகைகளில் பார்க்கிறோம். நீலகிரியைப் பொறுத்தவரை அங்கு பூமி கொடுப்பதற்கு தடை இருக்கிறது. ராணுவ வீரர் களின் குடும்பங்களைப் பொறுத்தாவது இந்தத் தடையை அகற்றி பூமி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பூமி கொடுக்கவேண்டும் என்பது மட்டும் ஸ்கீம் அல்ல. 'மன்தலி மெயின்டனன்ஸ்' கொடுக்கலாம், வேறு வேலை வாங்கிக் கொடுக்கலாம், பலவிதச் சலுகைகள் கொடுக்க முடியும். எந்தச் சலுகை எந்தெந்த இடங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்குமோ அந்தமாதிரிக் கொடுக்கப்படும்.

வேலூருக்கு அருகில் பால்பண்ணைத் திட்டம்

* 39. கேள்வி.—திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வடாற்காடு மாவட்டம் வேலூருக்கு அருகில் ஒரு பால் பண்ணை ஆரம்பிக்கும் திட்டம் ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆமெனில் அதன் விவரம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, may I know whether there is any proposal under the consideration of the Government to encourage private parties to start Dairy Farms and give financial and technical assistance to them?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I require separate question.

திருமணிமுத்தாறு திட்டம்

* 40. கேள்வி.—திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள திருமணிமுத்தாறு திட்டத்தை அமல்படுத்தக் கோரி சேலம் மாவட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடமிருந்து மனு ஏதேனும் அண்மையில் அரசினருக்கு வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

(உ) இத்திட்டத்தை நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டது உண்மையா?

(எ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

[1st February 1966

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) to (d) A statement * is placed on the Table of the House.

திரு. சி. வே. வேலப்பன் : இந்தக் குறிப்பில் இரண்டு வகையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகச் செலவாவதால் இத்திட்டத்தை ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகும் செலவில் நாலில் ஒரு பகுதியை விவசாயிகள் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். நாங்கள் முன் வந்து அதை வசூல் செய்து கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். அப்படிச் செய்கிற போது நான்காவது திட்டத்தில் இந்தத் திட்டத்தைச் சேர்க்கும் உத்தேசமுண்டா ?

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கொடுத்திருக்கும் பதிலில் அந்தத் திட்டம் ஆரம்பப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அதனால் ஏற்படக்கூடிய செலவு, அதனால் ஏற்படும் பலன் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் ஒரு முடிவிற்கு வந்திருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலையில் மற்றத் திட்டங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும்போது இத்திட்டத்தை இப்போது எடுத்துக் கொள்வது சாத்தியம் இல்லை.

விட்டு மனைகள் விற்பனை

* 41 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் உணவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

விட்டு மனைகள் வாங்குவதையும் விற்பதையும் முறைப்படுத்த சட்டம் ஏதாகிலும் கொண்டு வரும் உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : No, Sir.

கூட்டுறவு கடன்கள் வசூல் ஒத்திவைப்பு

* 42 கேள்வி.—திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1964-ம் ஆண்டில் பருவ மழை தவறியதால் கூட்டுறவு கடன்கள் வசூல் செய்வதை ஒத்தி வைக்கும்படி சர்க்காரால் உத்திரவிடப்பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR : (a) No.

(b) Does not arise.

திரு. ஆ. துரையாசன் : தலைவர் அவர்களே, 1964-வது ஆண்டில் பருவ மழை தவறியதின் காரணமாகக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட கடனை வசூல் செய்வதை ஒத்தி வைக்க

1st February 1966]

வேண்டும் என்று தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து விண்ணப்பங்கள் அரசினருக்கு வந்தனவா? ஆம் என்றால், அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் 'ஃப்ளட்' ஏற்பட்ட ஏரியாக்களில் மட்டும் கடனை வசூல் செய்வதற்கு போஸ்ட்போன்மென்ட், அதாவது எக்ஸ்டென்ஷன் செய்து கொடுக்கப்பட்டது.

திரு. கோ. சி. மணி : அவ்விதம் போஸ்ட்போன் செய்யப் பட்டது, எத்தனை ஆண்டுகள் கழித்து இதை வசூல் செய்து கொள்ளலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது? அவ்விதம் நிர்ணயித்திருந்த காலவரையறை முடிந்துவிட்டதா, இல்லையா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : இப்படிப் பட்ட எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுத்திருப்பது, ஷார்ட்ட்டெர்ம் லோன் என்பதை மீடியம் டெர்ம் லோன் என்ற முறையில் கருதப்பட்டது. கும்பகோணம் கூட்டுறவு பாங்கைப் உபொறுத்தவரையில் 193-— ஏப்ரலுக்குள் வசூல் செய்யவேண்டும் என்றிருந்ததை 1965— ஏப்ரலுக்குள் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Is it not a fact that postponement or extension has been granted as far as Tirunelveli district is concerned in the matter of collection of loans taken from co-operative societies?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR : No, Sir.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தஞ்சை மாவட்டத்தில் இம்மாதிரி தள்ளிவைக்கப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பதை அறியலாமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : ஏப்ரல் 1965-க்குள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பது, ஒரு இடத்தில் 85 ஆயிரம் ரூபாயும், மற்றொரு இடத்தில் 37 லட்சத்து 62 ஆயிரம் ரூபாயும்.

திரு. கோ. சி. மணி : இவ்விதம் 1965 ஏப்ரலுக்குள் வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று ஒத்திவைக்கப்பட்ட தொகை முழுவதும் வசூலிக்கப்பட்டுவிட்டதா? இன்னும் பாக்கியிருக்கிறதா? அப்படியென்றால், எவ்வளவு பாக்கியிருக்கிறது?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அந்தத் தகவல் என்னிடமில்லை.

திரு. ஆ. துரையாசன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, வெள்ளப்பெருக்கு காரணமாக கடன் வசூல் செய்வது தள்ளி வைக்கப்பட்டது என்று பதில் சொன்னார்கள். என்னுடைய மூலக்கேள்வியில் பருவ மழை

[1st February 1966]

பெய்யத் தவறியதின் காரணமாகத் தள்ளி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, அதற்கான விவரங்களைத் தனியாகத் தரமுடியுமா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : போஸ்ட்போன்மென்ட் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. இல்லை என்று சொன்னேன்.

திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, கெடு தள்ளி வைக்கப் பட்ட கடன் தொகை 85 ஆயிரம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கும்பகோணம் மத்திய கூட்டுறவு பாங்கிலிருந்து இந்தத் தொகை வழங்கப்பட்டதா? அல்லது வேறு வகையில் வழங்கப்பட்டதா?

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : தஞ்சாவூரில் 85 ஆயிரம் ரூபாய், கும்பகோணம் பாங்கிலிருந்து 37 லட்சம் சில்லறை ரூபாய்.

அரசாங்க விளம்பரங்கள்

* 43 கேள்வி.—திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் செய்தி விளம்பரத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அரசாங்கத்தின் விளம்பரங்கள் தினத்தாள்களில் வெளியிடப்படுவதில் கையாளப்படும் கொள்கை என்ன?

(இ) எந்த அடிப்படையின்கீழ் பத்திரிகைகள் விளம்பரத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : (அ) & (இ) அரசாங்க விளம்பரங்களைப் பத்திரிகைகளில் வெளியிடுவதற்கு முன் அப்பத்திரிகைகளின் விற்பனைப் பிரதிகளின் எண்ணிக்கை, அவற்றில் பிரசுரமாகும் விஷயங்களின் தன்மை, தரம் முதலியன முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படுகின்றது.

குறிப்பிட்ட விளம்பரம் எந்தப் பகுதியில் பிரசுரிக்கப் பட்டால் நல்ல பலன் தரும் என்று ஆராய்ந்து அந்த பிரதேசத்தில் பிரசுரமாகும் பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் தரப்படுகிறது.

அவதூறான செய்திகளையும், உணர்ச்சியைத் தூண்டும் தகவல்களையும் வெளியிடும் செய்திப் பத்திரிகைகளுக்கு அவை நல்ல முறையில் விற்பனையானாலும்கூட அரசாங்க விளம்பரம் தரப்படுவதில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பத்திரிகைகள் வருகின்ற தரத்தைப்பொறுத்து விளம்பரங்கள் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவ்விதம் தரத்தை நிர்ணயிப்பது யார்?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : தரத்தை நிர்ணயிப்பது அரசாங்கம்.

1st February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : சார், அரசாங்க விளம்பரங்களைக் கொடுப்பதற்கு தமிழ் தினசரிகளில் எந்தெந்த பத்திரிகைகளை அரசாங்கம் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : விளம்பரம் எந்த முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதுதான் கேள்வி. அதற்கான விடை அளித்தேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்கின்ற கேள்விக்கு இப்போது தகவல் என்னிடமில்லை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சார், எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகையான 'முரசொலி', 'நம் நாடு' போன்ற பத்திரிகைகளை அரசாங்கம் தரம் உள்ள பத்திரிகைகளாக நிர்ணயித்திருக்கிறதா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : பத்திரிகையின் தரத்தைப் பொறுத்து விளம்பரம் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னேன். எந்தெந்த பத்திரிகைகள் தரமுள்ளவை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதோ அவைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுக்கப்படும்.

Vellore Fort Moat

* 44 Q.—**SRI V. SANKARAN :** Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state whether there is any proposal to desilt and deepen Vellore Fort Moat for setting up a boat club thereat?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : மீன் வளர்க்கும் நோக்கத்தோடு வேலூர் கோட்டை அகழியில் தூறு வாரி ஆழப்படுத்தும் செயற் குறிப்பு ஒன்று அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் உள்ளது. இந்தத் திட்டம் படகுச் சங்கம் அமைக்க வேண்டும் என்ற உத்தேசத் துடன் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

அறந்தாங்கி கூட்டு மன்றத்திற்கு கட்டடம்

* 45 கேள்வி.—**திரு. ஆ. துரையாசன் :** கனம் தல நிர்வாக அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) 1965-ம் ஆண்டில் அறந்தாங்கி கூட்டு மன்றத்திற்கு புதிதாகக் கட்டடம் கட்டுவதற்காக அனுமதி கோரி மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் போட்ட தீர்மானம் ஏதேனும் அரசாங்கத்திற்கு வந்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பேரில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன?

கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத் : (அ) ஆம்;

(இ) இந்த ஆண்டிலேயே அறந்தாங்கி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு அலுவலகக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[1st February 1966

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION

FAST BY STUDENTS OF THE ALAGAPPA COLLEGE, KARAUKUDI.

Mr. SPEAKER: Hon. Members Sri S. Madhavan and Sri M. Kalyanasundaram have given notice of an adjournment motion to discuss the situation arising out of the alleged fasting by the students of the Alagappa College, Karaikudi. The hon. Member Sri Madhavan may briefly explain how the matter can be considered under the rules governing the admissibility of adjournment motions.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற அழகப்பா கல்லூரியில் நேற்று 300 மாணவர்களுக்கு மேல் உண்ணாவிரதம் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் தொடர்ந்து இருந்து வருவதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்த காலத்திலிருந்து இன்று வரை அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகம் மாணவர்களின்மீது பழிவாங்கும் எண்ணத்துடன் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. திடீரென்று நேற்று மாணவர்களைப் பழி வாங்கும் நடவடிக்கையை எதிர்த்து மாணவர்கள் அத்தனை பேரும் உண்ணாவிரதம் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும், இந்த நிலைமை மற்ற மாணவர்களிடமும் பரவக் கூடிய நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறது. மாணவர்களின்மீது சட்ட விரோதமான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதற்குப் போதுமான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த மன்றம் இதைப்பற்றி விவாதித்து அரசாங்கமும் தலையிட்டு, அந்தக் கல்லூரியில் மாணவர்களைப் பழி வாங்காத சூழ்நிலையை உருவாக்கவேண்டும். அதோடு, மாணவர்களுடைய உண்ணாவிரதத்தையும் நிறுத்து வதற்கு அரசாங்கம் தலையிடவேண்டும். ஆகவே, இந்த நிலைமையைப்பற்றி இந்த மன்றம் விவாதிப்பதற்காக இந்த சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சனையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது தான் என் நோக்கம். ஆயிரம் மாணவர்களுக்கு மேல் காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியில் படிக்கிறார்கள். இதில் பிரின்ஸிபாலாக பணியாற்றக்கூடியவர் இப்போது ராஜ்நாமா செய்து விட்டார். நிர்வாகமும் அவரது ராஜ்நாமாவை அங்கீகரித்துவிட்டது. அதற்கு மேலும் ஒரு சிலரின் முயற்சிகளின் காரணமாக இப்போதும் அவர் பதவியில் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் மாணவர்களைப் பலவிதத்திலும் பழிவாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். ஹாஸ்டலிலிருந்து பல மாணவர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார். கல்லூரியிலிருந்தும் பல மாணவர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார். ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் குற்றங்கள் புரிந்தவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக இப்போதும் மாணவர்களைப் பழி வாங்குவது சரியல்ல. அரசாங்கமே இவ்விதம்

1st February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

குற்றம் புரிந்தவர்களை எல்லாம் மன்னித்து விடுதலை செய்திருக்கிறது. ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் சில குற்றங்களைச் செய்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இந்த பிரின்ஸிபால் பொறுப்பில்லாத முறையில் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார். இது மாணவர்களிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்திக் கிளர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணமாக இருக்கிற பிரின்ஸிபால் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாகும். இது அவசரமானதும் கூட. இப்போது காரைக்குடியில் நடைபெறுகின்ற இந்தக் கிளர்ச்சி மற்ற மாணவர்களிடமும் பரவுமானால் நிலைமை இன்னும் மோசமாகும். அமைதி நிலவவேண்டிய இந்த முக்கியமான நேரத்தில் இதைப்பற்றி இந்த மன்றம் விவாதிக்க வேண்டியது முக்கியமாகும். ஆகவே, இதை நல்ல எண்ணத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இதை விவாதிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மன்றம் விவாதிப்பதற்காக சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரி முதல்வர், நிர்வாகிகள், மாணவர்கள் இடையே நல்லுறவு கெட்டிருக்கிறது என்று உணர்கிறோம். நிர்வாகிகளும் மாணவர்களும் அவர்களுக்குள்ளாகவே தீர்த்துக்கொண்டு நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களே தீர்த்துக் கொள்வார்கள் என்று விடுவதால் மேலும் விபரீத விளைவுகள் ஏற்படக் கூடும் என்ற அச்சம் இருக்கிறது. இதிலே அரசாங்கம் தலையிட்டு அமைதி நிலைமையை உருவாக்க முயலுவது ஏற்றதாக இருக்கும். அப்படி அரசாங்கம் தலையிடுவதற்கு இந்த மன்றத்தில் விவாதம் நடைபெறுவதன் மூலமாக நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முடியும். அரசாங்கம் தலையிட்டு நல்லுறவு ஏற்படுத்தினால்தான் எதிர் காலத்தில் நல்ல சூழ்நிலை ஏற்படக்கூடும். மாணவர்களும் நிர்வாகிகளும் அவர்களாகவே தீர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இல்லை. அவர்களல்லாத மூன்றாவது பேர் ஒருவர் போய்த்தான் அமைதி ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம்தான் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு இங்கே நடக்கக்கூடிய விவாதம் பலன் அளிக்கக் கூடியதாக, உறுதுணை புரிவதாக இருக்கும். அந்த முறையில் விவாதம் நடத்தி நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படுத்துவதற்கு, இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதைப்பற்றி இப்போது என்னிடம் தகவல் ஒன்றும் இல்லை. பத்திரிகையில் ஏதோ ஓரளவு செய்தி பார்த்தேன். கல்லூரி முதல்வர் செய்தது சரியா, இல்லையா என்று நான் கூற முடியாது. கல்லூரி முதல்வர் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை, தவறுதலாக நடந்து கொண்டார் என்றால் அதற்காக உண்ணாவிரதம் இருப்பது நல்லதல்ல. பாதிக்கப்பட்டவர்கள், மேலே யாரிடம் சொல்ல

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

வேண்டுமோ சொல்லலாம். எதற்கு எடுத்தாலும் உண்ணாவிரதம் செய்வது, வேலை நிறுத்தம் செய்வது மாணவர்களுக்கு நல்லதல்ல. மாணவர்களுடைய நலனுக்கு உகந்ததல்ல.

சில மாதங்களுக்கு முன் ஒன்றிரண்டு மாணவர்கள் மிகத் தவறுதலாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று செய்தி வந்தது. தகராறு வந்தது, பிறகு தீர்ந்தது. மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டது என்றால் உடனே அதை கவனிக்கக் கூடியவர்கள் கல்லூரி நிர்வாகிகள். அதற்கும் மேலே—கல்லூரிகள் என்றால் பள்ளிகளைப் போல அல்ல—கல்லூரிகள் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய மேற்பார்வைக்கு உட்பட்டவை, பல்கலைக் கழகம்தான் அதைக் கவனிக்கவேண்டும். பிரின்ஸிபால் சரியாக நடந்து கொண்டாரா, இல்லையா, பிரின்ஸிபால் ராஜிநாமா செய்தாரா, ராஜிநாமா செய்துவிட்டு வேலையில் இருக்கிறாரா, அப்படி இருந்தால் இருக்கச் சொன்னது யார், என்பதையெல்லாம் பல்கலைக் கழகம் கவனிக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழகம் கவனிக்கக்கூடிய நிலையிலே அரசாங்கம் இதைப்பற்றிச் சொல்லுவது என்றால், அத்து மீறித் தலையிடுவதாகக்கூட ஆகும். அதற்கு மேலும் நிலைமை சீர் அடையாமல் இருந்து அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அப்போதுதான் அரசாங்கம் தலையிடமுடியும். இப்போது இதில் அரசாங்கம் செய்யக்கூடியது ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, இது அவசரப் பிரேரணைக்கு உரியது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: This is not a matter for an adjournment motion. Hence I withhold my consent to it.

III.—NOTICE UNDER RULE 57 FOR RAISING A DISCUSSION ON THE AGRICULTURAL SITUATION IN THANJAVUR DISTRICT.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri M. D. Thiagaraja Pillai has given notice of the following under Rule 57 of the Assembly Rules:—

“To raise a discussion on an urgent matter of administration, namely the agricultural situation in the Thanjavur district.”

In the explanatory notes appended to the notice, he has given the following reasons for raising the discussion.

“(1) Due to failure of rains in the Thanjavur District, there has been complete failure of crops; the talady crop has completely withered and special remission should be given after proper inspection and assessment. Collection of the increased kist should also be postponed.

(2) Though the Government have fixed a fair price for paddy, it does not reach the villagers due to the commission agents paying them less than the price fixed and also the procurement should be done at the assembly points themselves and the producers should not be asked to bring his produce to the godowns which are far away.

1st February 1966]

[Mr. Speaker]

(3) Though a number of filter points have been sunk, there are no engines available to test the yield and also to work the filter point wells as there is often a lot delay. The pipes for the filter points are also not available due to defective planning on the part of the officials.

(4) There is also a lot of delay in giving electricity supply at places where filter points have been provided with electric motor pumpsets.

(5) If the situation is to improve, the above administrative deficiencies have to be rectified with the least possible delay."

The notice raises more than one definite issue and is hence hit by rule 59 (i). Further, though the matter is of sufficient importance, it lacks urgency. The Member will have an opportunity to raise the matter in the course of the discussion on the Governor's Address. Therefore the notice is disallowed.

IV.—PRIVILEGE MATTER.

ISSUE OF AN ORDINANCE AFTER SUMMONING THE LEGISLATURE.

MR. SPEAKER: The next item is a matter of privilege given notice of by the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 20-ம் தேதி மெட்ராஸ் எஸ்டேன்ஷியல் ஆர்ட்டிகிள்ஸ் கண்ட்ரோல் அன்ட் ரெக்லிஷிஷனிங் ஆக்டின் காலத்தை நீடிப்பதற்காக அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சபையைக் கூட்டுவதற்கு நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்ட பிறகு இந்த அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல காரியத்திற்காக அவசரச் சட்டம் கொண்டு வருவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரும் அதிகாரத்தை இவ்வளவு சாதாரண விஷயங்களுக்குப் பயன்படுத்துவது முறை ஆகாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தச் சட்டத்தின் காலத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று டிஸம்பர் மாதத்தில் இலாகா எதிர்பார்த்திருக்க முடியும். எதிர்பார்த்து முன்னாலேயே கொண்டு வந்திருக்க முடியும். ஆனால் அந்த மாதிரி கொண்டுவரவில்லை. அப்படியே இருந்தாலும், அவ்வளவு அவசியமாக இருந்தால் சில தினங்களுக்கு முன்பாகவே சபையை வைத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றியிருக்கலாம். இந்த மாதிரி செய்வது இது முதல் தடவை அல்ல. இதற்கு முன் பல தடவைகள் நடந்து சபையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவசரச் சட்டம் பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் கவர்னருக்குக் கொடுத்திருப்பதை ஒரு சட்டத்தை நீடிக்க அந்த அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்துவது இந்தச் சபையை அலட்சியப்படுத்துவதாக ஆகும். இதிலே இலாகா தவறி இருந்தால் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்தப் பிரச்சினையைச் சபை முன் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதில் ஏதாவது

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st February 1966]

தவறு இருக்குமானால் அப்புறம் யோசிக்கலாம். சபாநாயகர் அவர்கள் அபிப்பிராயம் கூறினால் அதன் பிறகு கமிட்டிக்கு விடலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய சட்ட சபையிலே இதற்கு முன் தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அவசரச் சட்டத்தை சட்ட சபை கூடுவதற்கு முன்னால் பிரேரேபிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்குமானால் அது பிரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ் ஆகாது என்று தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. அதையொட்டி நான் இப்போது அதிகமாகப் பேசப்போவதில்லை. எதனால் இவ்வளவு நெருக்கடியான நிலையில் பிரசுரிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது என்று நான் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டும். சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் தவறு ஏற்பட்டதா என்ற சந்தேகத்தை எழுப்பக் கூடியதாக இருப்பதால் நான் விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதி அவர்களுடைய அனுமதியை நாம் கோரினோம். கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும், 304 (பி) ஆர்ட்டிகிள் பிரகாரம் இந்தச் சட்டத்தை நாம் நீடிக்க வேண்டுமானால் ஐனாதிபதியினுடைய முன் உத்தரவை வாங்கித்தான் அதை நாம் பிரேரேபிக்க முடியும்.

Article 304 sub-clause (b) says : ' Provided that no Bill or amendment for the purposes of clause (b) shall be introduced or moved in the Legislature of a State without the previous sanction of the President.'

அதற்காக 1965-ம் வருஷம், செப்டெம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி இதை நீடிக்கவேண்டுமென்று எழுதினோம். ராஜ்ய சர்க்கார் எவ்வளவு அதில் கருத்தாக இருந்தார்கள் என்று எடுத்துக்காட்ட இன்னும் ஒன்று சொல்லலாம். இதே விஷயத்தை டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இண்டியா ரூல்ஸ் மூலமாக நாங்கள் கண்காணிக்க முடியும் என்று இருந்தாலும், டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இண்டியா ரூல்லை இதற்குப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை என்று நாங்கள் எழுதிக் கேட்டோம்.

In this connection it may be mentioned that the orders relating to the supply of electrical energy and levy of charges for such supply may, during the period of emergency, be enforced under rule 125 of the Defence of India Rules, 1962, also. But the intention of the State Government is that those orders should be continued in force even after the expiry of the period specified in sub-section (3) of section 1 of the Defence of India Act, 1962 (Central Act 51 of 1962) in case the period expires earlier than the 25th January 1969. But it is not the intention to use the Defence of India Rules.

அதனாலே நாம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று எழுதினோம். மத்திய சர்க்கார் இதைப் பரிசீலனை செய்து '1910-ம்

1st February 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

வருஷத்திய எலக்ட்ரிஸிடி ஆக்ட் பிரகாரம் செக்ஷன் 22 (பி)-ன் கீழ் உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது, புதுச் சட்டம் தேவையில்லை' என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கருத்து போன செஷன் நடந்துகொண்டிருந்த சமயத்தில் தந்தியெல்லாம் அடித்த பிறகு நமக்குக் கிடைத்தது. அப்பொழுதுதான் அவர்கள் அந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நமது ராஜ்ய சர்க்கார் சட்ட இலாகாவில் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், ஒத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் சொல்லியபடி செக்ஷன் 22 (பி) இதற்குச் செல்லாது என்று நாங்கள் கருதி, அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு 'நீங்கள் சொல்லுகிற ஆலோசனை சரியல்ல, இதற்குத் தனியாக சட்டம் வேண்டும்' என்று எழுதினோம். அதன் பின்பு தான் பெர்மிஷன் வந்தது. இதனால் தான் இந்த நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய இலாகா எவ்வளவு பொறுப்புள்ளதாக, எவ்வளவு துரிதமாக இதைப்பற்றி முன்கூட்டியே யோசனையெல்லாம் செய்து, நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து நன்னுடைய இலாகா இதற்குப் பொறுப்பு அல்ல, மத்திய சர்க்கார்தான் இதற்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டிய பொறுப்பு என்பதை மறைமுகமாகக் கூறினார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is a difference of opinion on the point of law.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு இவ்வளவு இடையூறுகள் உண்டாகியிருக்க வேண்டியதில்லை. இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு அனுமதி கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகியிருக்கிறது. 'இப்படி நாங்கள் சட்டசபையைக் கூட்டப் போகிறோம், அதற்கு முன்னாலேயே எங்களுக்குத் தகவல் வேண்டும்' என்று நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருந்ததா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அதிலும் இலாகா தேறி விட்டது என்பதற்கு நான் கடிதத்தைப் படிக்க விரும்புகிறேன்.

'Kindly recall the telephonic conversation I had with you this morning regarding the introduction in the State Legislature of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1965. The next session of the State Legislature is commencing on the 3rd November 1965 and will sit only for about 10 days. As it is absolutely essential that the amending legislation should be enacted in that session, urgent concurrence and previous sanction of the President is necessary, for the introduction of the Bill. I therefore request you kindly to help obtain the concurrence of the Government of India . . .'

[1st February 1966]

MR. SPEAKER: So, I think the hon. Member is now satisfied.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I am not pressing the matter.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS MEDICAL PRACTITIONERS BILL, 1965 (L.A. BILL No. 22 of 1965).

* THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Speaker, Sir, I present the Report^a of the Joint Select Committee on the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) and move for leave to withdraw the Bill.

Sir, hon. Members of this House are aware that a Bill for consolidating and amending the law relating to medical practitioners in the State of Madras was introduced in this Assembly during its last session held in July-August 1965. The Madras Medical Practitioners Bill, as it was called, was based on the draft Model Bill formulated by the Government of India. The object of the Bill was that only practitioners who have registered their names with the appropriate council can practice medicine in this State, while unqualified persons will be eliminated from the field of medical practice for the safety and well being of the society. The Government of India have subsequently withdrawn their Model Bill. This Government, however, decided to proceed with the Madras Medical Practitioners Bill and based on the recommendations of both the Houses of the Legislature, it was referred to a Joint Select Committee consisting of eighteen Members. The Joint Select Committee met on three occasions. At its first meeting the Committee decided to call for written memoranda and hear oral evidence from the existing associations, institutions and individuals practicing different systems of medicine in this State. A number of associations, institutions and individuals have sent written memoranda. At its second meeting the Joint Select Committee heard the oral evidence tendered by the representatives of various organisations, institutions, individuals, etc., and recorded them. As the subject "Medicine and Medical Practice" is in the concurrent list, the views of the Government of India, Ministry of Home Affairs, were also called for. Their views have also been received. The Joint Select Committee which met on the third occasion considered all of them and decided that the Bill in its present form should not be proceeded with as the Medical Council of India have objected to the inclusion of allopathic system of medicine in the consolidated Bill and as there will be difficulty in getting the Government of India's consent if the Bill is further proceeded with in its present form. The Joint Select Committee therefore recommended that the present Bill be withdrawn and that separate Bills, one for the Medical Practitioners of Homeopathic System of Medicine, one for the Medical Practitioners of

1st February 1966] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

Indian and Indigenous Systems of Medicine and, if necessary, a Bill to suitably amend the Madras Medical Registration Act, 1914, be brought forward.

Action is being taken to draft separate Bills on the lines of the recommendations made by the Joint Select Committee. It has therefore become necessary to withdraw the Madras Medical Practitioners Bill already introduced in the Legislature. I therefore, beg leave of the House to move that the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) already introduced in this Assembly be permitted to be withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That leave be granted for the withdrawal of the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965).’

The motion was put and carried and the Bill was withdrawn.

(2) THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT)
BILL, 1966.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966.’

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(3) THE MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 42 OF 1965.)

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.’

Sir, as the hon. Members are aware, this Bill was introduced in the Assembly on the 10th November 1965. Subsequently, with the concurrence of the Legislative Council, the Bill was referred to a Joint Select Committee. The Committee considered the Bill in detail and submitted its report together with a copy of the Bill as revised by it.

I shall briefly explain the important changes which the Joint Select Committee has made in the Bill.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [1st February 1966]

The Committee has decided that the preamble to the parent Act should not be omitted as originally proposed but that it should be retained with suitable modifications. The preamble has been revised accordingly.

The Committee has made certain changes in the composition of the Senate. Instead of giving representation to the Mayor, Municipal Corporation of Madras as an ex-officio Member of the Senate, the Joint Select Committee has recommended that provision may be made for the election of a Councillor by the Councillors of the Corporation.

Another important decision of the Joint Select Committee is that the practice relating to the grant of life membership to donors may be dispensed with. Accordingly, it has recommended the deletion of the provision relating to the life membership of persons making a donation of not less than Rs. 50,000. Clause 13 of the Bill has been suitably amended to provide that all persons who have made a donation of Rs. 25,000 before the date of the commencement of the amending Act shall be life-members of the Senate.

9-30 a.m. The Committee has further decided that the election of the representatives of the M.L.As and M.L.Cs should be in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote.

The Committee has also slightly altered the constitution of the Syndicate. According to the original provision out of the five members to be elected to the Syndicate by the members of the Academic Council, four were to be teachers of affiliated colleges and one was to be a person other than a teacher of an affiliated college. The Committee has decided that the fifth member should be a teacher of an approved college.

As regards the placing of the annual accounts and the financial estimates before the Senate, the Committee has suggested that the sub-clause might be recast to make the intention clearer. This has accordingly been done.

The Committee has also altered the constitution of the Academic Council. The Committee has decided that provision should be made for the election of five representatives by the principals of training colleges and five representatives by the teachers of training colleges. It has also decided that in view of this, no further representation need be given to training colleges by virtue of their being professional colleges. As regards approved colleges, the representation has been increased from two to three. Out of the three, two are to represent colleges providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas of the University and the remaining one to represent colleges providing courses of study for admission to the Pre-University Examination.

1st February 1966] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Provision has been made for the election of one teacher from each of the affiliated colleges other than post-graduate, professional and training colleges.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பல்கலைக்கழகத் திருத்த மசோதா பற்றி சில கருத்துக்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகைகளில் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். சொல்லப் படும் அடிப்படையான குறைபாடு என்னவென்றால், பல்கலைக்கழகத்தின் உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது, அந்த முறையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது என்பது. பல்கலைக் கழகத்திற்கு உரிமை உண்டு. உரிமை பாதிக்கப்படக் கூடாது, அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது, பல்கலைக்கழக விவகாரங்களில் அரசாங்கம் தலையிடக்கூடிய அளவில்தான் திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன என்ற குறைபாடுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் பத்திரிகைகள் மூலம், அதாவது 'லெட்டர்ஸ் டி எடிட்டர்' மூலம்தான் அதிகமாக வருகின்றன. ஆனால், என்னுடைய கருத்து இது தவறுதலான கருத்தேயன்றி வேறில்லை. ஆங்கிலத்தில் சொன்னால், இது ஒரு obsession தான். 'பல்கலைக் கழகத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது, அதை பாதிக்கும் முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும்' என்று தவறான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். வேறு மாநிலத்தில், பல்கலைக்கழகத் திருத்தச் சட்டம் வந்தபோது சொல்லப்பட்ட குறைபாடுகளையே இப்பவும் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டார்களோ, அந்தத் திருத்தம் கூடாது என்பதற்குச் சொன்ன அதே கருத்துக்களை இந்த மசோதாவிற்கும் சிலர் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், அப்படி வேறு மாநிலத்தில் வேறு பல்கலைக் கழகச் சட்டம் திருத்தப்பட்டதற்கும், இந்தச் சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டம் திருத்தப்படுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வைஸ்-சான்ஸலர் நியமனத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அதைப் பற்றி ஒரு கனம் அங்கத்தினர் திருத்தம் கூட நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வைஸ் சான்ஸலரை சான்ஸலரே நியமிக்க வேண்டும் என்றால், அரசாங்கக் கருத்துப்படிதான். கவர்னர் சான்ஸலராக இருந்தால், நியமிப்பார்கள் என்று ஒரு ஆட்சேபம். இங்கே அப்படி பட்ட திருத்தம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், முன்பு இருந்ததையே எடுத்துக் கொள்வோம். செனட் சபை மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, அவர்களில் ஒருவரை சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதுதான். அதற்குப் பதிலாக, செனட் சபை மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு குழு அமைப்பது, ஆங்கிலத்தில் சொன்னால், ஒரு ஹை லெவல் கமிட்டி அமைப்பது; உயர்பதவியில்; பொறுப்புள்ளவர்களை; அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைப்பது, செனட் ஒருவரையும், சிண்டிகேட் ஒருவரையும், சான்ஸலர் ஒருவரையும் நியமிப்பது, இந்த மூன்று பேர்களும் ஒரு குழுவாக அமைந்து அவர்கள் மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, அதிலே ஒருவரை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுப்பது என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. செனட் வைஸ் சான்ஸலரை நியமித்தால், தேர்தல் வைக்கப் கூடாது. தேர்தல் என்று வந்தால் அது சிறந்ததுதான், ஜனநாயகத்தில் அது இன்றியமையாததுதான் என்றாலும்—தேர்தலினால் பல விளைவுகள், சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. செனட் சபைக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் குறைவு இருக்கக்கூடாது என்று தான், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றுதான், அந்த நோக்கத்தோடுதான் இந்த மாறுதல் செய்யப்படுகிறது. இந்த மாறுதலால், உரிமை போய்விடாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முன்பு இருந்த முறைப்படியும், செனட்டு எடுத்து விட்டால் வருவார்கள் என்று இல்லை. அவர்கள் மூன்று பேர்களை எடுப்பார்கள். சான்ஸலர் அவர்களில் ஒருவரை நியமிப்பார். நேரிடையாக செனட்டே வைஸ் சான்ஸலரை நியமிப்பது என்ற நிலை அப்பொழுதும் இல்லை. அது சில பல்கலைக் கழகங்களில் கையாளப்படுகிறது. இந்த மசோதா முதன்முதலில் விவாதிக்கப் பட்ட போது, விளக்கினேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தாலும் இவ்வாறுதான். இந்தமுறைதான் கையாளப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இந்த மசோதாவும் வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். ஆகையினால், பல்கலைக் கழகத்தினுடைய அந்தஸ்துக்குக் குறைவு ஏற்படும் அளவிலே இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று வேறு யாராவது வெளியிலே கருதினாலும், இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் அப்படிச் கருதமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று. 'ஆடானமி' என்று பேசுகிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்தினுடைய ஆடானமியிலே எனக்கும் பெருத்த நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால், எடுப்பார் கைப் பிள்ளையாக இருக்கக் கூடாது. இன்னொன்று. 'பல்கலைக்கழகத்திலே அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை' அது ஏதோ அப்படியே ஆகாயத்திலிருந்து வந்தது. ஸ்வயம்புவாக ஏற்பட்டது, யாரும் கிட்டப் போகக் கூடாது. பார்க்கக் கூடாது' என்று நினைப்பது என்றால், அதற்கு பல்கலைக்கழகம் எதற்கு? பல்கலைக்கழகம் மாணவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்காக ஏற்பட்டிருப்பது. பன்மைக் காலத்தில் அதெல்லாம் பெரிய 'கிட்' ஆக இருந்தன. இங்கிலாந்து சரித் திரத்தைப் பார்த்தால், பல்கலைக்கழகங்களே தகராறுகளில் ஈடுபட்டிருந்தன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு ஏன் அக்கறையில்லை? ஜனநாயகத்தில் அரசாங்கம், சட்ட மன்றத்திற்கு உட்பட்டது. இந்த மன்றத்திற்குக் கொள்கையை வகுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றும் உரிமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதற்குப் புறம்பாக பல்கலைக் கழகம் நடப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது தகராறு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றாலே, அதுவே பல்கலைக்கழகத்தின் பெருமைக்கு உகந்ததல்ல. நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்திற்கும், இந்த அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவிதத்திலும் தகராறுகள் ஏற்பட்ட தில்லை. அவர்கள் ஒன்று சொல்லுவது, நாம் ஒன்று சொல்வது என்றில்லை. அபிப்பிராயங்களைக் கலந்து பேசிக்கொள்ளுகிறோம்,

1st February 1966]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கலந்து ஆலோசிக்கிறோம். ஆராய்கிறோம். அதன் பேரில் முடிவு எடுக்கிறோம். மாணவர்களுக்கு உகந்தமான முடிவு எடுக்கிறோம். ஆகையினால் இரு பக்கத்திலும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஏதோ பக்கலைக் கழகம் தனி ஸ்தாபனம் யாரும் அதன் கிட்டேபோகக் கூடாது என்றால் எப்படி சரியாகும்? அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இல்லை, சட்டமன்றத்திற்கு உரிமையில்தான் என்றால், இந்தச் சட்டமன்றம் சட்டம் செய்துதானே அது அமைந்தது. அதுவே ஸ்வயம்புவாக அமையவில்லையே. அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு எல்லாவற்றிற்கும் உரிமை என்பதும் சரியாகாது. பொறுக்குக் கமிட்டியிலே வேடிக்கையாக நான் சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்திலே கல்வி அமைச்சர் 'புரோ சான்ஸலர்' என்றிருக்கிறார். செனட் சபைக்கு வைஸ் சான்ஸலர் தலைமை தாங்குகிறார். கல்வி அமைச்சர் போய் 'நான்தான் புரோ சான்ஸலர், நீங்கள் எழுந்து போங்கள்' என்று சொல்லி அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொள்ள எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்றும் 'நான் சொல்லுவதையே கேளுங்கள்' என்று சொல்ல (திரு. இராம அரங்கண்ணல் : அப்படி சொல்லலாம் இல்லையா?) சொல்ல அதிகாரம் இருந்தாலும், அப்படி நடக்காது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் சட்டம் செய்துவிட முடியாது. ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. நமக்கென்று ஒரு பண்பாடு இருக்கிறது. ஒரு 'கன்வென்ஷன்' இருக்கிறது. இந்தப் பக்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இம் மாதிரி தகராறுகள் எப்பொழுதும் ஏற்பட்டதில்லை. ஏற்படப் போவதும் இல்லை. ஆனால், அரசாங்கத்திற்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்த வகையிலே தான் இந்த விதிகளை நாம் அமைத்திருக்கிறோம். இது மாதிரி தான் மதுரைப் பக்கலைக் கழகச் சட்டமும் அமைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது நீண்ட விவாதமும் இந்த மன்றத்திலே நடைபெற்றது. செலக்ட் கமிட்டி அப்போதும் பரிசீலனை செய்தது. அதை நிறைவேற்றினோம். சென்னை பக்கலைக் கழகச் சட்டம் 1923-ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டமாகும். அதை அப்படியே வைத்துவிட்டு, முதலில் புதிதாக அமைக்கப்படும் மதுரைப் பக்கலைக் கழகத்திற்குரிய சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு, அதன் பிறகு சென்னைப் பக்கலைக்கழகச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கலாம் என்று நினைத்தோம்.

சில பேர்கள் நினைக்கிறார்கள், மதுரைப் பக்கலைக் கழகச் சட்டம் ஒரு மாதிரியாகவும், சென்னைப் பக்கலைக் கழகச் சட்டம் ஒரு மாதிரியாகவும் இருக்கவேண்டுமா என்று. புதிய பக்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும் பழைய பக்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும் ஒன்று தான். அப்போதைக்கப்போது நம்முடைய கருத்திற்கேற்றவாறு, அவசியத்திற்கேற்றவாறு நாம் சட்டங்களை மாற்றியமைத்துக் கொண்டு வருகிறோம். மற்ற மாநிலங்களிலும், மற்ற நாடுகளிலும் கூட, பக்கலைக்கழகச் சட்டம் மாற்றியமைக்கப்படுகிறது. கல்வி என்பது தொடர்ந்து ஆராய்ச்சியிலே இருக்கும் விஷயம். முன்பு இருந்த மாதிரியே தான் இப்பொழுதும் நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரி பொதுவான குறை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

பாடுகளை, ஏதோ பத்திரிகையில் வருவதைப் பார்த்துவிட்டுச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தவறுதலான கருத்தை இந்த மன்றத்தில் யாரும் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று தான் நான் நம்புகிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், 'மினிட்ஸ் ஆஃப் டிஸ்ஸென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேல் சபை உறுப்பினர் அவர்களும் 'டிஸ்ஸென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு தவறுதலான கருத்தோடு தான் அவர்கள் அந்த 'டிஸ்ஸென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் அவர்களுக்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் என்ன லட்சியத்தோடு தெரிவிக்கின்றார்களோ, அது தான் அரசாங்கத்தின் லட்சியமும். என்னுடைய லட்சியம் கூட அது தான். அதிலே ஒன்றும் வேறு பாடு இல்லை. ஆனால், அதை இந்தச் சட்டத்தின் 'ப்ரியாம்பிளி' லேயே போடவேண்டுமா என்பது தான் பிரச்சனை.

இப்பொழுது இருக்கும் பல்கலைக்கழகம் நடைமுறையில் இயங்கி வருவதைப் பார்த்தால், அத்தகைய திருத்தத்திற்கே அவசியம் இல்லை. திருத்தத்தின் கருத்திலே இப்பொழுது இருக்கும் பல்கலைக் கழகத்தினருக்கும் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் கிடையாது. தமிழ் வளர்ச்சி என்றால், அதற்கு முதன்மையான இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. கூடியவரையில், இந்தப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்ல, வேறு மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் கூட முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறது. சமீபத்தில், ரஷ்ய மொழிக்குக் கூட நம்முடைய பல்கலைக்கழகத்தில், Chair ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எப்படி. ரஷ்யாவில் அவர்கள் தமிழ் Chair ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களோ, அதே மாதிரி நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்திலும் நாம் ரஷ்ய மொழிக்கு Chair ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மற்ற மாதில்களிலும் நம்முடைய மொழிக்கு அவர்கள் எவ்வளவோ முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு உஸ்மானியா பல்கலைக் கழக வைஸ் சான்ஸலர் அவர்கள் என்னிடம் வந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். ஹைதராபாத்திலுள்ள உஸ்மானியா பல்கலைக் கழகத்தில் Tamil Chair ஒன்று அமைத்திருக்கிறோம். நாம் பணம் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் ஒரு சிறந்த தமிழ் ஆசிரியரை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், தற்காலிகமாக இருக்கிறது, ஆசிரியர் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை, நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும் என்று உஸ்மானியப் பல்கலைக்கழக வைஸ்-சான்ஸலர் அவர்கள் என்னிடம் நேற்று முன் தினம் சொன்னார்கள். "சிறந்த ஒரு தமிழ் ஆசிரியரை நிரந்தரமாக அங்கே நியமித்துக் கொள்வதற்கேற்ற வகையில் ஒரு நல்ல ஆசிரியரை நீங்கள் எங்களுக்கு அனுப்பி விட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும்" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். "கட்டாயம் நான் அவ்வாறு செய்கிறேன். நீங்கள் எழுதி அனுப்புங்கள்", என்று நான் அவர்களுக்குக் கூறினேன். அம்மாதிரி வேறு பல பல்கலைக் கழகங்களும் தமிழ் ஆராய்ச்சியிலும்,

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தமிழ் அறிவைப் புகட்டுவதிலும், மிகுந்த கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல, கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்திலும் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்குக் கூட ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். அம்மாதிரி வேறு பல இடங்களிலும் செய்கிறோம்.

தமிழ் ஆராய்ச்சி என்றால் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, கோலாலம் பூரில் தமிழ் ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய மகாநாடு நடக்கிறது. ஏப்ரல் மாதத்திலே நடக்க இருக்கிறது. அரசாங்கம் கூட பிரதிநிதிகளை அனுப்பி வைக்கும். அடுத்த ஆண்டு அகில உலக மகாநாடு நடக்க இருக்கிறது. அதைத் தமிழ்நாட்டில் கூட்டுவதற்கு அழைப்பு விடுக்கலாம் என்று கூட நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த மாநாட்டைத் தமிழ்நாட்டில் கூட்டச் செய்து, மற்ற நாடுகளிலுள்ள தமிழ் அறிஞர்களையும், தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களையும், அழைக்கலாம் என்று உத்தேசித்து இருக்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு அழைக்கலாம் என்று நான் உத்தேசித்திருக்கிறேன்.

ஆகவே, ஏதோ தமிழைப்பற்றி நாம் அலட்சியம் செய்கிறோம், அலட்சியம் செய்யக்கூடும் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அம்மாதிரி குறை சொல்வதற்கே இடம் இல்லை. ஆனால், போதனா மொழியைப் பொறுத்த வரையில், தமிழை வைத்துக் கொள்ளுவது என்று கொள்கை அளவில் இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகம் இதை எப்போதும் எதிர்த்ததில்லை. தமிழைப் போதனா மொழியாகக் கொள்ளும் கல்லூரிகளில் குறைந்தபட்சம் ஓரளவு மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற நிர்ணயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால், இரண்டு, மூன்று பேர் தான் தமிழைப் போதனா மொழியாக எடுத்துப் படிக்க முன்வருகிறார்கள் என்றால், அது விரயமாகப் போய்விடும். அதற்காக ஒரு வரம்பு வைத்தார்கள். நான் வைஸ்-சான்ஸலரிடம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, “அந்தக் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும்” என்று சொன்னேன். அவர்கள் கொஞ்சங்கூடத் தயங்காமல் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். இன்னும் அம்மாதிரி தமிழைப் போதனாமொழியாக எடுத்துப் படிக்கின்றவர்களுக்குச் சலுகை தொடர்ந்து இருக்கும். முன்பு ஐந்து வருஷத்திற்குச் சலுகை இருக்கும் என்று இருந்தது. அந்தச் சலுகை தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்று தான் மீண்டும் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. எதையும் கட்டாயப்படுத்துவது போதிய அளவு பலனை அளிக்காது. நாம் எவ்வளவு தூரம் ஊக்குவிக்கிறோமோ, எவ்வளவு தூரம் வசதி அளிக்கிறோமோ அதைப் பொருத்து இருக்கிறது.

மொத்தத்தில், அறிவு பெறுவது தான் முக்கியம். இன்று உலகம் வேகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டே போகிறது. விஞ்ஞான அறிவு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. உலகத்திலே எங்கே கிடைத்தாலும் அந்த அறிவை யெல்லாம் நம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

முடைய இளைஞர்கள் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. யுனெஸ்கோ என்கிற உலக ஸ்தாபனம் அதிலே முன்னணியிலே இருக்கிறது. பல நாடுகளுக்கு அது வழிகாட்டுகிறது. அம்மாதிரி யெல்லாம் எல்லாவித அறிவையும் நம்முடைய இளைஞர்கள் பெற வேண்டும். நம்முடைய இளைஞர்கள் சர்வகலாவல்லவர்களாகத் திகழ வேண்டும். நம்முடைய பல்கலைக்கம் எண்ணும்போது அது எல்லாக் கலையறிவையும் தரக்கூடியதாக அமைய வேண்டும். தாய்மொழியாகிய தமிழுக்கு முக்கியமான இடம் கொடுக்கத் தான் வேண்டும். ஆனால், நாமும் தமிழ் படித்தோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் வகையில் ஏதோ படித்துவிட்டால் போதாது. தமிழின் மூலமாக உலகத்திலுள்ள அறிவை யெல்லாம் நம்முடைய மாணவர்கள் பெற வேண்டும். அதைப் பல தமிழ் அன்பர்கள் உரை வேண்டும். தமிழ் ஆராய்ச்சியில் எத்தனையோ பேர் கவனம் செலுத்துகிறார்கள்; எவ்வளவோ ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. ஆனால், அதிகமாகத் தமிழ் நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். புதிய புதிய நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றாலும், இன்னும் ஏராளமாக வெளிவர வேண்டும். இன்னும் எத்தனையோ பேர்கள் இந்தப் பணியில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாம் தமிழ் நூல் வெளியீட்டுக் கழகம் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மற்றவர்கள் எழுதிக் கொடுக்கும் நூல்களை வெளியிடுவதற்கும் வேண்டிய ஆதரவு அளிக்கின்றோம் என்று தெரிவித்திருக்கின்றேன். இந்த வெளியீட்டுக் கழகம் வெளியிடுகிற நூல்கள் அப்போதைக்கப்போது விற்கப்படாத நிலையில், அவற்றை வைத்துக்கொள்வதற்குப் போதிய இடம் இல்லாத பிரச்சனை வருகிறது. வெளியிடப்படும் புத்தகங்களை வாங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நூலகங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். கல்லூரிகளுக்கு மும் அனுப்புகிறோம். நூலகங்கள் இத்தகைய புத்தகங்களை வாங்கவேண்டும். நூலகங்களை நிர்வகிப்பதற்கென்று உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களைக் கொண்ட ஸ்தாபனம் இயங்கி வருகிறது. அவர்களும் இதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். நல்ல புத்தகங்களாக இருந்தால் அவற்றை வாங்க நூலகங்களுக்கு மானியம் கொடுக்கிறோம். அதற்குப் பதிலாகப் புத்தகங்களையே அரசாங்கம் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் நல்லதல்லவா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னும் அதிகமாக நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். விஞ்ஞானத் துறை நூல்கள் சில வெளி வந்திருக்கின்றன. என்றாலும் இன்னும் அதிகமாக வரவேண்டும். இதிலெல்லாம் அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. பல்கலைக் கழகமும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. சமீபத்தில் ஒரு சிறந்த அகராதி வெளியிட்டிருப்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். இன்னும் பல நூல்களை பல்கலைக் கழகம் நீண்ட காலமாக வெளியிட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, பல்கலைக் கழகம் ஏதோ தமிழுக்குப் போதிய அக்கறை

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

காட்டாமல் இருக்கிறது என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். 'ப்ரியாம்பிளி' இல் ஏதோ குறிப்பு ஒன்றைப் போட வேண்டும், போட்டால் தான் இந்த லட்சியம் நிறைவேறும் என்று நினைப்பது தவறு என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். போடுவதற்கு அவசியம் இல்லை, அவ்வாறு போடுவது பொருந்தாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் நான் செலக்ட் கமிட்டியில் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் 'டிஸ்ஸென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், நான் தெரிவித்த கருத்துக்களைக் கொண்டு அந்தத் திருத்தங்களை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உவர்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

Mx. SPEAKER: The motion is now before the house for discussion.

* **புலவர் கா. கோவிந்தன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் திருத்த மசோதாவைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதற்கு முன்பு, இந்த அரசாங்கத்திற்கும், குறிப்பாக நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் நன்றி செலுத்திக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக ஒரு தமிழ்ப் புலவரை நியமித்திருப்பதற்காக அந்தப் புலவர்கள் இனம் என்ற இனப் புத்தி மாறாமல் இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால் நான் நன்றிசெலுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் பல்கலைக்கழக மசோதா மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவை ஒட்டி வந்திருக்கிற காரணத்தினால் இதில் அதிகமாக விவாதிப்பதற்கு இடம் இல்லை என்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். அது ஓரளவு ஏற்புடையது தான் என்றாலும் இந்த மசோதாவில் சில பல கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வகையில் இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். ஆக, இதைப்பற்றி பரவலாகப் பேசுவதற்கு முன்பு, இதிலே மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்ட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நீண்ட சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அதிலும் பல பகுதிகளைப் பற்றிப் பேசாமல் அந்த மசோதாவின் ப்ரியாம்பிளில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு நாங்கள் கூறுகின்ற காரணம் தேவையற்றது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, நானும் அதைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கமும் சரி, பல்கலைக்கழகமும் சரி எடுத்துக்கொண்டு வருகிற நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் இந்தக் கருத்தைப் பல்லாண்டு காலமாகக் கூறிக்கொண்டு

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [1st February 1966]

வருகிறோம் என்பது உண்மையாகும். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தமிழில் பற்று உண்மையில் உண்டா என்றால் இல்லை. பற்று உள்ளவர்கள் போலச் செயலாற்றுகின்ற சூழ்நிலை தான் நாட்டு நிலைமை உண்டாக்கியிருக்கிறது. தமிழ் என்று சொன்னால் தேசத்துரோகச் செயல், தமிழ் பற்று தேசத்திற்கு விரோதமானது என்ற எண்ணத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் வளர்ந்தவர்கள்; வளர்ந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இப்போதும் அவர்களிடையே அந்த உணர்ச்சி மாறவில்லை. ஆனால் நாட்டு நிலை—போது மக்களுடைய ஒருமித்த கருத்துணர்ச்சி அவர்களைத் தமிழ் பற்றுள்ளவர்களைப் போலச் செயலாற்றக் கூடிய தன்மைக்கு ஆக்கி விட்டிருக்கிறது. அப்பர் சுவாமிகள் ஆண்டவரிடத்தில் எப்படி பக்தி கொள்ளவேண்டும் என்பதைச் சொல்ல வருகிறபோது— ‘அஞ்சி யாகிலும், அன்புகொண்டாகிலும் நெஞ்சம் இறைவரிடத்தில் ஒற்றி உருக வேண்டும்’ என்கிறார். அதுபோல இன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தமிழினிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற அன்பு அச்சத்தினாலே உண்டானதுதான். அன்பினாலே நிச்சயமாக உண்டானதில்லை. கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரை சரியான தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்படவில்லை என்று நான் குறிப்பிட்டபோது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் “தமிழ் என்ற இனபுத்தி மாறவில்லை” என்று கூறிவிட்டார்கள். எங்களுக்குத் தமிழ்ப் புலவன் என்ற இனபுத்தி இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்களிடத்தில் அது இல்லை. தமிழ் இனம், தமிழ்ப் பற்று என்கிற உணர்ச்சியே காங்கிரஸ் கட்சியினர் களிடத்திலே இல்லை. என்னிடத்தில் உள்ள இனபுத்தி மாறவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டைத் காங்கிரஸ்காரர்களே குறிப்பிட்ட தற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். அந்த உணர்ச்சி மாறவே இல்லை, மாறக் கூடாது. மாறக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கொள்கை.

பயிற்சி மொழியைப் பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில் நான் பல முறைகள் சொல்லியிருக்கின்றேன். “தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பல சலுகைகள் கொடுக்கிறோம்” என்பதாக ஆளும் கட்சியினர் சொல்கிறார்கள். ஆயினும் மாணவர்கள் விரும்பிப் படிக்க முன் வரவில்லையே, போதுமான புத்தகங்கள் அதற்கு உதவியாக வரவில்லையே, என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக கட்டாய நிலையில் கொண்டு வருவதற்கு முடியாது இருப்பதற்கான காரணங்களைக் கூறுகிறார். நான் சொல்கிறேன், 30 ரூபாய் சலுகைக்காக வந்துவிடுவார்களா? சம்பளம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? மாணவர்கள் தாங்களே தங்கள் எதிர்காலத்தை எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் தமிழை எடுத்துக் கொண்டு படித்தால் தங்கள் எதிர்காலம் நிச்சயமாக ஒளி வீசாது என்று தெரிகிறது. எப்படி தமிழை எடுத்துக்கொண்டு வாசிப்பது? வரலாற்று ஆசிரியர்கள் 500 பேர்களுக்கு மேல் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் வரலாற்றுத் துறை

1st February 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

யில் தமிழ் நூலை எடுத்துப் படிக்க மாணவர்கள் முன் வரவில்லையே என்று சொன்னார் முதல் அமைச்சர். தங்களை வாலாற்று ஆசிரியர்கள் என்ற ஒரு குறுகிய குறிக்கோளுடன் படிக்க யார் முன் வருவார்கள்? அதுமட்டும் அல்ல. தமிழில் படித்தாலும்-- வேலையில் சேர்ந்த இத்துணை ஆண்டுக்குள் நிர்வாக மொழியாக வேறொரு மொழியைக் கற்றாக வேண்டும் என்ற கட்டாய சூழ்நிலையும் கூடவே இருக்கும்போது--படிக்கும் காலத்திலேயே அந்த வேற்றுமொழியையும் கற்றுக்கொண்டுவிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமே தவிர தமிழில் முழுக் கவனம் செலுத்த எவ்வாறு முடியும்? இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் தான் தமிழ் பயிற்சி மொழி பரவவில்லை. இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க முடியாது.

அவர்கள் 'ப்ரியாம்பிளைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன? தமிழ் பயிற்சி மொழியை நாங்கள் எதிர்க்கிறோமா? துணைவேந்தர் எதிர்க்கிறாரா? என்றார்கள். அப்படியானால் இப்படிச் செய்வதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய தயவு இருந்தாகவேண்டும், துணைவேந்தருடைய தயவு இருந்தாகவேண்டும் என்ற நிலையில் இதைத் திருத்தாமல் என் விட்டு வைத்திருக்க வேண்டும்?

பல்கலைக்கழக மசோதாவில் இந்த ப்ரியாம்பிள் 1923-இல் இருந்து இருந்து வருகிறது என்றால், ஏன் இத்துணை காலமாக தமிழ் பயிற்சிமொழியாக நடைமுறைக்கு வரவில்லை? நாட்டிலே தமிழ் பயிற்சி மொழியாக வந்தாகவேண்டும் என்கிற கருத்து உருவான பிறகுதான் முதல் அமைச்சரும் சரி, துணைவேந்தரும் சரி தமிழ் பயிற்சிமொழியாவதைப் பற்றி பேசவே முன் வந்திருக்கிறார்களே தவிர, ப்ரியாம்பிளில் முன்பே இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆகவே, இவர்களுடைய தயவு நாட்சண்யங்களுக்கு விட்டுவிடாது, சட்டப்படியாக்க வேண்டும் என்கிற காரணத்திற்காக தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்குவது என்கிற திருத்தத்தை இந்த ப்ரியாம்பிளிலேயே சேர்த்துவிட வேண்டும் என்று கூறு கிறோமேதவிர, இதில் குறுகிய நோக்கமோ, மாணவர்களைத் தடுத்துவிடுகிற நோக்கமோ இல்லை என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவின்மீது நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை யொட்டியும், வேறு திருத்தங்களையொட்டியும் சொல்வதற்கு முன்பு, நாம் சட்டம் நிறைவேற்றி விரைவில் ஆரம்பிக்க இருக்கிற மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு தமிழ் அறிஞர் ஒருவரைத் துணைவேந்தராக நியமித்திருக்கிற தன்மையை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் புதிதாக ஏற்படுகின்ற மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் அந்தத் துணைவேந்தருடைய பெருமைகளைப்பற்றி வந்த குறிப்புகளைக் கண்ட நேரத்தில், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்க

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st February 1966]

கடி சொல்வார்களே, கல்வி நிலையங்களில் அரசியல் புகக் கூடாது என்று, அந்தக் கோட்பாட்டை மதுரைப் பல்கலைக் கழக துணை வேந்தரும் கையாளவேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய நியமனம் பற்றி வந்த செய்திகளில் அவருடைய தமிழ்ப் பெருமையும், பிற மொழிகளில் அவருக்கு இருக்கிற அறிவுத் திறனும், ஆற்றலும், நான் படித்த கல்லூரியின் ப்ரொஃபெசராக அவர் இருந்த காலத்தில் இருந்தே நான் அறிவேன்—ஆனால் அவரைப் பற்றி வந்த விளக்கக் குறிப்பில், அவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் எந்த எந்த நேரத்தில் எல்லாம் கொடி பிடித்துக்கொண்டிருந்தார், எப்போது சிறை சென்றார் என்பதான விவரங்கள்தாம் இருந்தன. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அந்த விவரங்களை யார் கொடுத்தார்கள்?) அதுபற்றி எனக்குத் தெரியாது. புதிய துணைவேந்தர் அவர்கள் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவராக, கல்வி நிலையங்களில் அரசியல் துழையக் கூடாது என்ற கோட்பாட்டைக் காப்பாற்றக் கூடியவராக இருக்கவேண்டும் என்பது என் கருத்து. அப்படிச் செய்வார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த அவையில் மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில் நான் கொடுத்திருந்த திருத்தம் ஒன்று இங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. அதே கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சென்னை பல்கலைக் கழக மசோதாவில் அந்தத் திருத்தத்தை பொறுக்குக் குழுவினர் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். நாம் அரசாங்கத்திற்கு எத்தகைய நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னாலும்கூட அந்த யோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்கிற தன்மை தாமதமாகத்தான் வருகிறது. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதாவது வருகிறதே!) வருவது பற்றிச் சந்தோஷம். ஆனால் இப்படித் தாமதமாக வருகிற தன்மை மாறி வேகமாக வரவேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கு இந்த இடத்து வாலிபர்கள் அந்த இடத்துக்கு வந்து உட்காரவேண்டும் என்பது ஏன் நோக்கம். அப்போது தாமதமில்லாமல் வேகமாகக் காரியங்கள் நடக்கும். தாமதமாக வந்தாலும் ப்ரொஃபெர்ஷனல் ரெப்ரசெண்டேஷன் முறையை இங்கு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய சட்ட விதிகள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல காலமாக, பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை, இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவின்ற நேரத்திற்குள்ளே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கருதிக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தன்மையை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தத் திருத்த மசோதாவின் காரணமாக நாம் எதிர்பார்த்த திருத்தங்கள் இல்லாத காரணத்தால் இது முழுமையான திருத்த மசோதாவாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எதிர்பார்த்த பல திருத்தங்கள் இந்த மசோதாவிலே கொண்டுவரப்படவில்லை. தாய்மொழிக்கு நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்தில் முதன்மையான இடம் இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான்

1st February 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

மறுக்கவில்லை. ஆனால் என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற திருத்தத்தின் நோக்கம் தமிழ் மொழிக்கு முதன்மையான இடம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற பிரச்சனையில்ல. தமிழ் மொழியிலேயே பல்கலைக் கழகம் இயங்க வேண்டுமென்பதுதான் கருத்தாகும். பல்கலைக் கழக சென்ட்ரலிவாதத்தில் வைஸ்-சான்ஸலர் அவர்கள், நம்முடைய யுனிவர்சிட்டி மல்ட்டி லிங்குவல் யுனிவர்சிட்டியாக இருப்பதாலே தமிழிலேயே எல்லாக் காரியங்களும் செய்யமுடியாது என்று சொன்னார்கள். யுனிவர்சிட்டி மல்ட்டி லிங்குவல் யுனிவர்சிட்டியா, அல்லது யுனிவர்சிட்டியின் தன்மை என்ன என்ற பிரச்சனை வேறு. ரஷ்யாவிலே பல்கலைக் கழகங்களிலே ரஷ்ய மொழிக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டிலே ஜப்பானிய மொழிக்குத் தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, ஜப்பானிய மொழியில் தான் விஞ்ஞானம் உட்பட எல்லாப் பாடங்களும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அதேமாதிரி நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பல்கலைக்கழகங்களும் தமிழ் மொழியிலேயே இயங்கவேண்டும். தாய் மொழியிலேயே எல்லா அறிவுகளும் பெறவேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய ஆசையாகும். ஆனால், அதைத் தெரிவிக்கிற நேரத்தில் வேறு மொழிகள் இருக்கக்கூடாது என்று கேள்வி எழலாம். சமஸ்கிருதம், ஜேர்மன் மொழி, ரஷ்ய மொழி இவைகளுக்கெல்லாம் தாம் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். அளவையெல்லாம் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் என்று தென்படுகிறது என்ற கருத்தை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். என்னுடைய கருத்து எல்லா மொழிகளையும் கற்கவேண்டுமென்பதுதான். ஆனால் கற்கின்ற தன்மை விருப்பமாக இருக்கவேண்டும். சென்னை யிலே மாக்ஸ்மூல்லர் பவனத்திலே ஜேர்மன் மொழியை நம்முடைய வாலிபர்கள் கற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதை வேண்டா மென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்கே உள்ள சதாரணக் குடும்பங்கள் கூடப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு எல்லாப் பாடங்களையும், விஞ்ஞானம் உட்பட, கற்பிப்பதற்குப் பல்கலைக் கழகங்கள் போன்ற அறிவுக் களஞ்சியங்கள் தமிழ்மொழியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து ஆகும். இந்தக் குறிக்கோள் இந்த மசோதாவிலே வரையறுக்கப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக அந்தந்த மாநிலங்களிலே பல்கலைக் கழகங்களிலே உள்ள நிலைமைகளையும், பல தகராறுகளையும்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டித்தில் கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாகவே கல்வித் துறையிலே பல பிரச்சனைகள் அந்தந்த மாநிலங்களிலே இருக்கின்றன. நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்திலே அந்த அளவுக்குப் பிரச்சனைகள் இல்லை என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம், பொறுப்பு ஏற்று இருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்களும், துணைவேந்தர் அவர்களும் தான். நம்முடைய மாநிலத்திலே மற்ற மாநிலங்களைப்போல பிரச்சனைகள் இல்லை. பத்திரிகைகளில் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய திருத்த மசோதாவைத் தாக்கி எந்தக் கருத்தும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st February 1966]

ஆந்திராவிலே, ஒரிஸ்ஸாவிலே இருக்கிற பிரச்சனைகள் வேறு பிரச்சனைகள். முதலமைச்சர் அவர்கள் 'நான் புரோ-சான்ஸ்லர், நான் போய் உட்கார்ந்துகொண்டு அதிகாரம் பண்ணமுடியுமா' என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற பெருந்தன்மை எதிர்காலத்திலும் நீடிக்குமென்றுதான் நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் தலையிடுகிற தன்மையில், நம்முடைய அரசியலமைப்பு ஃபெடரல் ஸ்ட்ரக்ச்சரிலிருந்து யூனிடரி ஸ்ட்ரக்ச்சராக மாறிக் கொண்டே போகிறது. ஸ்டேட்டுக்குச் சில அதிகாரங்களும், மத்திய சர்க்காருக்குச் சில அதிகாரங்களும், கண்காண்ட் லிஸ்டில் சில அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. கண்காண்ட் லிஸ்டில் உள்ள அதிகாரங்களை மாநில சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளலாம், மாநில சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று போய்க்கொண்டே இருந்தால் என்ன ஆவது? இதை யெல்லாம் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய பிதாக்கன் இங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்கள் விரிவாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு சுகாதார அமைச்சர் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்து அதை நாம் திரும்பப் பெறுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. என்ன காரணம் சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலத்திற்கு அதிகாரங்கள் உண்டு. கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரங்கள் உள்ளன. விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்கள் உண்டு. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களில் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தினர் என்ன சொல்கிறார்களோ அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கட்சியின் கருத்தாகும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வெளிநாட்டு உறவு, பாதுகாப்பு இவைகளில் பொறுப்பு இருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நாங்கள் தனிநாடு வேண்டுமென்றும், பிரிவினை வேண்டுமென்றும் கேட்டோம். ஆனால் சீனா போர் துவக்கிய நேரத்தில், ஏக இந்தியாவாக ஒற்றுமையாக இருந்தால் அன்னியரை எதிர்க்காலம் என்ற நியாயமான காரணத்தாலே, ஏக இந்தியாவாக இருப்பது நல்லது என்ற உண்மை எங்களுக்குப் புலப்பட்டது. அப்படிப் புலப்பட்ட நேரத்தில் நாங்கள் பிரிவினையைக் கைவிட்டு விட்டு, ஏக இந்தியக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டோம். ஆனால் இப்பொழுது மத்திய அரசு எல்லா விஷயங்களிலும் தலையிடுகிற நிலைமை வளர்ந்து வருகிறது. செகண்டரி எஜுகேஷன், உயர்தர எஜுகேஷன் இவைகளில் எல்லாம், இந்த மாநில விஷயங்களில் எல்லாம் மத்திய அரசு தலையிடுதல் கூடாது. இந்த சுகாதார மசோதா சம்பந்தப்பட்டவரையில் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் எதற்காக கமிட்டி போடவேண்டும்? சித்த வைத்தியம், ஹோமியோபதி இவைகள் நம்முடைய பொறுப்பிலே இருந்து வருகின்றவை. இவைகளைப்பற்றி ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், மத்திய அரசிலே இருக்கிறவர்கள்—ஜனாதிபதி கையெழுத்தைப் பெறவேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன்—என்ன சொல்கிறார்களோ அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அதுவும் அரசியல் சட்டத்தை உரு

1st February 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

வாக்கிய பிதாக்கள் இருக்கும் காலத்திலேயே சொன்னால், மாநிலத் தின் பொறுப்புகள் குறைந்துகொண்டே போவதாகத்தானே அர்த்தம். யுனிவர்சிட்டி எஜுகேஷன், டெக்னிகல் எஜுகேஷன் போன்றவைகளில் மத்திய அரசுக்குப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பொறுப்போடு மத்திய அரசு இருந்துவிடுகிறதா? செகண்டரி எஜுகேஷனுக்குக் கூட கமிட்டி போட்டதே மத்திய அரசு? இது ஏன்? கல்வித் துறையில் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்திலே பிரச்சனைகள் இல்லாமல் நாம் கட்டிக்காத்து வருகிறோம். எதிர்காலத்திலும் பிரச்சனைகள் இருக்காது என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? வைஸ்சான்ஸ்லர் நியமனம்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் ஒரு மாடல் பில் தயாரித்தது, அதையொட்டித்தான் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் வைஸ் சான்ஸ்லர் நியமனம்பற்றிய முடிவுக்கு வந்தோம் என்று. மசோதாவில் இருக்கின்ற கருத்தை மிகுந்த மரியாதையோடு மறுப்பதற்கு நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். பிரிட்டிஷார் பல் கலைக்கழகங்களை ஏற்படுத்தினார்கள், அவர்கள் சில பாரம்பரியங்களை வைத்திருந்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். வைஸ் சான்ஸ்லர் நியமனத்தைப் பொறுத்த அளவில், செனட் சபை மூன்று பேர்களை சிபாரிசு செய்யும், அதையொட்டி, கவர்னர் வைஸ் சான்ஸ்லரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிப்பார். அப்பொழுது, கான் வேசிங் அரசியல் எல்லாம் இதில் இருக்க இடமில்லை. செனட் சபை தேர்ந்தெடுத்து சிபாரிசு செய்கின்ற மூவரில் ஒருவரை கவர்னர்—கவர்னர்களாக இருக்கின்றவர்களைப்பற்றியே இப்பொழுது பிரச்சனைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன—நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று இருந்தது. இந்த ஏற்பாடு நல்ல முறையிலேதான் பயனளித்துக் கொண்டு வருகிறது. இந்த முறையை ஏன் மாற்றவேண்டும்? தொடர்ந்து சிக்கல் இல்லாமல், பிரச்சனையில்லாமல் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருந்த முறையை ஏன் இப்பொழுது மாற்ற வேண்டும்? அப்படி மாற்றுவதினாலே பல்கலைக் கழகத்திற்கு என்ன நன்மை ஏற்படப்போகிறது? இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட இருக்க இருக்கிறது என்னவென்றால், செனட் சபை ஒரு ஆனைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பும்; அதேபோல் சிண்டிகேட் சபையில் அங்கே இருக்கிற 10, 15 பேர்கள் கூடி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவார்கள்; அதன் பின்பு நாளை வைஸ் சான்ஸ்லரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய கவர்னர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்; பிறகு இந்த மூன்று பேரும் சேர்ந்து ஒரு பேனலைத் தயார் செய்வார்கள்; அந்த பேனலிலிருந்து கவர்னர் ஒருவரை வைஸ் சான்ஸ்லராக நியமனம் செய்வார் என்பதாகும்.

ஆகவேதான், இப்போது ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை இப்போது ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றாலும், கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆனாலும், பின்னால் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இது பிரச்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st February 1966]

னேக்கான விஷயம்; பத்திரிகைகளிலும் இதைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். செனட் என்று இருப்பதற்குப் பதில் மாநிலத்தின் முதல் நீதிபதி, செனட் சபை உறுப்பினர் இரண்டு பேர் ஆக மூன்று பேர் சேர்ந்து சிபாரிசு செய்கின்ற முறை இருந்தால் கூட ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். வைஸ் சான்சலரை நியமனம் செய்வதில் கவர்னரே அப்பாயிண்டிங் அதாரிட்டியாக வருகிறார்; ரெகமெண்டிங் அதாரிடியாகவும் வருகிறார். இது கூடாது. இப்போதுள்ள முறையில் ஆளுங்கட்சியின் அரசியல் நோக்கங்கள் ஆங்காங்கே புருத்தப்படுகிறது என்ற அச்சம் ஜனநாயகத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அது கூடாது என்ற முறையில் நான் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும், ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது. இன்னும் பல சிறு சிறு மாற்றங்கள் எல்லாம் கூட பல்கலைக் கழக மசோதாவில் செய்திருக்கலாம். வைஸ் சான்சலருக்கு செனட் சபையை நடத்தும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை மாற்றி இருக்கலாம். ஐந்தாண்டு களுக்கு ஒரு முறை பல்கலைக் கழகம் செய்திருக்கின்ற சாதனையைப் பற்றிய ரிப்போர்ட்டை சட்ட மன்றத்திற்கும், அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்ப வேண்டுமென்ற திருத்தம் இருக்கிறது. நான் அதற்குத் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை; கருத்தை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஐந்து ஆண்டுகள் என்பதற்குப் பதில் இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ரிப்போர்ட் சப்மிட் செய்யவேண்டுமென்ற முறை இருந்தால் நல்லது. இதனால் பல்கலைக் கழக உரிமையில் நம் முடைய தலையீடு அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இல்லை. அங்கு நடைபெறுகிற காரியங்களை எல்லாம், நாம் பணம் கொடுக்கிற காரணத்தால் சட்ட மன்றம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தை நிர்வகிக்கின்ற மாமன்றமாக இருக்கும் காரணத்தால் இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இந்த மன்றத்திற்கு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் நன்றாக இருக்கும். எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிய 'பரியாம்பிள்'—நோக்கத்தைப் பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தையும், வைஸ் சான்சலர் சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையும் இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது பேசிய நண்பர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது இரண்டு ஜாதியாகப் பிரித்துப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு ஜாதி என்றும் அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் மற்றொரு ஜாதி என்றும் பிரித்துப் பேசினார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லவில்லை; புலவர்கள் ஒரு ஜாதி என்று சொன்னார்கள்.

1st February 1966]

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு ஜாதி புலவர்கள் ஒரு ஜாதி என்று பிரித்துப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ் காரர்கள் தமிழுக்கே விரோதிகள் என்று கூடப் பச்சையாகச் சொன்னார்கள். புலவர் அவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது—அவர்களுடைய கட்சித் தலைவருடைய பரம்பரை ஜரிகைத் தலைப் பாகைக் கட்சியில் இருந்தது. அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் அடிச் சுவட்டில் வந்தவர்கள் என்பதை மறந்து விட முடியாது. சிறு வயதில், 15, 20 வயதுப் பையனாக இருக்கும்போது இரண்டு கட்சியின் பிரசங்கங்களையும் கேட்டிருக்கிறேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்கள். கிராமத்தில் உள்ளவர்களிடம் தமிழில் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் பாதித் தமிழ், பாதி ஆங்கிலம் இரண்டும் கலந்து பேசுவார்கள். தமிழில் பிரசங்கம் என்று பண்ணியவர்கள் இந்தத் தமிழகத்தில் உண்டு என்று சொன்னால் அது காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதினார்கள் என்பதைப் புலவர் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். திரு. வி. க. அவர்கள் தமிழைப் பற்றி எழுதியதை விட அந்தக் கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்ன எழுதினார்கள் என்று கூறட்டும் என்று சவால் விடுகிறேன். திரு. வ. வே. சு. ஐயர் அவர்கள் கம்ப ராமாயணத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து உலகம் முழுமையும் பறை சாற்றினார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் பாப்பாங்குளம் சொக்கலிங்கம் பிள்ளை அவர்களுடைய தமிழ்ப் பிரசங்கத்தை 1920-ம் வருஷத்தில் கேட்டேன். அதே போன்ற பேச்சை இன்னும் மற்றொருவரிடமிருந்து கேட்க வில்லை; யாரும் கேட்டதாகவும் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் தமிழிலே பிரசங்கம் செய்யும்போது அவர்கள், நாட்டினுடைய நிலையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது வயிற்றில் இருக்கக் கூடிய குழந்தை கூட அழக்கூடிய பிரசங்கமாக இருக்கும். அத்தகைய பிரசங்கத்தைச் செய்தவர்கள் இன்னொரு கட்சியில் இருந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? திரு. அவிஞ்சிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கல்வியமைச்சராக இருந்தபோதுதான் கலைக் களஞ்சியத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைப் புலவர் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்டுகிறேன். பத்தாவது வகுப்பு வரை தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டு வந்தவர் திரு. அவிஞ்சிலிங்கம் செட்டியார் அவர்களே தவிர, ஜரிகைத் தலைப்பாகை அல்ல, அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். தமிழுக்கு விரோதி காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று அவர் பேசி இருக்காவிட்டால் நான் இதையெல்லாம் சொல்லியிருக்க மாட்டேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழுக்கே விரோதிகள் என்று சொல்லவில்லை; தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத்தான் விரோதிகள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அவ்விதம் பேசியிருக்காவிட்டால் நானும் இவ்வாறு பேசியிருக்கமாட்டேன். நீங்களும் தமிழர்கள்; நானும் தமிழன். நீங்களும் தமிழ் மறத்தியின் வயிற்றில் பிறந்த

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [1st February 1966]

வர்கள் ; நானும் தமிழ் மறத்தியின் வயிற்றில் பிறந்தவன். ஆகவே இதிலே ஒன்றும் வேறுபாடு இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சொன்னது சொன்னதுதான். கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் சப்பைக் கட்டுக் கட்டுகிறார்கள். புலவர்கள் போற்றினும் போற்றுவர்; தூற்றினும் தூற்றுவர். (கிரிப்பு—ஆரவாரம்).

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள் எழுதிய கவிதைகள், கட்டுரைகள் எங்கு பார்த்தாலும் காட்சி அளிப்பதைப் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மறந்து விட்டார்களா? “கத்தியின்றி, ரத்தமின்றி யுத்தமென்று வருகுது” என்று பாடிய பாட்டு களையெல்லாம் யாரும் மறந்து விட முடியாது. விர பாரதி தமிழிலேதான் பாடினாள். இது மாதிரித் தமிழ்ப் பரம்பரையே காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தது; இது மாதிரித் தமிழ்ப் பரம்பரை அவர்கள் கட்சியிலே இருந்தார்கள் என்று ஒரு பெயரையாவது சொல்ல முடியுமா? ஜிகைத் தலைப்பாகையுடன் ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்கள். யுத்தப் பிரசாரம் செய்ததை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பின்னால் தமிழையே உருவாக்கியவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் கடல் மடை திறந்தது போல் தமிழிலே பேசுவார்கள்; ஸர். ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசுவார்கள். இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த தமிழர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள்; அதை மறந்து விட முடியாது.

ஆகவே, புலவரவர்கள் எங்களை தமிழுக்கு விரோதிகள் என்று சொல்வது நாங்கள் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது என்பது தான் சகிக்கமுடியவில்லை. தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ் குலத்திற்கும் இந்த நாட்டில் உணர்ச்சியுண்டு. அவர்கள் எத்தனை எத்தனை பேசினாலும் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை தமிழ் மக்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விரோதத்தினாலும் குரோதத்தினாலும் எதையும் சாதித்துவிட முடியாது, என்பதை அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்த மொழி மீதும் எங்களுக்கு விரோதம் கிடையாது. அன்றும், இன்றும்; என்றும் அதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். அவர்களை விட நாங்கள் தமிழ் ஆர்வத்தில் எந்தவிதத்திலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல. தமிழை விருத்தி செய்வதில் அவர்களையும் எங்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் நாங்கள் எங்கேயோ மலை மீது இருக்கிறோம் என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை மட்டும் கூறிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை, யுனிவர்சிட்டி நடைமுறைப் போக்கில் இருக்கிற கஷ்டங்களை, சிக்கல்களை அப்போதைக்கப்போது எவ்விதம் திருத்த வேண்டுமோ அத்தகைய திருத்தங்களை கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அரசாங்கத்தைப் போற்றி முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

1st February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் நானும் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தபோதிலும் அந்தக்குழுவின் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாமல் இருந்தது. ஆகவே, என் கருத்துக்களை அந்தக் கமிட்டியில் கூறுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பில்லை. இந்தத் திருத்தத்தை இப்போது கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பட்டுள்ள அவசியம் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒரு தனிச் சட்டம் கொண்டு வந்து அந்த மாவட்டங்களை தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் இது அவசியமாகிறது. இந்த மசோதாவின் மீதுள்ள விவாதத்தின்போது நான் ஒரு விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இரண்டு யுனிவர்சிட்டிகள் ஏற்பட்டபோதிலும்—நான் அண்மையில் யுனிவர்சிட்டியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை—மதுரையில் ஒரு யுனிவர்சிட்டி, சென்னையில் ஒரு யுனிவர்சிட்டி ஏற்பட்ட போதிலும் சென்னை யுனிவர்சிட்டிக்கு அதிக நிலப் பரப்பும் அதிகக் கல்லூரிகளிலும் இருக்கின்றன. மதுரை யுனிவர் சிட்டிக்கு குறைவான நிலப்பரப்பும் குறைவான கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, மதுரை யுனிவர்சிட்டிக்கு அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. மூன்றாம் யுனிவர்சிட்டி அமைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். நம் நாட்டில் சமீபத்தில் ஏற்பட்டுள்ள யுனிவர்சிட்டிகளின் வளர்ச்சியைப் பார்க்கிற போது மற்ற ராஜ்யங்களில் ஒரு கோடி ஜனத்தொகைக்கு ஒரு யுனிவர்சிட்டி என்ற அடிப்படையில் இருக்கும்போது இங்கு இப்போது நான் இசண்டாவது யுனிவர் சிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டையும் பிரித்து மூன்றாம் யுனிவர்சிட்டி அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டு மென்று மிக முக்கியமாக வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மொழியைப் பற்றி இப்போது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சிமொழி தமிழ்தான் என்பதில் சந்தேகம் இருக்கமுடியாது. அரசாங்கமும் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் படிப் படியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆனால் நம்முடைய நாடு பல மொழிகள் பேசக் கூடிய நாடாக இருக்கிறது. ஆட்சிமொழி டெல்லியில் என்ன இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம் தெளிவாகச் சொன்னால்தான் இங்கு எது வரவேண்டும் என்பதைத் சொல்லமுடியும். டெல்லியில் ஆங்கிலம் இருக்கட்டும் என்று சொல் லிவிட்டு இங்கு தமிழ் மட்டும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. தமிழே வேண்டாம். ஆங்கிலமே இங்கே நீடிக்கட்டும் என்று அரசாங்கம் போகிற போக்கிற்குத்தான் உதவி செய்யும். அரசாங்கம் அப்படிச் சொல்லாவிட்டாலும் அரசாங்கக் கொள்கை அந்தத் திசையில் இருந்துதான் வருகிறது. டெல்லியில் எந்த மொழி இருக்கமுடியும், டெல்லிக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் எது இணைப்பு மொழியாக இருக்கமுடியும் என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு குழப்பம் இருக்கிறது. ஓரளவிற்கு பிரசாரத்திற்காக மும்மொழிக் கொள்கையை ஏற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அதன்பேரில் உறுதியாக நடவடிக்கை எடுக்க தைரியம் இல்லை—தைரியம் இல்லை

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st February 1966]

என்ற வார்த்தையை விட்டாலாக, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்—அதில் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். 48 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள், பலவித அரசியல் கட்சிகள் உள்ளன, தேசத்தின் நலனைவிட கட்சியின் நலனை மேல் என்று நினைக்கும் மனப்பான்மை இருக்கும்போது இப்பிரச்சனையைச் சுலபமாகத் தீர்க்கமுடியும் என்று நினைக்கவில்லை. அதில் கஷ்டம் இருக்கலாம். ஆங்கிலம் மட்டும்தான் டெல்லியில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வோமானால் தமிழ் வருவது கஷ்டமாக இருக்கும். முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஆங்கிலம் படிப்படியாக எல்லா மாட்டத்திலும் அகற்றப்பட வேண்டும். அதன் இடத்திற்கு தமிழ் வரவேண்டும் என்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது விவரமாகப் பேசியிருக்கிறோம். அநேகமாக அரசாங்கமும் அதைக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அதை நடைமுறையில் கொண்டு வர பாடுபட வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாவதற்குள்ள சந்தர்ப்பம் பூர்ணமாக ஏற்படும். தமிழையே பயிற்சி மொழியாக்கி தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது தமிழில் படிக்க மாணவர்கள் முன்வரவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள். அதில் ஓரளவு உண்மையிருக்கலாம். காரணம் என்ன? தமிழில் படித்தவர்களை இரண்டாம் தரமாக கருதினால், தமிழை இரண்டாம் தரமாக கருதக் கூடிய நிலை இருக்கும்போது நிலைமை வேறு எப்படியிருக்கமுடியும்? ரூ. 30 அல்லது 40 ஸ்டைப்பென்ட் கொடுப்பதால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து விட முடியாது. அவர்களுக்கு உத்தியோகத்தில் முதல் இடம் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால்தான் அது சாத்தியமாகும். செகரட்டேரியட்டில் ஆங்கிலத்தில் குறிப்புகள் வைப்பதும், ஆங்கிலத்தில் முடிவுகள் பிறப்பிப்பதும் இருக்கும் வரையில் எப்படி தமிழில் படிக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்படும்? விஞ்ஞானப் பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான் பெருமை என்று நினைக்கும்போது எப்படித் தமிழில் படிக்க ஆர்வம் ஏற்படும்? ஆகவே, விஞ்ஞான பாடங்களை பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். ஆங்கிலத்தையும் இந்தியையும் மொழிகளாக கற்றுக் கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும். இந்தியா என்று என்பதை மட்டும் ஒப்புக்கொண்டால் போதாது, இந்தி ஆங்கிலம் இரண்டையும் மொழிகளாக கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டால்தான் இங்கு தமிழ் ஆட்சிமொழியாகவும், பயிற்சிமொழியாகவும் வர முடியுமென்பதை நான் சுட்டிக் காட்டி விடும்புகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். சிலர் ஆங்கிலமே நீடிக்கட்டும், எல்லா மட்டத்திலும் என்று கூறுவதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி நம் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழை பயிற்சி மொழியாக ஆக்குவதில் காலதாமதப்படுத்துவது சரியல்ல. தமிழை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வந்து எல்லா மட்டங்களிலும் அதை ஆட்சிமொழியாக அமல் நடத்தவேண்டும் அதை இந்திய ஒற்றுமைக்கு இடையூறு இல்லாமலும் செய்து விட முடியும். கேரளம், தமிழ் நாடு இந்த

1st February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இரண்டு மாநிலங்களிலும்தான் ஆங்கிலப் பயிற்சி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தையும், இந்தியையும் மொழிகளாகக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் தமிழில் எல்லாப் பாடங்களையும் படித்தாலும் எந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டுமானாலும் போய் வேலை செய்து அவரவர்களுடைய திறமையும், அறிவும் நாடு பூராவிற்கும் கிடைக்க சாத்தியமாக இருக்கும் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, துணிவோடு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழே பயிற்சி மொழியாக ஆகவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக்கூட அது ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கும். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அது ஒரு வழி காட்டியாக இருக்கும். இதனால் சிக்கல் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. உயர்நீதி மன்ற மொழியை மாற்ற இப்போதே அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்ற நடவடிக்கைகளை தமிழிலேயே நடத்தலாம். அப்படிச் செய்து அதன் மொழி பெயர்ப்பை ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கலாம். இந்தியிலும் கொடுக்கலாம், அது மற்ற மாநிலங்களுக்கும் பயன்படும். இல்லாவிட்டால் ஒரு புறத்தில் இந்தி பேசும் மாநிலங்கள் இந்தியிலேயே நிர்வாகம் நடத்தவேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது நாம் ஆங்கிலத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், ஆங்கிலத்திலேயே இது நீடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது ஆங்கிலம் அறிந்த ஒரு சிறிய கூட்டத்திற்கே பயன்படும், அவர்களுக்குக்கூட பிற்காலத்தில் சங்கடம் ஏற்படக்கூடும். நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் தமிழிலேயே நடைபெறவேண்டும், செகரட்டேரியட் உள்பட எல்லா அலுவலகங்களின் நிர்வாகமும் தமிழிலேயே இருக்கவேண்டும். பல்கலைக்கழகங்களில் எல்லா பாடங்களுக்கும் தமிழே பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற மூன்றையும் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இதை துணிவோடு செய்ய வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொள்ள இந்தியையும் ஆங்கிலத்தையும் மொழியாக பயிலவேண்டும். அதுவரை தென்னாட்டு மாநிலங்கள் ஒப்புக் கொள்கிற வரை மத்திய அரசாங்கத்தில் இந்தி மட்டும் இருக்கக்கூடாது. ஆங்கிலம், இந்தி இரண்டும் இருக்கவேண்டும். இதுதான் நாட்டு ஒற்றுமையில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய கொள்கை. இந்தக் கொள்கையை வேகமாக அமல் நடத்த அரசாங்கம் துணிவோடு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அதற்கு முன் உதாரணமாக மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் நிறைவேற்றுகிறபோது தமிழ் என்று போட்டிவில்லை. இந்தச் சட்டத்திலும் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இருக்கட்டும், அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது அதைச் சொல்கிறார்கள். அதைச் சட்டத்தில் ஏற்படுத்தி விட்டால் என்ன தவறு ஏற்படும்? தமிழில் புத்தகங்கள் வரட்டும், பயிற்சி பெற்றவர்கள் வரட்டும், அதனால் ஏதாவது கஷ்டங்கள் இருந்தால் அதைச் சமாளிக்கலாம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் புத்தகங்கள் வருவதும், தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்க பயிற்சிபெற்றவர்களும் எப்படி வரமுடியும்? தமிழில்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st February 1966]

சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும், சொல்லிக்கொடுக்கப்படும் என்ற நிச்சயம் இருந்தால் தான் தமிழில் படிக்கவேண்டும் என்ற அக்கரை இருக்க முடியும். அப்போது தான் அதிகம் பேர் தமிழில் பயிற்சி பெற முன் வருவார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, குறைந்த பட்சம், விஞ்ஞான பாடங்களையாவது தமிழில் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும். தமிழ் சரியாக கிடைக்காத இடத்தில் ஆங்கிலத்தின் உதவியைக்கொண்டு சொல்லிக் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒன்றுமே சொல்லவில்லையென்றால் எப்போது தான் தமிழ் பயிற்சி மொழியாவது? சில பாடங்களை மட்டுமாவது உடனடியாக சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். புத்தகங்களை மட்டும் தமிழ் படுத்திவிட்டால் மட்டும் போதாது, தமிழ் படுத்தப்பட்ட சில புத்தகங்களைப் பார்த்தேன். கருத்துக்களே சிலவற்றில் தவறாக இருக்கின்றன. இந்தக் குறையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு தமிழ் பயிற்சி மொழியாக்குவதைத் தள்ளி வைக்கக்கூடாது. இப்பேர்ப்பட்ட குறைபாடுகள் எல்லாம் போகும் வரையிலும் நாம் காத்திருக்கவேண்டும் என்பது தேவையில்லை. எங்காவது முதலில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதற் குரிய முறையில் செயல்படுத்தவேண்டும். பயிற்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும். என்று நாம் சொல்லும்போது, அதைச் சட்டத்தில் சொல்லிவிடுவதில் என்ன கெட்டுப் போய்விடுவது? ஆகவே, இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், யுனிவர்சிட்டியில் வேலை செய்யக்கூடிய பேராசிரியர்கள், மற்ற நிபுணர்கள், சிப்பந்திகள், இவர்களுடைய எதிர்காலம் எப்படியாகும் என்பதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவு படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் இனிமேல் சென்னையிலும் மதுரையிலும் பணியாற்றவேண்டியிருக்கும். அந்தந்த பகுதியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அப்படி அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் பணியாற்றுகின்றவர்களுடைய வசதிக்கு தகுந்தவாறு அவர்கள் பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். சென்னையில் இருக்கின்றவர்கள் மதுரைக்கு போக விரும்பலாம், அதே போன்று மதுரையில் இருக்கின்றவர்கள் சென்னைக்கு வருவதற்கு விரும்பலாம். இதை அவர்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப சென்னை பகுதியிலுள்ளவர்கள் சென்னையில் வேலை செய்வதற்கோ அல்லது மதுரை பகுதியில் இருப்பவர்கள் மதுரையில் வேலை செய்வதற்கோ அதே போன்று வரவிருக்கின்ற திருச்சி யுனிவர்சிட்டியில் வேலை செய்வதற்கு திருச்சி பகுதியில் உள்ளவர்கள் விரும்பினாலும், அவர்களே தாங்கள் வேலை செய்ய விரும்பும் இடத்தை தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1st February 1966]

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதா விண்மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன் கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்ன ஒரு சில கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு திரு. கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் எந்த அளவுக்கு தமிழ் பற்றுடையவர்கள் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் செக்கிழுத்த செம்மல் சிதம்பரனார் அவர்களையும், தமிழ் தென்றல் கல்யாணசுந்தரனார் அவர்களையும் பாரதியார் அவர்களையும், நாமக்கல் கவி அவர்களைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவர்கள் எல்லாம் தமிழுக்கு சேவை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதில் யாருக்கும் எத்தகைய கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தாங்கள் இதை நன்றாக அறிவீர்கள் . . . 'Exceptions do not prove the rule.' என்று சொல்வார்கள். விதிவிலக்குகள் எப்போதும் விதியை நிரீனயம் செய்துவிடமுடியாது. அந்த முறையில் சிலர் விதிவிலக்குகளாக இருந்திருக்கலாம். எந்த கல்யாணசுந்தரனார் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லி காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தமிழ்ப்பற்று இருக்கிறது என்று சொன்னார்களோ, அதே கல்யாணசுந்தரனார் அவர்கள், திரு. அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் கட்டாய இந்தி கொண்டு வரப்பட்ட போது, காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு தமிழ்ப்பற்று குறைவு என்று அன்றைக்கு நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு மகா நாட்டில் திட்டவாட்டமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில விதிவிலக்குகள் இருந்திருக்கலாம். இது அங்கும் இருக்கலாம், இங்கும் இருக்கலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு பொதுவியை நிரீனயம் செய்துவிட முடியாது. இதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மாமன்றத்தில், தமிழ்ப் பற்று இருப்பதைப் பற்றி திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் குறுக்கிட்டு விளக்கம் சொல்கின்ற நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இத்தகைய பெரியவர் இவ்வாறு உணர்ச்சிவசப்படக் கூடாது, நான் அவர்களை விட வயதில் சிறியவன் என்றாலும்—அவர்களைவிட அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறியவன் என்பதையும் வேண்டுமென்றால் ஒப்புக் கொள்கிறேன்—இவ்வாறு முதியவராக இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு உணர்ச்சிவசப்பட வேண்டிய தேவையில்லை . .

கனம் சபாநாயகர் : கனம் முதலமைச்சர் உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஒன்றும் பேசவில்லை, அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? 'கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் சப்பைக்கட்டு கட்டுகிறார்கள்' என்று தான் சொன்னார்கள். அவர்கள் உட்கார்ந்து இருந்து கொண்டு சொல்லக்கூடாது, அதனால் தான் எழுந்திருந்து அவ்விதம் சொன்னார்கள், அவ்வளவு தான் . . உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஒன்றும் சொல்லவில்லை . . .

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : அவ்விதம் உணர்ச்சிவசப்படவில்லை என்று சொன்னால் அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன், தேர்தல்

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

காலத்தில் சில காங்கிரஸ்காரர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியிலுள்ள பலர் தங்கள் தாய்மொழியில் தங்கள் பெயர்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக தங்கள் பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டார்கள். இதைப் பற்றி தேர்தல் காலத்தில் ஒரு அமைச்சர் அவர்கள், அதுவும் மத்திய அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கும் அமைச்சர் ஒருவர் பேசிய பேச்சு எப்படியிருந்தது? அன்புமக்கள் என்று ஒருவர் பெயர் வைத்திருக்கிறாராம், மதியழகன் என்று ஒருவர் பெயர் வைத்திருக்கிறாராம், என்று சொல்வதோடு நின்றுவிடவில்லை, மதியழகன் என்பதற்கு விளக்கமும் கொடுத்தார்கள். அந்த விளக்கத்தை இந்த மன்றத்தில் நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்பவில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட தமிழ்பெயரைப்பற்றி கேலி செய்து பேசியது காங்கிரஸ் அமைச்சர் ஒருவர் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதே விவாதத்தில் நான் தொடர்ந்து ஈடுபடவிரும்பவில்லை, அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன்.

இந்த மன்றம் கடந்த அக்டோபர்-நவம்பர் மாதத்தில் கூடிய நேரத்தில் மதுரைப் பல்கலைக் கழக மசோதாவை நிறைவேற்றியது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் சிறையில் இருக்கும்போதும் படித்ததாக ரூபகம். ஜப்பான் நாடு ஒரு சிறிய நாடு தான். அந்த நாட்டில் 139 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மதுரை பல்கலைக் கழகம், 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்து வரும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், இவ்விதம் மூன்றே மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் தான் நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. ஜப்பான் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய மாநிலத்தின் ஜனத்தொகைதான் அங்கு இருக்கும், பரப்பளவும் நம் மாநிலத்தின் அளவுக்கே இருக்கும். ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கையும் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கையும் பார்த்தால், அந்த நாடு எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது, நாம் எந்த அளவுக்கு குறைவாக இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது, நம்முடைய சாதனையில் நாம் மிகமிக குறைவாக இருக்கிறோம் என்பதை இதன் மூலம் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்தப் பிரியாம்பிளில், சர்வகலாசாலையில் போதிக்கப்பட வேண்டிய மொழி தமிழ் மொழியாக இருக்கவேண்டும்; என்கின்ற திருத்தத்தை எங்கள் கட்சி செயலாளர் அவர்களும், தோழர் அரங்கண்ணல் அவர்களும், கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்கின்ற அளவில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையை அமைத்துக்கொண்டு ஆரம்பத்தில் பேசினார்கள். அவர்கள் சொன்ன காரணங்களை நாம் ஆராய கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்லுகின்றபடி உடனடியாக தமிழில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிக்கொடுத்துவிட முடியாது என்றிருந்தாலும், இத்தனை ஆண்டு காலத்திற்குள் தமிழை எல்லா

1st February 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

கலைகளிலும் போதனா மொழியாக கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஒரு காலக்கெடுவை நிர்ணயிக்கலாம். அதுவரையில் மொழி பெயர்க்கவேண்டிய தூல்களை எல்லாம் மொழி பெயர்த்து, 67-ல் அல்லது 70-ல் தமிழை போதனா மொழியாக கொண்டுவரவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். எல்லா கலைகளிலும் ஆரம்பத்திலே முடியாவிட்டாலும், ஒன்றிரண்டிலாவது முதலில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். தமிழிலே அனைத்தும் முடியவில்லை என்றாலும்; ஆரம்ப தில் மற்ற வேறு மொழிகளிலுள்ள சொற்களை கடன் வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ளலாம், அந்த அளவிற்கு மொழியாற்றல் சொற்களை கடன் வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். அந்த அளவிற்கு மொழியாற்றல் ஏற்படுவதுவரையிலும் வைத்துக் கொள்ளலாம், அதற்குப்பின்னாலாவது தமிழ் போதனாமொழியாக ஆக்கப்படும் என்கின்ற ஒரு உறுதிமொழியையாவது இந்த மசோதாவில் சேர்ந்தால்கூட எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை விட்டுவிடலாமா என்பதைப்பற்றி சிந்தித்து முடிவு செய்ய முடியும். அதே சமயத்தில் சிந்தனை செய்கின்ற விஷயத்தில் தாம் மொழியில் சிந்தனை செய்வதைப்பற்றி இங்கு பல தடவை பேசப்பட்டிருக்கின்றது. தாம் மொழியில் சிந்திக்கும் போது அதனால் கிடைக்கின்ற பயன் அதிகமாக இருக்கும். அன்னிய மொழியில் சிந்தனை செய்யும்போது கிடைக்கக்கூடிய பலன் மிக குறைவாக இருக்கும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் பலரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இப்போது பீரீஆம்பிளில் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தின் போதனா மொழியாக, கற்பிக்கும் மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; ஏற்றுக்கொண்டு, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல கால கெடுவாவது இதிலே நிர்ணயிக்கலாம்; அல்லது பின்னால் நிர்ணயிக்கலாம், ஆகவே திருத்தத்தை வாபஸ் பெறுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளலாம். ஆகவே தமிழை ஆட்சி மொழியாக நாங்கள் செய்து விட்டோம் என்று பெருமைப்படுகிற கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரிகளில் தமிழ் ஏன் போதனா மொழியாக இருக்கக் கூடாது என்று தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்ல வில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவைக் கொண்டு வந்த காலத்திலே எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் ஒரு சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருந்தார்கள். அதிலே செனெட்டுக்கு இந்த மாமன்றத்திற்கு ஆறு உறுப்பினர்கள், மெலவைக்கு மூன்று உறுப்பினர்கள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினர்கள் எந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற அந்த எலெக்ஷன் விதி முறையைச் சொல்லுகிற நேரத்திலே ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். அந்தத் திருத்தத்தை அப்போது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. திருத்தம் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆனால் சென்னை பல்கலைக் கழக மசோதா திருத்தப்பட்டு மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு இருப்பதில் கொடுத்த திருத்தத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி, வணக்கம்.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

இதே திருத்தத்தை மதுரை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தில் ஏன் செய்யக்கூடாது? அங்கு ஒரு முறை, இங்கு ஒரு முறையா? திருத்தம், திருத்தம் என்று நான் குறிப்பிடுகிற திருத்தம் என்ன என்றால் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ப்ரோபேர்ஷனல் ரெப்ரேஸென்ட்டேஷன் பை மின்ஸ் ஆஃப் தி சிங்கன் டிரான்ஸ் ஃப்ரபிள் வோட்—அதாவது ஒற்றை மாற்று விதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறை—சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறை மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, இதற்கு இணங்க அங்கும் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். அதற்கும் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் வேண்டிய திருத்தத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, மதுரை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலேயும், சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலேயும், உப-அத்தியட்சகர்—வைஸ்-சான்ஸலர்—நியமன முறையில் ஒரு சில மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. இப்போது திருத்த மசோதாவில் மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவிற்கு ஒப்ப மாறுதலுக்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்போது உள்ள முறையில் செனெட் சபை மூன்று அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டு, அவர்களிலிருந்து ஒருவரை கவர்னர் நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக, சின்டிகேட் ஒருவரையும், செனெட் ஒருவரையும் நியமனம் செய்து, கவர்னர் ஒருவரை நியமனம் செய்து, அப்படி நியமனம் செய்யப்பட்ட—மூவருள் ஒருவர்—மூவர் குழு சிபார்சு செய்த சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுக்கிற ஒருவர்—வைஸ்-சான்ஸலராக இருப்பார் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த முறையைப் பற்றி செலெக்ட் கமிட்டியில் விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குற்றம் சாட்டுகிற போலீஸ் அதிகாரியே நீதிபதியானால், நியாயம் கிடைக்குமா? நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன், இந்த உதாரணத்தைச் சொல்லுவதால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோபப்படக் கூடாது. நான் தெரிவிக்க விரும்புகிற கருத்தை தெளிவுபடுத்துவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். குற்றம் சாட்டுகிறான் போலீஸ்காரன். அதே போலீஸ்காரன் நீதிபதியானால், குற்றம் சாட்டப்படுகிறவனுக்கு நீதி கிடைக்குமா என்றால், நீதி கிடைக்காது...

கனம் சபாநாயகர் : can the prosecutor be the Judge?
என்று கேட்டு விடுங்கள். போலீஸ்காரனை ஏன் இழுக்கிறீர்கள்?

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : சான்ஸலர் ஒருவரை நியமனம் செய்கிறார்; செனெட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் செய்கிறது. சின்டிகேட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் செய்கிறது. இவர்களுள் ஒருவரை சான்ஸலர் அவர்கள் வைஸ்-சான்ஸலராக நியமனம் செய்கிறார் என்றால் சான்ஸலர்தான்

1st February 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

நியமனம் செய்தவரைத்தான் நியமனம் செய்வாரே தவிர வேறு ஒருவரை நியமனம் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. பிராசிக்யூட்டரே ஜட்ஜரானால் குற்றவாளிக்கு நீதி கிடைக்காது என்று சொன்னேன். ஆகவே, சீல்டிப் ஜஸ்டிஸ் அவர்கள் கட்டி பாடுபாடுகளுக்கு அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர், அவர் ஒருவரை நியமனம் செய்து விடலாம். செனேட், சிண்டிகேட் நியமனம் செய்கிறவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு, கவர்னர் நியமனம் செய்கிறவரையும் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுள் ஒருவரை வைஸ்-சான்ஸலராக நீதிபதி அவர்கள் முடிவு செய்யலாம். அத்தகைய முறையிலே திருத்தம் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் பேசும்போது சற்று பிழகை போட்டுப் பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவில் 'அட்டர்னமஸ்' என்று சொல்லுவார்கள் அல்லவா, அதற்குக் குந்தகம் விளைந்திருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட வாசகங்கள் மசோதாவில் இருக்கின்றன என்று பத்திரிகைகளிலெல்லாம் கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன, அத்தகைய முறையில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்திலே, செக்ஷன் 7-லே, க்ளாஸ் (3)-லே ஏற்கனவே இல்லாத ஒன்றைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதை நான் படித்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

In the event of the Senate or the Syndicate or both not complying with such directions within such time as may be fixed in that behalf by the State Government, State Government shall have power to take such steps as it might think necessary for such compliance.

என்று இருக்கிறது. அதாவது அரசாங்கம் இடுகிற கட்டளை அல்லது வேண்டுகோளை சிண்டிகேட்டோ அல்லது செனேட் சபையோ நிறைவேற்றாவிட்டால் உடனடியாக அரசாங்கமே அத்தகைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற அளவுக்கு வாசகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அதே நேரத்திலே நமது தொழில் அமைச்சர் அதற்கு உரிய விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த விளக்கம் எவ்வளவு தூரம் பொருந்தும் என்று நான் ஆராய முற்படுகிறேன்.

The Hon. Sri R. Venkataraman replied that the present clause giving power to Government was an extraordinary power, not intended to be used in day-to-day administration.

அதாவது, அன்றாட நிர்வாகத்திலே அரசாங்கம் தலையிடுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட க்ளாஸ் அல்ல என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அடுத்தாற்போல :

He added that the State Government reserved only the right to cause an inspection to be made and that the present clause was only an enabling clause.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது பார்வையிட, பார்வையிடுவதற்கு வேண்டியதைச் செய்வதற்காக க்ளாஸ் இருக்கிறது என்று விளக்கம் தந்திருக்கிறார். அதே நேரத்திலே இன்ஸ்பெக்டர் என் பதிலே என்ன அடங்கும் என்று போட்டு விட்டு வாசகங்கள் அமைந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி வாசகங்கள் இல்லாதிருப்பதால், அன்றாட நிர்வாகத்தில் தலையிடாது இருக்கலாம். ஆனால், பல்கலைக் கழகத்தின் போக்கு அரசாங்கத்திற்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால், அரசாங்கத்திற்குப் பிடிக்கிற முறையில் கட்டளைகள், டைரக்டர்ஷனைக் கொடுத்து, அந்த டைரக்டர்ஷனை யுனிவர்சிட்டி நிறைவேற்றிவிட்டால் அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக்கொள்ள இந்த ஷரத்து வகை செய்கிறது. ஆகவே, இந்த ஷரத்தை நீக்கிவிட வேண்டும் அல்லது இன்ஸ்பெக்டர் என் அளவுக்கு ஷரத்திலே ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த விவாதத்திலே இவ்வளவு நேரம் பேச வாய்ப்பு அளித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவினம்து பொறுக்குக் குழுவின் அபிப்பிராயத்தோடு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

பல்கலைக் கழக மசோதா சட்டமாகிற இந்த நேரத்தில், தேசம் முழுமையிலும், தமிழ்நாடு விலக்கில்லாமல், மாணவர்கள்; குறிப்பாக பல்கலைக் கழகத்து மாணவர்கள் மத்தியிலும்கூட இண்டிஸிபிளின் அல்லது ஒழுக்கக் குறைபாடுகள், ஒழுங்கினங்கள் இவைகளெல்லாம் தென்படுகின்றனவே இவைகளுக்கு உரிய முறையில், இதற்குப் பரிகாரம் போல, புதிதாக ஏதாவது இதிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று நான் துருவிப் பார்த்தேன். எனக்கு இருக்கிற அபிப்பிராயம் வெளிநாடுகளில், குறிப்பாக அமெரிக்க நாட்டில், பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கக் கூடிய சபைகளில் ஒன்றான செனேட் சபையில் மாணவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்குக்கூட இடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் விசாரித்து அறிந்திருக்கிறேன். அத்தகைய ஒரு முறையை பின்பற்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்களில் பிரதிநிதிகள் செனேட் சபையில் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்து ஏதேனும் வசதி செய்து கொடுத்தால், அது இந்த 'இண்டிஸிபிளின்' விபாதிக்கு ஒரு மருந்தாக இருக்காதா என்பதைப்பற்றியும் ஆராயலாம் என்று அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த பல வருஷங்களாக புகழோடு இயங்கக்கூடிய சென்னை பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பல வருஷத்திய ஆராய்ச்சிக்குப் பின்னர் லெக்ஸிகன், தமிழ்-ஆங்கில அகராதி ஆகியவைகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஒன்றிரண்டு அதனுடைய புகழுக் கேற்றவாறு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு அதிகமாக ஆராய்ச்சி முடிவுகள் பல்கலைக்கழகத்தி

1st February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

லிருந்து வெளிவந்திருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோமோ, அந்த அளவுக்கு இதுவரையில் வந்திருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, எவ்வளவு தாராளமாக இந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவை வலுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வலுப்படுத்தி, அதிலே என்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ப்ரொபஸர்ஸ், லெக்சரர்ஸ் ஆகியோர்க்குரிய சுயேச்சைகளெல்லாம் இருக்கின்றனவா, ஆராய்ச்சிக்குள்ள வசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் தீர்க்கமாக கவனம் செலுத்துவது நல்லது என அபிப்பிராயப்படுகிறேன். நான் அறிந்த மட்டில் இந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவு இன்னும் சீராக்கப்பட்டு, இன்னும் விரிவுபடுத்தப்படவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் தெரிந்திருக்கிறேன், தமிழ் பிரிவைப் பொறுத்த மட்டில், சமீபத்தில் திருக்குறள், திருவள்ளுவர் பற்றிய ஆராய்ச்சி சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பிரிவில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருவள்ளுவர் பற்றி நான்கு பிரிவானாலும் சரி, நூல் நிலையப்பிரிவானாலும் சரி, அங்குள்ள தமிழ்ப்பிரிவாயினும் சரி, இப்படி அங்குள்ள பல்வேறு பிரிவுகளும் தங்கள் தங்கள் வழியிலே திருக்குறள்பற்றி, திருவள்ளுவர் பற்றி நுணுக்கமாக ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். பொருளாதாரப் பிரிவினும், வள்ளுவரின் பொருளாதார முறை என்னவென்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யலாம். இப்படி அத்தனை பிரிவுகளும் நடத்தி வருகிற ஆராய்ச்சியின் பலனை பரிசீலித்து, அவற்றைத் தொகுத்து, அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளை வெளியிடுவதற்கு என்று ஒரு குழு சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் இல்லை என்ற குறைபாடு உணரப்படுகிறது. அவ்வப்பொழுது இவைகளைப்பற்றி செய்யக்கூடிய ஆராய்ச்சிகளையெல்லாம் சேர்த்து, பரிசீலனை செய்து, தொகுத்து; அந்த ஆராய்ச்சிகளுடைய முடிவுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு, அதற்குரிய விளம்பரத்தை சரிவர செய்வதற்கு, பப்ளிஸிடி பிரிவை இன்னும் வலுப்படுத்தவேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் விசேஷமான அம்சம் என்ன வென்றால், தமிழ் பிரிவுக்கு ஒரு விசேஷமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, அதற்கு வரக்கூடிய துணைவேந்தர்கூட ஒரு சிறந்த தமிழ் அறிஞராக இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையில்; அதற்கெல்லாம் வழிவகைகள் செய்திருக்கிறோம். அது மிகவும் பாராட்டத்தகுந்தது. 13-ம் நூற்றாண்டு இலக்கணம் நன்னூல் என்று நான் கருதுகிறேன். 13-ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் இவ்வளவு காலம் கடந்த பிற்பாடு நவீன வளர்ச்சி, தமிழ் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் ஒரு இலக்கண நூல் வெளியிடப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். சீரிய முறையில் அதற்குரிய சிந்தனை எந்த அளவுக்கு வலுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேட்பதற்கு விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் கூட தமிழ்ப் பிரிவை இன்னும் வலுப்படுத்தக்கூடிய தமிழ்ப் பிரிவை இன்னும் வலுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இந்த ஆராய்ச்சியில்கூட ஈடுபடுதல் வேண்டும் என்று

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [1st February 1966]

நான் நினைக்கிறேன். நான் சென்ற தினங்களுக்கு முன்பு பல்கலைக் கழக நூல் நிலையத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். எனக்குத் தேவையான நூலைப்பற்றி அங்கே விசாரிப்பதற்குச் சென்றிருந்தேன். தமிழ்ப் பிரிவில் கலிங்கத்துப் பாணி பற்றி ஆராய்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. திருச்செந்தூர் பாணி, இப்படி 4, 5, பாணிகள் நூல் வடிவில் வெளிவந்திருக்கின்றன. சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் கலிங்கத்துப் பாணி பற்றிய ஆராய்ச்சியில்தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நூல்தான் அங்கு இருக்கிறது. மற்ற பாணிகளைப்பற்றி கேட்பாரில்லை. இவற்றையெல்லாம் தொகுத்து; பரிசீலனை செய்து, ஆராய்ச்சி செய்து, அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளை வெளியிடமுடியுமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். வெளி நாடுகளில் யுனிவர்சிட்டியிலுள்ளப் ப்ரொபஸர்கள், லெக்சரர்கள் சுயேச்சைப் போக்கு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள் சுயேச்சையாக இயங்குகின்றன என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில், ப்ரொபஸர்கள், லெக்சரர்கள் எந்த அளவுக்கு சுயேச்சையாக இருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு சுயேச்சை எண்ணம் வளர்க்குடிய அளவுக்கு எல்லா விதமான ஊக்கமும், ஆக்கமும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று நான் அறிகிறேன். அதற்கான வழிவகைகள் என்ன என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இந்த ஆராய்ச்சிகளுடைய முடிவுகளையெல்லாம் சேர்த்து பரிசீலனை செய்து தொகுத்து, வெளியிடுவதற்கு ஒரு குழு அமைவதற்கு இடம் வைப்பது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

வைஸ்-சான்ஸலரைப் பொறுத்த வரையில் முன்பிருந்த சட்ட திட்டங்களில் சில மாறுதல்கள் செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. வைஸ்சான்ஸலராக வருபவர் 'ப்யூர்லி அகடமியினை' இருக்க வேண்டும். கல்வியைப் பற்றியே தான் முழு மூச்சாக நினைக்கக் கூடியவராக இருக்கவேண்டும். கூடுமானவரையில் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட போக்கு உடையவராக யுனிவர்ஸிடி அதிபர் இருக்க வேண்டும். அத்தகைய நிலைமையை, சூழ்நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்கு சென்னை பல்கலைக்கழக சட்டத்தில்கூட இவைகளையெல்லாம் ஒரு பொது நோக்கமாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமைக்கு வழிவகை செய்வது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லியமாதிரி, சென்னை பல்கலைக்கழகம் சமீபத்தில் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடியது. ஏறக்குறைய இரண்டு 65 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் யுனிவர்ஸிடி காம்ப்ளில் சாதாரணமாக குடிக்கக்கூடிய நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான வசதி இதுவரையில் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. வெளி தேசத்திலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் இந்த பல்கலைக் கழகத்தைச் சென்று பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து தருவது அவசியம். இதிலே எந்த அளவுக்கு சிரமம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1st February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

டில்லி யுனிவர்ஸிட்டியிலும், வட இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய மற்ற யுனிவர்ஸிட்டிகளிலும் அங்கிருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சிகளின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையெல்லாம் அந்தந்த மொழிகளிலேயே வெளியிடுவதற்கு ஏற்ற வசதி இருக்கிறது. இந்தி மொழியிலே வெளியிடுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. தமிழிலே ஆராய்ச்சி செய்த கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் வெளியிடக்கூடிய நிலைமை இங்கே இருக்கிறது. தமிழ் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவுகளையும், தங்களுடைய எண்ணத்தை அப்படியே அப்பட்டமாக சொல்லக்கூடிய நிலையில், தமிழிலேயே கொண்டுவரக்கூடிய அத்தகைய வசதியையும் இந்தப் பிரிவின் கீழ் கொண்டு வரமுடியுமா என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் இந்த மசோதா நிறைவேறும்பொழுதே பரிசீலனை செய்வது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். பொறுக்குக் குழு தீர்க்க கவனம் செலுத்தி பல வேறு மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறது. காலத்திற்கேற்ற மாறுதல்கள் என்று கருதி அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, I welcome this Bill. The Madras University (Amendment) Bill, which is now before the House for consideration, is a welcome measure. It has been brought forward to amend the original Madras University Act so as to bring it in conformity with the recently enacted Madurai University Bill. The Madras Government, which is well-known for its moderate views, has been always considering to bring forth measures reflecting the opinions of the people, in the proper perspective. We have seen recently the Act enacted in Andhra Pradesh has caused discontent and uproar and created controversy from educationists and Vice-Chancellors there.

We have seen today the Hon. Minister for Health with drawing the Medical Practitioners' Bill, considering the objections raised by the Central Government and also for the need to keep in conformity with the Indian Medical Council Act. This Government have always been giving sympathetic consideration for objections received to any legislative measure and they have always been doing good to the people.

We have been asking for autonomy of the Universities. The States have been asking for autonomy as far as certain powers of Central Government are concerned. Whatever may be the demand for autonomy for a particular institution or for a particular Government, there must be always some check. That is always safe for proper administration. Recently we have seen the University Grants Commission giving Rs. 1 crore to Madras University for its Centenary. The University has thought it fit to utilise the amount for construction of a building. Some of those who are interested in education have been thinking whether that amount could not have been better utilised.

Though the Madras University has been noted for its proficiency, it has not produced sufficient doctors in several fields. Facilities for research are not there. The general feeling of the people is

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [1st February 1966]

whether this amount could not have been used for post-graduate courses and for research. Sufficient thought must be devoted in implementing the provisions of this Act. With proper understanding and by following proper conventions, we will be able to implement the proposed amendments in the proper way. With these words I resume my seat.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சென்னை சர்வகலாசாலை திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா மதுரை சர்வகலாசாலை சட்டத்தை ஒட்டி இப்பொழுது உள்ள சென்னை சர்வகலாசாலை சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக இன்றைக்கு உள்ள நிலையில், சர்வகலாசாலை என்றால் அது பரிட்சை நடத்துவதற்கும், பாடப்புத்தகங்கள், ஸிலபஸ் போன்றவற்றை நிர்ணயிப்பதற்கும்தான் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே, மேலைநாடுகளில் போல, சோஷியோ-எகனமிக் பிராப்ளங்களை ரிஸர்ச் செய்து, இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள, ராச்சியத்திலுள்ள பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி, சர்க்காருடைய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, சர்வகலாசாலையில் உள்ள ஸ்காலர்களை வைத்துக்கொண்டு, நாட்டின் பிராப்ளங்களை ஆராய வழிவகை செய்யப்படுவது நல்லது. அந்த வகையில் சர்வகலாசாலை பயன் படுத்தப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வைஸ் சான்ஸலர் சம்மந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். செனட்டிலே அவரே தலைமை வகிப்பது என்பது சரியாக இருக்காது. அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்றால், எவ்வளவோ குறைபாடுகள், கோளாறுகள் இருக்கும். பெரிய தவறுகளும் இருக்கும். அவற்றை எடுத்துச் சொல்லவோ, அல்லது சிறந்த சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவோ, தலைவராக இருப்பவர் நடுநிலையில் இருப்பவராக இருக்கவேண்டும். இங்கே முதல் மந்திரியே ஸ்பீக்கராக இருப்பதுபோலத்தான் அது. பிரதிவாதியே ஜட்ஜு போலத்தான், வைஸ்-சான்ஸலர் ப்ரிஸைட் செய்வது என்பது. ஆகவே அதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிரின்சிபால்களுக்கு அகாடமிக் கவுன்சிலில் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அங்கேயும் நான்-அபிஷேகங்களுக்கு கணிசமாக இடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள்தான் குற்றம் குறைகளை தைரியமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். மேல் அதாரிடியாக இருப்பதால், பிரின்சிபால்களால் அதையெல்லாம் சொல்ல முடியுமா என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அதைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்க்கிறோம். ஏதாவது நிர்வாகத்தில் தீவிரமாக சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றாலும், அல்லது அங்கே உள்ள எம்பளாயிகளுக்கு, நல்ல நிலையை உண்டு பண்ணவேண்டும் என்றாலும், அதையெல்லாம் செனட்டில் கொண்டு வருவது அவர்களால் முடியாது. ஏதாவது மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்றாலும், பிரின்சிபால்களால் முடியாது. நான்-அபிஷேகங்கள்தான் செய்யவேண்டும்.

1st February 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

அடுத்தபடியாக 'கோரம்' 25 பேர்கள் என்று போட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அளவு என்பது இவ்வளவு பர்சென்டேஜ் என்று இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்து போதனா மொழி பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கொள்கை அளவில் தம்மே போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைச் செய்கையளவிலேயும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொள்கை அளவோடு நின்று விடக் கூடாது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக பல சயன்ஸ், விஞ்ஞான பாட புத்தகங்கள், டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் சர்க்கார் மூலமும் தமிழ் கழகம் மூலமும் புத்தகங்கள் போட்டிருக்கிறோம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஒன் மினிட், லார். இருந்தாலும் கூட, இன்றைக்கு அவையெல்லாம் லைப்ரரிகளில் அப்படியே இருக்கின்றன. பயன் படுத்தப் படவில்லை. பயன் படுத்துகிறார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. தமிழ் போதனா மொழி என்பதைப் படிப்படியாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை உண்மையிலேயே தீவிரமாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக்க ரீதியில் அந்த அளவில் வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக் கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, பொறுக்குக் குழுவின் ஆராயப் பெற்று, பரிந்துரை வழங்கப் பெற்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழக (திருத்த) மசோதா, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் இம்மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. புதிதாக ஏற்படுத்தப் பெற்ற மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் இதேமுறையில் இயங்குவதற்கும், வழிவகைசெய்யும் முறையிலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. மதுரைப் பல்கலைக்கழக சட்டத்தை ஒட்டி, ஏற்படுகிற குறிப்புகள், விதிகள் இளைக்கப்படும் அளவிற்கும் இந்த மசோதா திருத்தம் இருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொருத்தவரையில், மேலும் இரண்டு பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுவது இன்றியமையாதது என்பது நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிறது என்று உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா விவாதத்திற்கு வந்தபோது, அந்தக் கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். அதை ஒட்டி மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழே நாலு மாவட்டங்களுடைய நிலப்பரப்பை ஒதுக்கித்தந்து, மற்றைய நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ள கல்லூரிகளை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழேயே விடப் பட்டிருக்கின்றன. எதிர் காலத்தில் மேலும் இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பிரித்து அமைக்க இந்த ஏற்பாடு வழிவகை செய்வதாக அமையக்கூடும் என்பதை, எதிர்காலத்தில் இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்பட உறுதுணை செய்யும் வகையில், திருச்சியில் ஒரு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

பல்கலைக்கழகத்திற்கு மையத்தையும், கோவையில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு மையத்தையும் ஏற்படுத்த, நாளாவட்டத்தில் அவை வளருவதற்கு, வசதி ஏற்படும்போது மேலும் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாக, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழே நான்கு மாவட்டங்களை மட்டும் ஒதுக்கி, மற்ற மாவட்டங்களையெல்லாம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே இருக்கும் வகையில் செய்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்ற ஆவலும், நடைமுறைக்கு ஏற்றவகையில் செம்மையாக பல பணிகளையும் ஆற்றும் வகையில் திருத்தப்படவேண்டும் என்கிற ஆவல் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது. அந்த முறையில் இந்த சட்டம் இப்பொழுது திருத்தப் படுகிறது. மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா விவாதத்திற்கு வந்த போது, இந்த மன்றத்திலிருந்து செனட் அவைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறை, ஒற்றை மாற்று ஒட்டு முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப் பட்டது. அந்த முறை மதுரைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்படாவிட்டாலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்ட திருத்த மசோதாவில் அந்த முறை சேர்க்கப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. எதிர் காலத்தில் மதுரை பல்கலைக்கழகச் சட்டம் திருத்தப்படும்போது அந்தக் கருத்து உள்ளடக்கப் படுவதற்கு, இது எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே, தமிழிலேயே எல்லாப் பாடங்களும் போதிக்கின்ற குறிக்கோளை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற அத்தகைய கருத்து இங்கே திருத்தத்தின் மூலமாக கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தைப் பொறுத்துத்தான் இங்கே கருத்து வேறுபட்டிருக்கிற தன்மைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் இறுதி நோக்கம் தாய்மொழியிலே, தமிழிலே எல்லாப் பாடங்களும் பல்கலைக்கழகத்திலே வரவேண்டும் என்கிற கருத்தில் மாறுபாடு இல்லை என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் தம் உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலே இது பற்றி விவாதங்கள் வரும்போதுகூட, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய நோக்கம், என்றேனும் ஒரு நாள் தாய்மொழியாம் தமிழிலே அத்தனைப் பாடங்களையும் போதிக்கும் நுழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்ற அந்தக் கொள்கையை அந்தக் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலேகூட ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைப் பொறுத்து எத்தகைய மாறுபாடும் இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தக் கருத்திற்கு ஊக்கம் தரும் வகையிலும், ஊட்டம் தரும் வகையிலும் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் திருத்தப்படுகிற இந்த வேளையிலே அதனுடைய குறிக்கோள் பகுதியிலே குறிப்பது எந்த அளவிற்கும் தவறு ஆகாது என்ற அடிப்படையிலேதான், இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை என்று அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். என்றேனும் ஒரு நாள் அவ்வளவு பாடங்களும் தாய்மொழியாம்

1st February 1966]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தமிழிலேயே போதிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். அதற்கு ஊக்கம் தருதல் வேண்டும். ஊக்கம் தரும் வகையிலே தான் இங்கே அதனுடைய குறிக்கோளாக அமைந்துள்ள முன்னுரை சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்.

"And whereas it is imperative that the University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as medium of instruction for all courses of studies." என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டியதை நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அந்தத் திருத்தம் வற்புறுத்துகிறது. அதுவும், உடனடியாக எல்லாப் பாடங்களையுமே தாய்மொழியாம் தமிழில் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிற நிலையிலே கூட அல்ல. படிப்படியாகத் தாய்மொழியாம் தமிழிலே பயிற்றுவிக்கின்ற முறையை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது கூட சரியல்ல. மேற்கொள்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளிலே ஈடுபடுதல் வேண்டும், அதற்கான அடிப்படைப் பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்ற கருத்திலே இந்தக் குறிக்கோள் அமைந்திருக்கிறது. இந்தக் குறிக்கோள் அமைவதினால் எத்தகைய தீங்கும் ஏற்படுவதற்கில்லை. இந்தத் திருத்தத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்து, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கருத்தாகும். இது குறிக்கோள் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டால்தான் இந்தப் பணியை ஏற்றுச் செய்கிறவர்கள் ஊக்கத்தோடு தம்முடைய பணிகளை ஆற்றுவதற்கு வழிவகை ஏற்பட முடியும். முப்பது ஆண்டு களுக்கு முன்பு, பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்சி மொழியைப் பொறுத்த பிரச்சனைகளுக்கே இடம் இல்லை. அப்பொழுது இருந்த கடமைகளும் பொறுப்புகளும் வேறு. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த கடமைகளும் பொறுப்புகளும் மிக மிகச் சாதாரணமானவை. இன்னும் முப்பது ஆண்டுகள் கழித்து வருகிறவர்களுக்கு இருக்கிற கடமைகளும் அவர்கள் புதிதாக மேற்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்புகளும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இந்தத் தலைமுறையில் நாம் செய்து வைக்கும் வழியில்தான் இந்த நாடு பல்லாண்டுகளுக்கு இயங்க வேண்டியதாக இருக்கும். இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் நோக்கம் எதுவாக இருக்கவேண்டும் என்ற திருப்புமுனையை (turning point) நாம் காட்டியாக வேண்டும். இதிலே நாம் ஏற்படுத்துகிற வழியிலேதான் 500 ஆண்டுக் காலம், ஆயிரம் ஆண்டுக் காலம் கழித்தும் தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்கவேண்டியனவாக இருக்கக்கூடும். இன்னும் 30, 40 ஆண்டுகள் கழித்து வருகிறவர்கள் இந்த மாற்றங்களில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டிய அவசியமே இருக்காது. மொழி பெயர்க்க வேண்டிய அவசியமும், புதிய முறைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமும், அதிலே தங்களுடைய நோத்தையும் நினைப்பையும் செலவிட வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது. இந்தத் தலைமுறையைச் சார்ந்த நாம்தான் திருப்புமுனையைச் சீர்படுத்திச் செம்மையாக்கித் தீரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த நோக்கம் இந்தச் சட்டத்திலேயே இடம் பெறுமானால், அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே மேற்கொண்ட பணிகளை விசிலு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

படுத்துவதற்கு இந்த நோக்கம் மிக மிகப் பயன்படும். இந்த நோக்கம் குறிக்கோளாக அமையுமானால் செனட் அவையில் வற்புறுத்துவதற்கும், அந்த நோக்கத்தை ஈடேற்றுவதற்கும் வேண்டிய வழிவகை ஏற்பட முடியும். அரசாங்கமும் இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிகளை அவ்வப்போது மேற்கொள்வது வதற்கு இயலும். இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்வதன் காரணமாக, இப்பொழுது மேற்கொண்டிருக்கிற முறைகளுக்கு உடனே பல இன்னல்கள் ஏற்படும், சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு, நிறைவேற்ற முடியாது கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகப் பல்கலைக்கழகம் இந்த நோக்கத்தைக் கொள்ளமுடியும். அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியும். இப்பொழுது நடைமுறையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற எந்த ஒரு நடவடிக்கைக்கும், இந்த நோக்கத்தை முன்னுரையில் சேர்ப்பதன் மூலமாக எந்தக் குந்தகமும் ஏற்படாது. ஆனால், இப்பொழுது அதற்கு முன்புப் பாதையிலே, ஒரு முன்னோடியான தன்மையிலே, கருத்துக்கள் அடிப்படையிலே பணியாற்றுவதற்கான வசதி ஏற்பட முடியும்.

மற்ற இந்தி மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களைப் பார்த்தால், அங்கே வெகு விரைவில் அவர்களுடைய தாய் மொழியில் எல்லாப் பாடங்களையும் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற வகையில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு இங்கு வருகிற பல மேல் நாட்டார்கள் கூட, பொது நிலையில் இருந்து பார்க்கிறவர்கள், அங்கே தாய்மொழி பாட மொழியாகிவிட்டது, பல்கலைக்கழக மொழி ஆகிவிட்டது, கல்லூரி மொழியாகிவிட்டது, நீதி மன்ற மொழியாகிவிட்டது, என்று அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளைப் பார்த்தவர்கள், தென்னகத்தையும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்; “இங்கே தமிழிலே எல்லாவற்றையும் ஆக்கவேண்டும் என்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள், ஆனால், அதற்காக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, அங்கே எடுக்கப்பட்டிருக்கிற தீவிர நடவடிக்கைகள் தென்னகத்தைப் பொறுத்த வகையில், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இல்லை” என்ற கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். “இங்கே ஆட்சி மொழி தமிழாக இருக்கவேண்டும், பயிற்சி மொழி தமிழாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கூறுகிறார்கள். ஆனால், எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளைப் பார்த்தால் இன்னும் பெரும்பாலான வகைகளிலே தமிழிலே ஆற்றக்கூடிய பணிகள் கூட ஆங்கில மொழியிலேயே ஆற்றக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது” என்று அவர்கள் பொதுப்படையாகக் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, மற்ற மாநிலங்கள் காட்டுகிற தீவிரத்தை நாமும் காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்தக் குறிக்கோளை முன்னுரையில் குறிப்பிடுவதன் மூலமாகத்தான் அதற்கு ஊக்கம் ஏற்பட முடியும். இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் எதிர்காலத்தில் பணியாற்ற முடியும். இப்படிப்பட்ட கருத்து இந்த முன்னுரையில் அமைந்தால்தான், வருகிற துணைவேந்தர்கள் இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு செயலையும் செய்ய முடியும். செனட்

1st February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவைக்கும் தூண்டலாக இருக்க முடியும். சட்ட மன்றமும் அதைக் கவனிக்க முடியும். அந்த முறையில்தான் தமிழ் ஆர்வத்தைக் காட்ட வேண்டிய நிலைமையிலே தமிழை நிலைநாட்ட வேண்டிய வகையிலே வரவேண்டும் என்று நாங்கள் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்போது, காங்கிரஸில் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் அவர்களும், சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்களும், இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும் தமிழுக்காகப் பாடுபட்ட அத்தகைய தன்மையைக் கூறினார்கள். அவர்கள் தமிழுக்காகப் பாடுபட்டார்கள் என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்கு இருந்த தமிழ் ஆர்வத்தின் அளவிற்குத் தமிழ் ஆர்வம் இங்கு அமைச்சரவைக்கும் இருக்கவேண்டும், மற்றவர்களும் இதை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தும் வகையில்தான் அவர்களும் சுட்டிக்காட்டியிருக்க வேண்டும். அவர்கள் சுட்டிக்காட்டும் அளவிற்கு, இந்த அமைச்சரவை சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்க அளவிற்கு, தமிழை இந்த நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லத்தக்க ஆர்வம் வளரவேண்டும் என்ற வகையிலே குறிப்பிடப்படவேண்டும். திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதிலிருந்தே, இந்த அமைச்சரவை சுட்டிக்காட்டத்தக்க அளவிற்கு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பாரதியார் வழியில், திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் வழியில், வ.உ.சி. வ. வே.சு. அய்யர், இராமலிங்கம் பிள்ளை போன்றவர்கள் வழியில் நிற்கக்கூடியவர்கள் இந்த அமைச்சரவையில் இருக்கிறார்கள், இன்னா இன்னா இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஆர்வம் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டி அவர்கள் சொல்லி யிருக்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லாததிலிருந்தே அதை நாங்கள் வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம்.

திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்போது நீதிக் கட்சியைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். நீதிக் கட்சியின் ஆட்சி நடைபெற்ற நேரத்தில், ஆங்கிலத்தில் தான் நடைபெற்றது என்றும், மற்றவர்களும் அதன் வழியில் வந்தவர்கள் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நீதிக் கட்சியின் போக்கில் எங்களுடைய கட்சி இருந்தது என்பதை நான் உணருகிறேன், அறிகிறேன், ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அந்தப் போக்கிலே மாறுதல் ஏற்பட வேண்டும், அந்தப் போக்கு சரியல்ல என்ற காரணத்தினாலேயே, நீதிக் கட்சியுடன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அரசியல் தொடர்பு இருந்தது என்றாலும் கூட, அதன் போக்கு, கொள்கை குறிக்கோள் பலவும் மாறி, தமிழுக்கு ஆக்கம் ஏற்படவேண்டும், தமிழை நிலைநாட்டவேண்டும் என்ற கொள்கையை நாங்கள் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். ஆகவே, அப்பொழுது இருந்த நிலை இப்பொழுது இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 1855-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் தோன்றியது என்றால், தோன்றிய காலத்தில்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1966]

கொண்டுவரப்பட்ட கொள்கை, அப்பொழுது நடைபெற்ற நடவடிக்கைகள்தான் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன என்று கொள்ள முடியாது. அண்ணல் காந்தியார் காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டதற்குப் பிறகு, தஅனுடைய நோக்கங்கள், நடைமுறைகள்; பயிற்சி மொழி, ஆட்சி மொழி மாநிலங்கள் இவற்றைப்பற்றிய கொள்கைகள் மாறி வேறு வகையிலே வந்திருக்கிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். 1855-ம் ஆண்டு காங்கிரசில், இப்பொழுது இருக்கிற அந்த அளவு தமிழ்ப்பற்று இருக்கவில்லை. இப்பொழுது இருக்கிறவர்களுக்கு இருக்கிற தமிழ்ப்பற்று அப்பொழுது அந்த ஸ்தாபனத்தில் இருந்தவர்களுக்கு இருந்தது என்று சொல்வதற்கில்லை. பல அடிப்படை மாறுதல்கள் நடந்திருக்கின்றன. பல்கலைக் கழகத் தின் இறுதி நோக்கம், என்றேனும் ஒரு நான் தாய்மொழியாம் தமிழில்தான் எல்லாம் நடைபெற வேண்டும் என்பது அந்த நோக்கத்தை முன்னுரையில் போடுவதில் எத்தகைய இடையூறும் கிடையாது. முதல் அமைச்சர் அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டார்கள், நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், முன்னுரையிலே, குறிக்கோளாகப் போடுவதிலே ஏற்படுகின்ற சங்கடங்கள் என்ன, போடுவதினால் ஏற்படுகிற தகராறுகள் என்ன, போடுவதினால் ஏற்படுகிற இடையூறுகள் என்ன என்பதுதான். ப்ரொக்ரெஸிவ்வாக மெல்ல மெல்ல, படிப்படியாக, அந்த நோக்கத்தை இந்த முன்னுரையில் போடுவதனால் எந்த இடையூறே சங்கடமோ இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. எனவே, இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில் தவறு இருக்க முடியாது. இந்தக் கருத்தை அவர்கள் பல முறை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைச் சுட்டிக் காட்டி ஊக்கம் தருவதற்குப் பயன்படுகிற வகையில் இதைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இருப்பது பல்கலைக்கழக துணைவேந்தரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை, மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில் அந்த ஷரத்து வந்தபோது இதுபற்றி தெள்ளத் தெளிவாக எங்களுடைய கருத்துங்கள் எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிற முறை செனட் அவையில் இருப்பவர்கள் ஒன்றுகூட, 3 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பல்கலைக்கழக வேந்தராக இருக்கிற கவர்னர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். கவர்னர் அவர்கள் அந்தப் பானலில் இருந்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து துணைவேந்தராக நியமனம் செய்வார்கள். செனட் அவை என்றால் அங்கே உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் கல்லூரிகளுடைய முதல்வர்கள், கல்வித் துறையில் மிக்க அக்கறை கொண்டவர்கள், கல்வித் துறையில் கற்றுக்கரை போகியவர்கள்—இவர்கள் ஒன்று கூடி யாரைத் துணைவேந்தராகக் கொண்டால் பல்கலைக் கழகம் செம்மையாக நடைபெறும், எப்படிப்பட்ட அறிவு ஆற்றல் உடையவரைத் துணைவேந்தராகக் கொண்டால் கல்வித்துறை பல்லாற்றா

1st February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

னும் வளம் பெறும் என்பதை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று பிரிசீலனை செய்து பல்கலைக்கழக வேந்தராகிய கவர்னருக்கு 3 பேர்களை சிபார்சு செய்வார்கள். நடுநிலைமையில் உள்ள வேந்தர் அவர்கள் அந்த 3 பேர்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து துணை வேந்தராக நியமனம் செய்வது வழக்கமா? என்று. அது ஓரளவு நல்ல ஜனநாயக அமைப்பை கல்வித்துறையாளர்கள் கட்சிச் செல்வாக்குக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று பல்கலைக்கழகத்திற்கு எல்லா வகையாலும் தகுதியும், ஆற்றலும் உடைய ஒருவரை துணைவேந்தராகத் தேர்ந்தெடுக்க வழி அளித்து வந்திருக்கிறது.

ஆனால், மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில் ஏற்படுத்தியுள்ளதோ போல் இந்த மசோதாவிலும் செனட் உறுப்பினர்கள் ஒன்று கூடி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். சிண்டிகேட் கூடி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பர். கவர்னர் ஒருவரை நியமனம் செய்வார், ஆக இந்த மூவரும் சேந்துகூடி துணைவேந்தராக இருக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் மூவர் பெயரை பல்கலைக்கழக வேந்தராகிய கவர்னருக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள், இந்த மூவரில் ஒருவரை கவர்னர் அவர்கள் துணைவேந்தராக நியமனம் செய்வார்கள் என்று ஏற்படுத்தியபோதே அதில் இருந்த சங்கடங்களை நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். செனட் அவையினர் மூவர் கொண்ட குழுவுக்கு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதோடு சிண்டிகேட் அவையினர் மூவர் கொண்ட குழுவிற்கு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதோடு நின்று விடுகிறார்கள். மூவர் கொண்ட குழுவுக்கு கவர்னர் ஒருவரை நியமனம் செய்கிறார். கவர்னர் நியமனம் செய்பவர் கவர்னரது மன விருப்பம் தெரிந்தவராகத்தான் இருப்பார். கவர்னர் என்றால் ஆட்சியில் உள்ளவர்களின் கருத்துக்கு ஏற்பத்தான் செயல்படுவார். ஆக, ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் இன்னொருத்தான் துணை வேந்தராக நியமிப்பது என்கிற கருத்துக்கு வந்துவிட்டால், அவர்கள் தங்கள் கருத்தை, கவர்னருக்குத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு உண்டு. கவர்னர் அவர்களும்—பானல் தமக்கு வருவதற்குள்ளாக—இன்னார் பெயரை சிபார்சு செய்யவேண்டும் என்பதாக தம்முடைய பிரதிநிதி மூலமாக மூவர் குழுவில் வெளிப்படுத்தி—கவர்னர் கருத்து, ஆட்சியாளர் கருத்து என்கிற அடிப்படையில் செனட்டினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரும், சிண்டிகேட்டினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரும் தங்கள் தங்கள் சொந்தக் கருத்தைக் கூட வெளிப்படுத்த முடியாது கவர்னர் பிரதிநிதியின் அப்பிராயத்திற்கு ஒத்துப் போகக் கூடிய ரூபநிலை ஏற்படக் கூடும். அது கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அந்த நிலையில் துணைவேந்தரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய முழு உரிமையும், அதிகாரமும் அரசாங்கத்திற்கு வந்துவிடுவதாக இருக்கும். அதன் காரணத்தினால் இந்த முறையை மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குக் கொண்டு வரும் போதே நாங்கள் அது வேண்டாம் என்று வற்புறுத்தினோம். ஆனால் அப்போது எதிர்க்கட்சியின் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இருந்தாலும் அந்தக் கருத்து அப்போதே விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இருந்த காரணத்தினால் அதே முறையை இப்போது சென்னைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில் புகுத்த வேண்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

டாம். பல காலமாக இருந்த முறையே நீடிக்கட்டும். புதுமுறை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதைக் காலப்போக்கில் கண்டு அது நன்மை பயக்குமானால் அதைப்போலவே இங்கும் பிறகு திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். அல்லது அதனால் சில இடுக்கண்களும், சங்கடங்களும் வருகின்றன என்று தெரிந்தால் இதைப்போல மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவிற்கும் திருத்தம் கொண்டு வந்து விடலாம். ஆக இங்குள்ள முறை இப்படியே இருக்கட்டும். மதுரைப் பல்கலைக்கழக முறை இப்போதுள்ள முறைப்படி எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம், என்பதற்காக அந்தவகையில்,

“Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Senate”.

என்ற திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முறையும் நீடிக்கட்டும். எந்த ஒன்று சிறந்ததாக இருக்கிறதோ அதைக் காலப்போக்கில் மற்றதற்குக் கொண்டு வந்துவிடலாம், ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாக வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

மற்றொரு திருத்தம் 1970-க்குள்ளாக எல்லா பாடங்களையும், தமிழிலேயே போதிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக Whereas it is the aim and object of the University to provide education in Tamil medium within the year 1970. என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாகும். 1970-க்குள் என்றால் 70-க்குள்ளாக கலை இளைய வகுப்பு, கலை முதிய வகுப்பு, பொறியில் துறை : மருத்துவத்துறை ஆகிய எல்லாவற்றிலுமே தமிழில் போதனை அளிக்கக்கூடிய வளர்ச்சியை அடைந்துவிடுவோம் என்று சொல்ல முடியாது. என்றாலும் அத்தகைய ஒரு காலவரையை வைத்துக்கொண்டு செயல்படுவது இத் துறையில் சடுபடுகிறவர்கள் உற்சாகமாகச் செயல்படுவதற்கு வழி வகைகளை ஏற்படுத்தும். குறிப்பிட்ட கால வரைக்குள் நம்முடைய லட்சியத்தை அடைய முடியாவிட்டாலும் அப்போதைக்கு இன்னும் சிறிது காலம் தள்ளி வைத்துக்கொள்ளலாம். அரசியல் அமைப்புப்படி ஆட்சிமொழி பற்றிய கொள்கையை நாம் ஏற்கெனவே அதுபோல காலவரையை நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வேறுபல மசோதாக்களம்கூட அது மாதிரியாக காலவரையைக் குறித்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே, நாமும் 1970-க்குள் என்று ஒரு காலவரையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்பட்டால், பிறகு வேண்டுமானால் ஐந்து ஆண்டு, பத்தாண்டு; பதினைந்து ஆண்டு என்று அந்த காலவரையை நீட்டிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இன்றைக்கு இப்படி ஒரு காலவரையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்படுவது ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1st February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆங்கில மொழியை நான்காவது வகுப்பில் இருந்து கல்லூரி மட்டம் வரை வைக்கவேண்டும் என்பதை பலரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்கலைக்கழக மசோதா ஆலோசனைக் குழுவிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அகில உலகத்தோடு வானிபத் தொடர்பும், அறிவுத்துறை தொடர்பும் கொள்வதற்கு அது இன்றியமையாதது ஆகும். இன்றைக்கு பல அரிய, உரிய கருத்துக்களை எல்லாம் அது எந்த மொழியில் இருந்தாலும் ஆங்கிலத்தில் இருந்தும் மொழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆக நான்காம் வகுப்பில் இருந்து கல்லூரி மேல்மட்டம் வரை ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும். மற்ற பாடங்களைத் தமிழ் மூலம் போதிக்க வகை இன்றிருந்தே செய்யவேண்டும். நீந்தக் கற்றுக் கொண்டு நீரில் இறங்குவதா, நீரில் இறங்கி நீந்தக் கற்றுக்கொள்வதா என்ற வாதத்தில் ஓரளவு நீரில் இறங்கித்தான் நீந்தக் கற்றுக் கொண்டாக வேண்டும் என்பதுபோல தமிழில் போதனை மொழியைக் கொண்டு வந்து தான் ஏற்படுகிற சங்கடங்களை எல்லாம் நாம் சமாளித்தாகவேண்டும். இந்தத் தலைமுறையினர் அந்தச் சங்கடங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் தான் வருகிற சந்ததியினர் சுலபமாகத் தாய்மொழியிலேயே எல்லாப் பாடங்களையும் பெறுவதற்கான வழிவகை ஏற்படும். எப்போது முயற்சி எடுத்தாலும் சங்கடங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, அந்தச் சங்கடங்களை இந்தத் தலைமுறையினரே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் அடிப்படையிலே இருந்தாலும்கூட, இந்த முயற்சிக்கு ஊக்கம் தர ஒரு குறிக்கோளை வகுப்பதின் மூலமாகத்தான் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும். 1970-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளே தமிழ் மொழியைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நாம் இப்பொழுது முடிவு செய்தாலும்கூட, மேலும் அதைத் திருத்திக்கொள்ள மாற்றிக்கொள்ள வகையுள்ள ஒன்றாகத்தான் இந்தத் திருத்தம் இருக்கும். ஆகவே இந்தக் குறிப்பிட்ட முயற்சிக்கு ஊக்கம் தருகின்ற வகையிலே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் தான் செம்மையான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படமுடியும். இதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை, கொள்கை வேறுபாடு இல்லை. ஆகவே எதுவும் இல்லாமல் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கின்ற வகையிலே எந்தவிதத் தடையும் இருக்காது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்தந்த நாட்டின் தாய்மொழியிலேயே தான் பல்கலைக் கழகப் பாடங்கள் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. அதே நோத்தில் வேறு பல உலக மொழிகளிலும் பாடங்கள் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் செய்து தருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த முயற்சி அந்த நோக்கத்தைத் தடுக்காது என்று கருதுகிறேன். தமிழிலே பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்க நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி வேறு பல மொழிகளிலே பாடங்களைச் சொல்லிக்கொடுக்கத் தடையாக இருக்காது. தமிழிலே பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற முயற்சிக்கு ஊக்கம் தருவதற்காகவும், படிப்படியாக அந்த முயற்சியைப் பயன்படுத்தி நல்ல முறையிலே தமிழ் பயிற்சி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1966]

மொழியாகப் பணியாற்றுவதற்குப் பயன்படும் என்ற முறையில் இந்தத் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களையும், அமைச்சரவையையும், மன்றத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற கனம் உறுப்பினர்களும் கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள், இந்தக் கருத்துக்களை நான் எதிர்பார்த்துதான் பேசும் பொழுதே வேண்டிய விளக்கம் கூறினேன். என்னுடைய கருத்துக்களையும் தெரிவித்தேன். ஆகவே, விடையறிக்கும் வகையில் நான் நீண்ட நேரம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இந்த விவாதத்திற்குப் புறம்பான வகையிலேகூட சில கருத்துக்கள், சில சர்ச்சைகள் எல்லாம் இந்த விவாதத்தின்போது தெரிவிக்கப்பட்டன. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எவ்வளவு பற்று தமிழிலே இருக்கிறது, பற்று இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற பிரச்சனையெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. அதை மக்கள் உணர்வார்கள், மக்களே தீர்ப்பும் சொல்லுவார்கள். ஆனால், என்னுடைய கவலையெல்லாம்; நம்முடைய ஒப்புயர்வற்ற சீரிய அன்னை தமிழ்மொழியின் பெயரால் பிற்போக்கான கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான். மற்ற மொழிகளின் சார்பாகச் சொல்லட்டும், அதற்காக நான் வக்காலத்து வாங்கமாட்டேன். ஆனால், தமிழின் பெயரால் பிற்போக்கான கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. பிற்போக்கான கருத்துக்கள் உடையவர்கள் தமிழர்கள் என்று தமிழர்களில் யாருக்கும் பெயர் வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கவலை. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இப்பொழுதிருக்கும் இந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் மட்டும் போதா, மேலும் பல்கலைக் கழகங்கள் வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அந்தக் கருத்தை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இவை போதாதுதான், ஆனால் உடனடியாக நாம் வேறு ஒரு பல்கலைக்கழகம் எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே வேறு பல்கலைக்கழகம் புதிதாக இருக்காது என்று மத்திய அரசாங்க கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். அதற்கு மேலும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அவசியம் என்பதை நானும் உணர்கிறேன். மேலும் ஒன்றிரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்கவேண்டுமானால் அதைப்பற்றி நாம் பின்னால் கவனம் செலுத்தலாம்.

பிரியாம்பின் பற்றி எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குத் திருத்தம் வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பிரியாம்பின் சட்டத்தின் ஒரு பாகமல்ல. சட்டத்திலே ஒன்று போதாது என்றால் அதை பிரியாம்பினே வைத்துப் பூர்த்தி செய்துவிட முடியாது. ஏதாவது ஒன்று குறைவாக இருக்கிறது என்றால் மேலும் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி, அதைச்சட்டத்தின் ஒரு பாகமாக்கலாமே தவிர, பிரியாம்பினே

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மாற்றுவதினாலே இந்தப் பிரச்சனை தீராது. பிரியாம்பிள் விளக்கத் திற்காகத்தான் போடுகிறோம். இந்த மன்றத்திலே பிரியாம்பிள் வேண்டாமென்று ஒரு கருத்து இருந்தது. பிரியாம்பிள் இருப்பது நலம், ஆகவே பிரியாம்பிளை விளக்கம் கூறுவதற்காகத்தான் அமைத்தோம். மற்றொன்று, பிரியாம்பிளை ; தமிழ்மொழி வளர்ச்சி பற்றியும், தமிழ் பாடமொழியாக இருப்பதைப்பற்றியும் விளக்குவதற்காகத் திருத்தவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. அப்படி பிரியாம்பிளைத் திருத்துவதினாலே சட்டத்திலே ஒன்று குறைவாக இருந்தால் அது தீர்ந்துவிடாது என்று கூறினேன். பிரியாம்பிளிலே ஒன்று போடவேண்டுமென்றால், ஒன்றைமட்டும் போட்டால் அது ஒரு குறைபாடாக இருக்கும், எல்லாவற்றையும் போட வேண்டும். ஒன்றை மட்டும் போட்டால் அந்த ஒன்றுக்கு மாத்திரம்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், மற்றவை யெல்லாம் வேண்டாம் என்று கருதப்பட்டதாகவும் தவறுதலான கருத்துக்களுக்குக்கூட இடம் ஏற்பட்டுவிடும். தமிழ் வளர்ச்சி முக்கியமானதுதான். இப்பொழுது இருக்கிற பல்கலைக் கழக விதிகளின்படி அதற்கு முதல் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று சொன்னேன். மேலும் பிரியாம்பிளிலே விளக்கம் வேண்டுமென்பதற்காக 1970-க்குள்ளே என்று ஒரு வரம்பு வைக்கவேண்டும், சங்கடத்தை உணர்ந்து பின்னால் மாற்றிக்கொண்டால் போகிறது என்று சொல்லி சட்டத்திலே போடாமல் பிரியாம்பிளிலே போடுவது நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருக்காது. அதோடு குறிப்பாக இன்னும் என்ன, என்ன செய்ய வேண்டும், அறிவு வளர்ச்சிக்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் போடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது ஒரு குறைபாடாகப் போய்விடும். ஆகையினால் இந்தத் திருத்தங்களுக்கு அவசியம் இல்லையென்று நான் மீண்டும் கூற விரும்புகிறேன். கனம் சங்கரன் அவர்கள் செனட் சபையிலே வைஸ்சான்சலர் தலைமை வகிக்கக்கூடாது, சபாநாயகர் போல் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். அவர்தான் தலைமை வகிக்க வேண்டும், அல்லது உதவி சபாநாயகர் போல் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர் தான் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். சபாநாயகர் போல் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றால் என்ன அர்த்தம்? இதுபோன்று அங்கேயும் ஒரு கட்சி, எதிர்கட்சி எல்லாம் வரும். இவையெல்லாம் கல்வி ஸ்தாபனமாக இருக்கக் கூடிய செனட் சபைக்கு உகந்ததா என்பதை அங்கத்தினர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். வைஸ்சான்சலரிடத்திலே குறை இருக்கலாம், அதற்காக யாரோ சொல்வதையெல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொண்டு இவ்வாறு சொல்வது கூடாது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஒரு வைஸ்சான்சலரிடத்திலே கருத்து வேறு பாடு இருக்கலாம், சொந்த விருப்பு வெறுப்பு இருக்கலாம். அதையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இந்த மன்றத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். தைரியம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதில் ஏன் பயப்படவேண்டும்? கல்வி ஸ்தாபனத்திலே அரசியலைப் புகுத்த முடியாது. வைஸ்சான்சலர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[1st February 1966]

ருக்கு ஏன் பயப்படுவேண்டும்? இங்கே சபாநாயகர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் பயம் இருக்கிறதா என்றால், இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் சரியல்ல, இல்லை என்று சொன்னாலும் சரியல்ல. ஆகவே தைரியம் இருக்கிறதா இல்லையா என்றெல்லாம் கட்சி கட்டிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலையில் செனட் சபை இருக்க முடியுமா? யாரோ ஒன்றிரண்டு குறைகள் உள்ளவர்கள் ஏதோ சொன்னால், அதைக்கேட்டுக்கொண்டு நாம் அதைத் திருப்பிச் சொல்வது சரியல்ல. ஒருவருக்கு பரீட்சை பேப்பர் திருத்துவதற்குத் தரவில்லை என்ற குறை இருக்கலாம். ஒருவருக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர் வைஸ்சான்சலர் மீது குறை சொல்லலாம். அதனாலே வைஸ்சான்சலர் என்றால் பயம் ஏற்படும் என்று சொல்லி இதையெல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொண்டு சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? வைஸ்சான்சலர் தான் பல்கலைக்கழகத்தின் உண்மையான தலைவர், அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

வைஸ்சான்சலர் தேர்தல் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இவ்வளவு தூரம் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது வைஸ்சான்சலர் தேர்தலைப் பொறுத்து, கொண்டு வந்திருக்கிற முறை சரியல்ல; பழைய முறை இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வைஸ்சான்சலர் செனட்டில் உட்காரக் கூடாது, அவர்களைப் பார்த்து பயப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்படி ஒவ்வொருகச் சொல்லிக் கொண்டே போனால் பிறகு வைஸ்சான்சலர் செனட் சபைக்கே வரக்கூடாது என்று சொல்லி இப்படி ஒவ்வொருகப் போய் அபத்தத்திற்கு வழி ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, இதைப் பெரிது படுத்தவேண்டாமென்று கனம் உறுப்பினர் திரு. சங்கரன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேர்தலைப் பொறுத்தவரை அசல் தேர்தல், மெஜாரிடி, மைனாரிடி, எவ்வளவு ஓட்டு என்பதெல்லாம் ஓரளவு பார்க்க வேண்டியதுதான். ஜனநாயக முறை வேண்டியதுதான். தேர்தலில் நம்பிக்கை இருக்கிறது, ஜனநாயகத்திலும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. செனட் சபை தேர்ந்தெடுப்பது ஒரு முறை; சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மேல்சபை இருக்கிறது; அந்தச் சபையின் கவுரவத்திற்கு ஒன்றும் குறைவு கிடையாது. அவர்களை மன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். வைஸ்சான்சலர் ஸ்தானம் உயர்ந்த ஸ்தானம். அதற்குச் சிறந்தவர் வரவேண்டும். செனட் சபையில் மூன்று பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒருவர் வைஸ்சான்சலர் என்று நியமிப்பதற்கு பதில், செனட் சபை ஒருவரை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து அவர் தான் வைஸ்சான்சலர் என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் தகுதியுள்ளவர், திறமையுள்ளவர் வைஸ்சான்சலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று பார்க்கும் போது அந்த முறை சரியாக இராது. சான்சலர் தவறு செய்து விடுவார் என்று நினைப்பதெல்லாம் தவறு. மிக உயர்ந்த தகுதி உள்ளவர்கள் தான் சான்சலர் பதவியில் இருப்பார்கள். மூன்று பேர் மூன்று கோணத்தில்

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சொல்லட்டும் ; அதிலே ஒருவர் வைஸ்சான்சலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த ஏற்பாடு மசோதாவிலே இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இதையும் மாற்ற வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை, இந்தக் கருத்தைக் கனம் உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு மேலும் சபையின் காலத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration. ”

The motion was put and carried and the Bill as amended by the Joint Select Committee was taken into consideration.

Clause 2.

Mr. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That Clause 2 do stand part of the Bill ”

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move the following amendment—

In Clause 2, after sub-clause (b) add the following as sub-clause (c) :—

“ (c) add the following as paragraph four of the preamble—

And whereas it is imperative that the University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as medium of instruction for all courses of higher studies ”.

The amendment was duly seconded.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தம்முடைய மாமன்றத்தின் முன்பாக ஆலோசனையில் இருக்கிற சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய திருத்தத்தை நான் முன் மொழிந்திருக்கிறேன். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் திருத்த மசோதாவானது இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுவது உண்மையிலேயே நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சியுறக் கூடியதும், பெருமைப்படுத்தக்கூடியதும், நாமெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கும் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், நமது முதலமைச்சரும், கல்வியமைச்சராகவும் இருப்பவர்களுடைய பதவிக் காலத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதும், மதுரைப் பல்கலைக் கழக மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதும் எப்போதும் நம்முடைய நினைவில் பசுமையாக இருக்கும். 1923-ம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது. நூற்பது வருஷ காலமாகப் புழுதி படிந்திருந்த ஒரு சட்டத்தை நல்ல வகையில் திருத்தி இந்த

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1st February 1966]

மன்றத்தின் முன்னாலே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவினுடைய பொறுக்குக் குழுவிலே பணியாற்றுகிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இந்த மசோதாவிலே நான் ஒரு ஆட்சேபக் குறிப்பை (டிஸ்சென்டிங் நோட்) இணைத்திருக்கிறேன். சக தோழர்களும் இணைத்துள்ளனர். இதற்கான திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.

கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்வேன்—பொறுக்குக் குழுவிலே திரு. லட்சுமணசாமி முதலியார் போன்றவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். அவர்களோடு எல்லாம் பணியாற்றுகிற வாய்ப்பு எனக்கு இருந்தது. ஆனால், கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் திரு. லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் ஆகியவர்களுடைய கருத்திலிருந்து வித்தியாசமான ஒரு நிலையை நான் எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது, பெரிய ஒரு மன வேதனையை எனக்குக் கொடுத்தது என்பதை நான் ஒளிக்க விரும்பவில்லை. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்வேன். இந்தச் சபைக்கும் சொல்லிக்கொள்வேன். தமிழ் மொழியின் மீது எனக்குள்ள பற்றையும், என்னுடைய மனசாட்சிக்குள்ள உணர்வையும் தாங்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்; முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னை நம்பவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இதைக் கொடுத்ததற்கு முக்கியமான காரணம், நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்தரங்க சுத்தியோடு சொல்லிக் கொள்வேன் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான். இந்த விவகாரம் பொறுக்குக் குழு விலேயே முடிந்திருக்கலாம். நான் ஒரு விஷயத்தைக் கூற முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்குக் காலை யில் அவர்களுடன் தனியாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அந்தரங்க சுத்தியுற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சொல்வதற்கு முன்னால் அவர்கள் முந்திக்கொண்டார்கள். காலஞ்சென்ற திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களைப் பற்றி சொல்லும்போது வயிற்றைக் கிழித்துக் காட்டினால் கூட 'ஜாலம்' என்றுதான் சொல்வார்கள் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு மிகவும் உருக்கமாக இருந்தது. நான் என்னுடைய இருதயத் தைத் திறந்து, கிழித்துக் காண்பிக்கிறேன். அவர்களைக் குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்று இதைச் சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய நேர்மையிலே, அக்கறையிலே எங்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட ஸ்யம் கிடையாது. அவர்களுடைய அந்தரங்க சுத்தியிலே நம்பிக்கை இருக்கிறது, புனிதமான எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால், எங்களுடைய அந்தரங்க சுத்தியையும் தயவு செய்து நம்ப வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்போதகு மொழியாக வேண்டுமென்பதை அவர்களும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். நாரும் ஒத்துக் கொள்கிறோம்.

1st February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ப்ரியாம்பிளில் இந்தக் குறிக்கோளைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் உருக்கமான விதத்தில் பேசினார்கள். நான் இன்னும் நம்புகிறேன், இதை ப்ரியாம்பிளில் சேர்த்துக்கொள்வார்கள் என்று. தமிழ் வருவதில் யாருக்கு அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்கிறது? ஆகவே இது குறித்து சண்டை ஏன் போட வேண்டும்? கோசல்ராம் அவர்களுக்கும் நமக்கும் யாருக்கும் மொழிப் பற்று குறைவு அல்ல. ஆனால் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நடைமுறை சரியா, இதனால் என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால்தான் இத்திருத்தத்தை ப்ரியாம்பிளில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். தமிழை போதனாமொழியாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டோம் கொள்கை அளவில். பின் ஏன் இதைக் சேர்க்கக்கூடாது என்று நல்லதொரு கேள்வியைக் கேட்டார் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள். பல்கலைக் கழக நிர்வாகிகள் மேத்தப் படித்தவர்களாக இருக்கலாம், அவர்கள் மேதைகளாக இருக்கலாம், அவர்கள் சேவை செய்தவர்களாக இருக்கலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் குறிப்பிட்டது வேறு விஷயங்கள். ஒரு பல்கலைக் கழகம் கவனிக்க வேண்டியது மொழி தவிர வேறு எவ்வளவோ இருக்கிறது. வேறு மொழிகளைப் பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சென்ட்ரல் சபையிலே கேட்டார்கள். தமிழ் மட்டும்தான் இருக்கவேண்டும். இங்கு பன்மொழிகள் பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது. நாம் தமிழ் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள். மொழி உணர்வு என்ற அடிப்படையில் வந்தவர்கள். என் சொந்த அபிப்பிராயப்படி, பல்கலைக்கழகங்களை கொள்கை அளவில் வழி நடத்தக் கூடிய உரிமை இந்த மாமன்றத்திற்கு இருக்கவேண்டும். அப்படிச் சொல்வதால் அந்த உரிமை மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்க வேண்டுமென்றே கொள்கையைக் கொண்டவன் நான். பல்கலைக் கழகம் ஒரு மாற்றாந்தர மனப்பான்மையைத் தான் காட்டுகிறது. திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கினார்கள். இவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து செய்கிறார்கள். ஆனால், எந்த அளவிற்கு அது விரிவடைந்திருக்கிறது பல்கலைக் கழகத்தில்? தமிழ் ஆட்சி மொழியாகி நிர்வாகத்தை தமிழில் நடத்த முயற்சி செய்து வருகிறோம். ஒன்று நான் சொல்கிறேன், அது விசித்திரமாக இல்லையா என்று பாருங்கள், பல்கலைக் கழகம் ஆங்கிலத்தில் நடைபெறும், சிப் செகரட்டேரியட் போன்ற அரசாங்க அலுவலகங்களில் தமிழில் நிர்வாகம் நடைபெறும் என்று சொன்னால் அது விசித்திரமாக இல்லையா? பல்கலைக்கழகத்தைத் தவிர வேறு எந்த உற்பத்திச்சாலையைக் காணப்போகிறீர்கள், நிர்வாகத்தை நடத்த வருகிறவர்களுக்கு? டெல்லியில் இந்தி இருக்கும், இங்கு ஆங்கிலம் இருக்கும், தமிழ் அந்தரத்தில் இருக்கும். வேரில் வெள்ளீரை ஊற்றி விட்டு தழைக்கு குளிர்ந்த நீர் ஊற்று விடாது போவிலையா? இன்று எவ்வளவோ பல்கலைக் கழகங்களில் கல்வி முறை மாறியிருக்கிறது. கல்வி முறையின் பாட்டேன் மாறியிருக்கிறது. அந்தந்த சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப, சூழ்நிலைகளுக்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st February 1966]

கேற்ப, சமுதாய வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப கல்வி முறை மாறிக் கொண்டே வருகிறது. இன்று ரஷ்ய நாட்டுக் கல்விக்கும் அமெரிக்க நாட்டு கல்விக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டு கல்விக்கும் நம் நாட்டுக் கல்விக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த கல்வி முறைக்கும் தற்போதைய கல்வி முறைக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. பல்கலைக்கழகங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு நாட்டின் ஆட்சி மொழி, வட்டார மொழி, நாஷனல் லாங்குவேஜஸ், அஃபிஷியல் லாங்குவேஜ் போன்றவற்றை தயாரிப்பது பல்கலைக் கழகங்களில் ஒரு முக்கிய பணியாகும். மொழிப்பிரச்சனை பற்றி அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியது, தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. பதினைந்து ஆண்டுகளாக எவ்வளவோ செய்யவில்லையா? வட்டார மொழி வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்று சொல்லவில்லையா? அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது? உங்கள் மீது மாசற்ற நம்பிக்கை உண்டு, இன்று எவ்வளவு அலுவலகங்களில் நிர்வாகம் தமிழில் நடக்கிறது? இங்கு திருத்தங்கள் கூட ஆங்கிலத்தில்தான் பிரேரே பித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்கள் சுருக்கெழுத்து படித்துக் கொண்டார்கள்? எவ்வளவு பேர்களுக்கு தட்டெழுத்து தெரியும்? நம் மாநில ஆட்சிமொழி தமிழ் என்று சட்டம் கொண்டு வந்தோம். எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன? இந்த சட்டசபையில் தமிழில், வேண்டுமானால் இந்தியிலும் பேசலாம். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் பேசு புதிய சட்டத்தின் மூலம் வகை செய்ய வேண்டிய வாய்ப்பு இருந்தது. ஆங்கிலத்தில் இங்கு பேசுவதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டியிருந்தது. ஆட்சிமொழி தமிழ் என்று இம்மன்றம் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. அதே போன்று பல்கலைக் கழகத்திற்கும் செய்ய வேண்டாமா? இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் Hindi shall be the official language of the Union. என்றிருப்பது போன்று Tamil shall be the medium of instruction in Madras University. என்று சட்டத்திலேயே போட வேண்டும். இது ஒரு சாதாரண விஷயம் என்று சொன்னார்கள். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக, பயிற்சி மொழியாக ஆவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்கமுடியாது. இது விவகாரமாக்கவேண்டிய விஷயமல்ல. நான் ஒன்று வேண்டிக் கொள்கிறேன், எவ்வளவோ தோல்விகள் அடைந்திருக்கலாம். தாஷ்கண்ட் பிரகடனத்தைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற அந்த தஸ்தாவேஜி எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டது? ரஷ்ய நாட்டு மொழியில் முதலில் எழுதப்பட்டு முதலில் கோலீஜின் அவர்கள் பார்த்து பின்னர் சாஸ்திரி அவர்களிடமும், அய்யுப்கான் அவர்களிடமும் காண்பித்த பிறகுதான் வேறு மொழிகளில் எழுதினார்கள். ஆக, மொழி உணர்வு என்பது உலகம் முழுவதிலும் இருக்கிறது. நாம் ஒப்புக் கொண்டதை நடைமுறையில் கொண்டு வர என் தடுமாற்றம்? திரு. லட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னால் நமக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் நீங்கள் சொல்லலாமா? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாயகர்கள் சொல்லலாமா? நீங்கள் 'மக்கள் உணர்வுகளை பிரதி

1st February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பலிக்க வேண்டாமா? இது எதற்கு, எல்லாவற்றையுமே போட்டு விடலாமே என்று சொன்னார்கள். நான் இந்த ப்ரியாம்பினை படிக்கிறேன். இங்கு என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது?

Whereas it is expedient to reorganise the University of Madras with a view to establishing a teaching and affiliating University at Madras while enabling the University to continue to exercise due control over the quality of the teaching given by college which are affiliated to or approved by the University of Madras.

And whereas it is desirable to foster the development of academic life and corporate unity as well in the colleges as in the University by so promoting co-operation among the colleges and between the University and the colleges as to utilize to the full the teaching resources available within the University.

And whereas it is desirable by the concentration of resources for higher teaching and research at suitable centres to prepare for the institution of new Universities;

And whereas the previous sanction of the Governor-General has been obtained for the passing of this Act;

It is hereby enacted as follows:—

இதற்கு மத்தியில் ஓரிடத்தில் . . . ,

And whereas it is imperative that the University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as medium of instruction for all courses of higher studies.

என்ற ஒரு வாசகத்தை இணைப்பதில் என்ன தவறு ஏற்பட்டுவிடும்? இதில் எங்கே சிரமம் இருக்கிறது என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இதைப்பற்றி இன்னும் யோசிக்க வேண்டும் என்று ஆட்சியினரை பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான்கு கலைகள் இருக்கவேண்டும், பல விஞ்ஞான பாடங்கள் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இதை மட்டும் ப்ரியாம்பிளில் சொல்லுவதில் என்ன தவறு ஏற்பட்டுவிட முடியும்? ஒன்றை நாம் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் பின்னால் அதை செயல்படுத்துவதைப்பற்றி இதில் சொல்வதற்கு ஏன் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்? சோஷியலிசம் என்று நாம் எழுதி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் அமல் படுத்துவதில்லை. இதை விட்டு சோஷியலிசம் பிடிக்காது என்று சொல்லுபவர்களை அவர்கள் கருத்து நமக்கு பிடிக்காவிட்டாலும் வெளிப்படையான திறந்த மனதுக்காக பாராட்டலாம். ராஜாஜி அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சோஷியலிசத்தால் முன்னேற்றங்கள் தடைபடும் என்று. அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அவர் கருத்தை ஓரளவுக்கு புரிந்து கொள்ள

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st February 1966]

முடிகிறது. ஆனால் சோஷியலிசம் வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு, அதை அமல் நடத்துவதில் பின் தங்குவது சரியாக இராது. அந்த முறையில் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தில் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று இதில் சேர்ப்பதில் என்ன கஷ்டம் வந்து விடும்? எத்தனையோ சட்டங்களை நாம் போடுகிறோம். அவற்றையெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றி விடுகிறோமா? அந்த வகையில் தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது, இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று மீண்டும் பணிவாக நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்மையில் இந்திய பிரதமராக இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள், மொழிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தளவில், மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு இன்றைய தினம் மொழிப்பிரச்சனை என்பது அரசியல் பிரச்சனையோடு இணைந்திருக்கிற ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், தமிழ் போதனாமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் சேர்ப்பது அவசியம் என்பதை ஏன் இவர்கள் உணர மறுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இன்னும் நான் பணிவோடும் வணக்கத்தோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், உங்களுக்கு தமிழில் இருக்கிற ஆர்வத்தில் எங்களுக்கு நிறைய நம்பிக்கையிருக்கிறது. நீங்கள் சொல்வதில் எல்லாம் நிறைய நம்பிக்கை இருக்கிறது. கோலாலம்பூரில் மகாதாடு நடைபெறப் போகிறது, ரஷ்யாவில் கூட தமிழ் மொழி வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த நாட்டினுடைய குடிமகன், மற்ற நாட்டினுள்ளவர்களைப்போன்று, உத்தரப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களைப் போன்று மராத்திய நாட்டினுள்ளவர்களைப் போன்று இந்தியப் பேரரசில் தமிழுக்கு இடமுண்டு என்று தலைநிமிர்ந்து சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு நாம் வழிவகை செய்து வைக்கவேண்டாமா? இந்திய நாட்டில் மத்திய அரசியல் மட்டுமல்ல உலக அரசுங்கிலே கூட, தமிழ் இடம் பெறக்கூடிய அளவுக்கு வழி தேட வேண்டும் என்றின்ற உணர்வு இன்றைய தினம் தமிழர் சமுதாயத்தில் தோன்றியிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட அந்த புனிதமான எண்ணத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டியது நாம் அல்லவா? ஏதோ பத்தோடு பதினொன்றாக நிறைவேற்றினோம் என்கின்ற காரியம் அல்ல இது, தமிழ் சமுதாயத்தோடு, தமிழர்களுடைய வாழ்க்கையோடு இணைந்த பிரச்சனை இது, அந்த வகையில் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டார்கள், தமிழ், தமிழ் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, எல்லாவற்றிலும் ஆங்கிலம் தானே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி கேட்டால் நாங்கள் ஆங்கிலத்தை புழுத்த மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள், இத்தியை புழுத்த மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம், அதே நேரத்தில் இந்திக்கு ஆதரவு கொடுக்கப்படுகிறது, ஒரு முனையில் இந்தி வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளுங்கள், அதை நான் பாராட்டுவேன்.

1st February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுடைய கருத்தை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்பதைத் தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஏ-முதல் இஸட்-வரை எத்தனையோ கருத்துக்கள் இருக்கும். அதையெல்லாம் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று அர்த்தமா . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய கருத்தை ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதில் எல்லோரும் ஒன்று தான், எல்லோருடைய கருத்தும் ஒன்று தான். மேலே போகவேண்டும் என்பதில் எல்லோருக்கும் ஒரே கருத்துத்தான். ஆனால் படிக்கட்டுகளில் தான் வித்தியாசம் இருக்கும். தமிழ் ஆட்சி மொழி என்று நாம் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். கொள்கையளவிலும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதையொட்டி வருகின்ற இந்த நடவடிக்கையிலும், தமிழ் போதனாமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதைச் சேர்ப்பதற்கு என்ன சிரமம் இருக்கிறது? இதைச் சேர்ப்பதின் மூலமாக இந்த மன்றத்திற்கே சிறப்பைத் தேடித் தருவதாக இருக்கும். ஆட்சிமொழியைப் பொறுத்தவரையில் சிறந்த தொரு முடிவை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்கின்ற பெருமை நம்மை சாரும். இந்த மன்றத்திற்கு அந்தப் பொருமை சாரும், இது ஏதோ ஒரு தனியான பிரச்சனை அல்ல, நம்மிடத்தில் தொடர்ந்து இருந்து வரக்கூடிய பிரச்சினையாகும். இது யாருடைய தனிப்பட்ட பிரச்சனையல்ல, பொறுக்குக் குழுவில் இதற்காக நான் மறுப்புகள் எழுதினேனே தவிர, இது தான் பிரச்சனை; இந்த அம்சத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு, பிரச்சனையை தீர்த்துவிட்டார்களேயானால் பல காலமாக தாமதப்பட்டு இருக்கின்ற ஒரு காரியத்தை முடித்தவர்களாவார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதைச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கோபப்பட வேண்டியதில்லை, தமிழ் போதனாமொழியாக இருக்கும் என்பதை சேர்த்துக்கொள்வதில் எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் இராது. கொள்கையளவில் ஒத்துக்கொண்ட பின்னால் இதை சேர்த்துக்கொள்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. நம்மில் பல அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும் அதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, ஒரு மனதாக இந்தப் பெரிய பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிறைவேற்றுகின்ற தீர்மானத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நான் வற்புறுத்துகிறேன் என்று அர்த்தமல்ல, அவர்களே இதை முன்மொழிந்து நிறைவேற்றுவார்களேயானால் இந்த மன்றமும் வரலாற்று சிறப்பை அடையும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று மீண்டும் பணிவாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

[1st February 1966]

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது திரு. மதியழகன் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதை ஆட்சியினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை தொடங்குகிறேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் நமது கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மனம் திரும்புவதற்கும் மனம் இரங்குவதற்கும் தக்க முறையில், இனிமையான, குளுமையான சிறந்ததொரு உரையை யாற்றியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு தாபந்தரியமாக அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறபொழுது அவர்களுடைய அருமையான வேண்டுகோளுக்கு அரசாங்கம் செவிசாய்த்து, திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வது பொருத்தமும் சிறப்பும் உடையதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்து மொழித்துறையில் என்ன என்பதை இந்த சபை நன்றாக அறியும், கனம் முதல்வர் அவர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். தமிழ் நம்முடைய தாய் மொழி என்பதால் மட்டுமல்ல, தமிழ் மொழி என்பது, வளமான திறமான செவ்விய மொழி என்பதை உலகமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அல்லாவிட்டாலும் கூட தமிழ் மொழி வளமிக்க தொன்மையான ஒரு மொழி என்பதையும் நாம் அறிவோம். அதற்கான காரணங்களுக்கெல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் கருத்தை பரிமாறிக்கொள்வதற்காக மொழிவது தான் மொழி எனப்படும். இந்த நிலையில் எவர் ஒருவன் எந்த மொழியை பேசுகின்றானோ—அல்லது எவர்—அவர் ஆண்பாலாக இருக்கட்டும், அன்றி பெண்பாலாக இருக்கட்டும்—அந்த மொழியில் கற்பது தான் சாலப்பயனுடையதாக இருக்கும் என்பது உலகத்திலுள்ள கல்வித்துறை நிபுணர்கள் கருத்து. மொழியைப்பற்றி நுணுகி ஆராய்ந்து பார்த்த பெருமக்களுடைய முடிவு இது. அதிலும் புரியக்கூடிய மொழியில் கற்பிப்பது மட்டுமல்ல, எவர் எந்த மொழியில் சிந்திக்கின்றார்களோ அந்த மொழியிலேயே கற்கவேண்டும். கற்பிக்க வேண்டும். சிலருக்கு சில மொழிகளில் பேசுவதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இருப்பினும் அந்த மொழியிலேயே சிந்திப்பதற்கு முடியாமல் போய்விடும். சிந்திக்கின்ற மொழியிலேயே கற்கும் போது, அல்லது கற்பிக்கும்போது, அதில் மொழியிலேயே கற்கும் போது, அல்லது கற்பிக்கும்போது, அதில் ஐயம் திரிபற விஷய ஞானத்தை, பொருள் அறிவை புரிந்து கொள்ள முடியும், ஆற்றலும் பெற்று வளர முடியும் என்பதை விஞ்ஞான ரீதியாக கல்வித்துறையை ஆராய்ந்த பெரியவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், இதையும் நாம் நன்கு அறிவோம். இதை நாம் மனத்தில் கொள்ளுகிற பொழுது, ஆட்சியாளர்களுள் மற்றவர்களும், தமிழ் மொழியில் ஆர்வம் குறைந்தவர்கள் என்று நான் கணக்கிடவில்லை. ஒருவருக்கொருவர் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பற்றை மதிப்பிட நான் விரும்பவில்லை. அதைக் குறித்து தாஷ்ணைகள் சொல்வதோ, வசவுகள் சொல்வதோ தேவையில்லை. இதை ஒருவருக்கொருவர் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு, தன் சுய கௌரவம் என்ற ஒன்றைப்பாசாட்டிப் பிடிவாதம்

1st February 1966]

[திரு. சா. கணேசன்]

காட்டாமல் கொஞ்சம் விட்டு விட்டு, தேரான நெறியில் நின்று பிரச்சனையை அணுக வேண்டும். யார் யார் வாய் எப்பொருள் கேட்பினும், அப்பொருள்களிலுள்ள மெய்ப்பொருளை எடுத்து கையாள முற்படுவது தான் சரியானதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழில் தமிழ் மக்கள் கற்பார்களானால், இன்று 10 ஆண்டுகள் கற்கப்படுகிற கல்வியை 5 ஆண்டுகளிலே அகே அளவுக்குப் பெற முடியும். அதன் மூலமாக, தமிழிலேயே கற்றார்களேயானால், இப்போது ஜப்பான், ரஷ்யா போன்ற பிரதேசங்களிலே அல்லது நாடுகளிலே இருக்கிற நிலையிலே பல் வேறு துறையிலும் வளர வாய்ப்பு, கலப்பமான வாய்ப்பு, எளிதான வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிட்டுகிற பரவலான வாய்ப்பு நமது மாண்புமிகுருக்கும் கிட்டும். அப்படிச் சிட்டுவதன் மூலமாக இவன் உலகப்போராங்கில் தன் திறமை காரணமாக இடம் பெறுவது எளிதாக ஆக முடியும். அதே நேரத்தில் தமிழ் தமிழ் என்று சொல்லிக் கொண்டு, பிற, வளர்ந்த, பல வளங்களையும் பெற்றிருக்கிற சிறந்த மொழிகளை உதாசினம் செய்து விடுவதும் தமிழன் வாழ்வுக்கு தீமை செய்து விடும். குறிப்பாக என்னுடைய கருத்து, நான் சொல்ல விரும்புவது, ஆங்கிலத்தை எந்தக் காரணத்தை முன் வைத்தும், தமிழ் பற்றின் காரணமாகப் புறக்கணிக்கக் கூடாது. தமிழே எனக்கு உரிய மொழி, தமிழுக்கே என் வணக்கம் என்று இருந்த போதிலும், அதே நேரத்திலே, எல்லா வளங்களையும் தன்னகத்தே நிரம்ப வைத்துக்கொண்டு, பல்வேறு நாட்டவர்க்கும் தொடர்பு மொழி என்று வந்து விட்ட நிலையில் உள்ள ஒரு மொழியை உதாசினம் செய்து விட்டு சில பல துறைகளில் ஊர்ந்து விட்டாலும் கூட, உலக அரங்கில் உறுதியான நிலையான ஸ்தானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று எண்ணுகிற நிலையில் அதற்கான வாய்ப்பு குறுகிவிடும். இதையெல்லாம் நாம் மனத்திலே கொண்டு உலக மொழியின் மீது வெறுப்பு இல்லாமல், தாய் மொழி மீது பெரும் பற்றோடு, பல்வேறு விஞ்ஞானத் துறையிலே, மொழி அல்லாத பொருள் பாடங்கள் இருக்கின்றனவே, பிற மொழி மூலமாகக் கற்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறதில் மாணவர்களுக்கு ஆண்டுக்காலம் அல்லது அறியும் காலம் மிகுகிறது என்பதையெல்லாம் தெளிந்து, இதைத் தமிழிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்பதிலே இரண்டிவித அபிப்பிராயம் இல்லை என்ற நிலையை இந்த மாநிலத்திலே காண்கிறோம். இந்த நிலையிலே, இந்த முன்னுரை அல்லது முகவுரை அல்லது பாயிரம் இருக்கிறதே, அதற்குள்ளே நான்காவது பகுதியாக இந்தத் திருத்தத்தையும் சேர்த்து விடுவதால் குறை ஒன்றும் இல்லை. அப்படிச் சேர்ப்பதிலே தீமை இருக்கிறதா அல்லது கொஞ்சம் நன்மை ஏற்படுமா, வளம் ஏற்படுமா, உறுதி ஏற்படுமா என்பதை மனத்திலே கொண்டால், இது வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கு அதிகமான, அழுத்தமான காரணம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது. இதை ப்ரீ ஆம்பிளில் சேர்ப்பதனாலே ஆட்சியாளர்களுக்கோ, அரசாங்கத்திற்கோ எவ்வித இடையூறும் ஏற்பட்டு விட முடியாது. ஆகவே இதை மீண்டும் அரசாங்கம் மனத்திலே சிந்தித்து, விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் சிந்தித்து, இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவது சரியாக இருக்கும் என்று நான் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்] [1st February 1966]

ஆசைப்படுகிறேன். இதே நேரத்திலே மீண்டும் சொல்லுகிறேன், கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் இவ்வளவு உருக்கமாக, இவ்வளவு மனம் இளகும்படியாக, எல்லோரும், ஆட்சித் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும், மகிழும்படியாகப் பேசி இப்படி வேண்டிக் கொண்டதற்காகவாவது இதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. மதியழகன் தந்திருக்கிற திருத்தத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற நான் விரும்புகிறேன். தமிழைப் பாட மொழியாகக் கல்வாரிகளிலே ஆக்கவேண்டும் என்பதைக் கொள்கை ரீதியிலே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற நாம், பல்கலைக் கழகத்தில் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற அளவுக்கு இந்த முன்னுரையிலே குறிப்பினைச் சேர்க்கவேண்டும் என்பதைத் தான் கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்களுடைய திருத்தம் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறதே தவிர, வேறு புரட்சிகரமான எதோ ஒரு மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, அதற்கு எப்படி இணங்குவது என்று திக்குமுக்காட வைக்கிற நிலைமையை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுத்தவில்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக பன்மொழிப் புலவர் ஒருவர், தமிழ்க் கடல் என்றெல்லாம் புகழத் தக்க திரு. தெ. பொ. மீ. அமைகிறார்கள் என்று கேட்டு தமிழகம் உள்ள படியே பெருமகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று கூறுவதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், நல்ல தமிழ் ஆய்ந்த தமிழ் சான்றோர் ஒருவரைத் துணை வேந்தராகப் பெற்றிருக்கிற அந்தப் பல்கலைக்கழகம் தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்குகிற திட்டத்தைத் தொடர்ந்து தீவிரப்படுத்துமா என்கிற ஐயப்பாடு இந்த மகிழ்ச்சிக்கிடையே தமிழக மக்களுக்கு ஏற்படாமல் இல்லை. நான் கடந்த சில கிழமைகளுக்கு முன் துணை வேந்தராக அமைகிற பன்மொழிப் புலவர் திரு. தெ. பொ. மீ. அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சினை ஒரு ஏட்டில் படிக்க நேர்ந்தது. அதிலே அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தின் பாட மொழியாக ஆக வேண்டும், அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, 'அதுதான் என்னுடைய கொள்கை' என்றும் வற்புறுத்திக் கூறிவிட்டு, அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார். தமிழ் பாடமொழியாக ஆகவேண்டுமென்பது என் கொள்கையே தவிர, நான் கூறுகிற கருத்தே தவிர, அது தான் பல்கலைக் கழகத்தின் கொள்கை என்று யாரும் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட சங்கடம் மதிப்பிற்குரிய துணை வேந்தர் அவர்களுக்கு ஏன் ஏற்பட்டது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தச் சங்கடம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? அவர் மனமார, நெஞ்சார, தமிழ் தான் பல்கலைக் கழகத்தின் பாட மொழியாக ஆகவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். ஆனால் அவர் அது தனிப்பட்ட தன்

1st February 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கொள்கையே தவிர இந்த பல்கலைக் கழகத்தின் முடிவாகவோ, கொள்கையாகவோ இருக்கும் என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது என்று சற்று நழுவிவிடுகிறார். அப்படி அழுத்தமாகப் பேச முடியாததற்குக் காரணம் அது. முன்னுரையில் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதுதான். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் தமிழைப் பாடமொழியாக ஆக்குகிற முயற்சியில் படிப்படியாக, தீவிரமாக இல்லாவிட்டாலும் படிப்படியாக செயல்படும் என்று முன்னுரையில் கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் பன்மொழிப் புலவர் அவர்கள் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியிருப்பார்கள். இந்தக் கொள்கை தான் பல்கலைக் கழகத்தின் கொள்கை என்று கூறியிருக்க முடியும். இரண்டையும் தனித்தனியாகப் பிரித்து, தன் கொள்கை இது, இது தான் பல்கலைக் கழகத்தின் கொள்கை என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை என்று நழுவிக்கொள்வதற்கான நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணமே முன்னுரையில் நண்பர் மதியழகன் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தம் ஏற்கனவே அந்தச் சட்டத்தில் இடம் பெறுவது தான். ஆகவே இதைச் சேர்ப்பதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவில்லை—விளக்கவும் முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி பண்படும்படியாக ஒன்றும் இல்லை. ஆட்சி மொழிபற்றிப் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அளித்த உறுதி மொழியை அரசியல் சட்டத்தில் இணைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் உள்ள சங்கடங்களை எடுத்துக் காட்டியது போல எடுத்துக் காட்டும் அளவுக்கு எந்தச் சங்கடமும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அப்படி ஏதாவது இருப்பதாகத் தெரிவிக்கவில்லை. இனியும் தெரிவிப்பார் என்று நினைக்கவில்லை. எந்தச் சங்கடமும் இல்லாமல் தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துக்கொள்ளும், தமிழக மக்கள் வெகுவாக எதிர்பார்க்கும், பன்மொழிப் புலவர் தெ. பொ. மீ. போன்ற பெரியவர்கள் உள்ளத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்தகைய கொள்கையை முன்னுரையில் சேர்த்து விடுவதால் எந்தத் தவறும் ஏற்பட்டுவிடாது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து, எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த மதியழகன் கொண்டு வந்தார் என்பதால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று எண்ணினாலும், இதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே கூடக் கொண்டுவரலாம்; ஆகவே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து இதை ஏற்றுக்கொண்டு, புதிய சகாப்தத்தை தொடங்கி வைத்தார் என்ற நற்பெயரைத் தட்டிக்கொண்டுபோக வேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபித்த கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் மிகவும் உருக்கமாகப் பேசினார்கள், உணர்சிவசப்பட்டு பேசினார்கள். நான் ஒரு காலும் அவர்களுடைய நோக்கத்தை தவறுதலாகக் கொள்ள மாட்டேன். உண்மையான கவலையோடு, உண்மையான ஆர்வத்தோடுதான் இந்தத் திருத்தத்தை இன்று பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள், அன்று 'டிசென்டிங் மினிட்டும்' எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் கனம் திரு. கணேசன் அவர்கள், இவ்வளவு உருக்கமாக பேசினதற்காக நான் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார்கள். உருக்கமாகப் பேசுவது ஒன்று, அதைப் பாராட்டுவது ஒன்று. ஆனால், இது சரியில்லை என்று நான் நினைக்கிறபொழுது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் உருக்கமாகப் பேசியதற்காக இதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவது என்றால், நான் அவர்களையே ஏமாற்றுவதாக ஆகும். இதிலே கருத்து வேற்றுமை ஒன்றுமில்லை. தமிழ் பாட மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு, எவ்வளவு சீக்கிரம் அதை நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதை நிறைவேற்றுவதற்கு வழி என்றால், இப்பொழுது 'ப்ரியாம்பிளில்' இதைச் சேர்த்துவிட்டால் இது நிறைவேற்றப்பட்டு விடும், இருக்கிற குறை தீர்ந்துவிடும் என்று நினைக்கிறார்கள் கனம் உறுப்பினர்கள். நான் முன்பே விளக்கினேன். 'ப்ரியாம்பிள்' சட்டமாகாது. சட்டத்திலே இல்லை என்று நினைத்துக் கொண்டு, 'ப்ரியாம்பிளில்' போட்டால், அது எதிர்பார்க்கிற பலனை அளிக்காது. சட்டத்தில் இருக்கிறது. இப்பொழுது சட்டத்தில் ஒன்றும் தடையில்லை. சட்டத்தில் இல்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு 'ப்ரியாம்பிளில்' போட்டு, அதற்குரிய திருத்தம் வந்து, விவாதிக்கப்பட்டு, இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொண்டால், பின்னால் விவாதம் வந்தால் வழக்கு ஏற்பட்டால், சட்டத்தில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று சந்தேகம் வரும். அதற்காகத்தான் நான் இதை ஆட்சேபிக்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளாததற்கு காரணம் ஒன்றுமில்லாமல் இல்லை. வெறும் பிடிவாதத்திற்காக, கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார் என்பதற்காக நான் இதை எதிர்ப்பதாகச் சொல்லுவது தவறு. ஒரு முறையாவது கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களிடம் மேலும் நல்ல பெயர் பெறவேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு இல்லையா (சிரிப்பு).

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த ஒரு முறை இந்த முறையாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மதுரை பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் கருத்துத் தெரிவித்ததுபற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சொல்லியதுதான் முறை. அவர் வைஸ்-சான்ஸ்லராக இருக்கிறார் அந்த யுனிவர்ஸிட்டிக்கு. அவர் சர்வாதிகாரி இல்லை. தன்னுடைய கருத்தைச் சொன்னார், யுனிவர்ஸிட்டி முடிவு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார். அதுதான் முறை, இப்பொழுது 'ப்ரியாம்பிளில்' இதைச் சேர்த்திருக்கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். 'ப்ரியாம்பிளில்' அப்படி யிருந்தால்கூட, திரு. மீனட்சிசுந்தரனார் இப்படித்தான் சொல்லுவார். 'ப்ரியாம்பிளில்' சொல்லப்பட்டிருந்தால், பாட மொழி பற்றி புதிய ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அர்த்தம் இல்லை. செனட்சபை இருக்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது. சட்டத்தில் தமிழ்தான் பாடமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று ஏதாவது பிரிவு இருந்தாலும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு செனட்

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சபை இருக்கிறது. அதுதான் மொழி என்று 'ப்ரியாம்பினில்' இருந்தால் கூட, திரு. மீனாட்சிசுந்தரனாரின் உரை வேறுவிதமாக இருக்க முடியாது. ஆனால், இந்த 'ப்ரியாம்பினில்' தீர்த்த திருத்தம் இல்லாமலேயே பல்கலைக்கழகம் இன்னும் அதிகமாக தமிழ் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தவேண்டும், தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்குவதிலே வேகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து இருக்கிறது. அதற்கு இந்த பல்கலைக்கழகம் ஒருக்காலும் குறுக்கே நிற்காது, நிற்பதற்கு ஒன்றும் இடமில்லை, நிற்பதற்கு யாரும் விட்டுவிடமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட யூனிவர்ஸிட்டி அமையாது. இதுவரையில் அந்த வகையிலே நடக்கவில்லை. நான் முன்பே விளக்கினேன். அரசாங்கம் என்னென்ன கருத்துக்கள் தெரிவிக்கின்றதோ அவைகளையெல்லாம் வைஸ்-சான்சலர் தயங்காமல் ஏற்றுக்கொண்டு, வசதிகளை அளித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். 'ப்ரியாம்பினில்' இதைப் புதிதாகப் போட்டால் தவறுதலான கருத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்பதுதான் என்னுடைய அச்சம். இது ஒரு நிழல் போன்றது, 'ஷாடோ' போன்றது. இதைப் பிரமாத்தமாக வைத்துக்கொண்டு 'ஷாடோ'வை பிடிக்க முயல்வதில் பிரயோசனமில்லை. உண்மையாக எதைப் பிடிக்கவேண்டுமோ அதைப் பிடிக்க வேண்டும். சட்டத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அதை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. 'ப்ரியாம்பின்' பற்றி அதிகமாக விவாதிப்பதில் ஏதோ இதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது போல வெளியிலே இருப்பவர்களுக்குத் தோன்றும். அதுவும் கூடாது. ஆகவே, இந்த 'ப்ரியாம்பினுக்குக்' கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Sri K. A. MATHIALAGAN rose.)

Mr. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should confine his remarks only to the points raised by the Hon. Chief Minister.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு பிரிவிலே இதைப்பற்றி போடலாம் என்று பொறுக்குக் குழுவில் விவாதத்தின் போது நான் கூறினேன். அதுபற்றி நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருக்கிறது. பொறுக்குக் குழுவின் அங்கத்தினராக இருந்த கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் இதை அறிவார்கள். இருந்தாலும், ஒரு சமாதானமாக இருக்கட்டும் என்ற வகையிலே இதைப்பற்றி 'ப்ரியாம்பினில்' கூறிவிட வேண்டும் என்றுதான் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்தேன். ஆகவே, இதை அருள்கூர்ந்து ஏற்கவேண்டுமென்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்கு அவசியமே இல்லை. இப்பொழுது இருக்கிற சட்டப்படி கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய லட்சியத்தை நிறைவேற்ற முடியும், நிறைவேற்றப்படும் என்று நான் உறுதி கூறக்கூடும் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பாக. கனம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துவது வேறு விஷயம். கனம் உறுப்பினர் மனம் குமுறி உணர்ச்சியோடு பேசினார்கள். அவர்கள் கொஞ்சம் கூட இதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இதிலே எவ்வளவு ஆர்வமும், சுவைமும் செலுத்த முடியுமோ, அவ்வளவும் செலுத்தப்படும், அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி கவலையே வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைத் திருப்பிச் சொல்கிறேன்.

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded.

The Hon. Speaker called first those Members who were in favour of the amendment to rise in their seats and then those who were against the amendment in each block. The number of Members who rose in favour of the amendment was 40 and the number of Members who rose against the amendment was 63.

The amendment was declared lost.

12-30
p. m.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 to 8 were put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That clause 9 do stand part of the Bill.’

SRI RAMA. ARANGANNAL : Sir, I move the following amendment :—

‘Substitute the following for the proposed sub-sections (1) and (2) of Section 11 of the principal Act and re-number sub-sections (3) to (5) as sub-sections (2) to (4) :—

“11. *The Vice-Chancellor*.—(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Senate.”’

The amendment was duly seconded.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றி நான் அதிகமாக எடுத்து விளக்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால், இதைப் பற்றி அதிகமாகவே எடுத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று எல்லா மன்ற உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதுபற்றி முன்பே நான் விளக்கியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று மீண்டும் தெரிவிக்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 9 was put and carried.

Clauses 10 to 36 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

1st February 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

‘That the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965), as amended by the Joint Select Committee, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill, as amended by the Joint Select Committee, was passed.

(4) THE MADRAS GIFT GOODS (UNLAWFUL POSSESSION)
AMENDMENT BILL, 1966.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966, and move—

‘That the Bill^a be taken into consideration.’

Sir, this is a simple measure. Members are aware that Voluntary International Organisations like the CARE, UNICEF, etc., have been supplying substantial quantities of milk powder and other commodities for distribution to school children, Maternity and Child Welfare Centres, Hospitals, etc. In order to see that these commodities supplied by the relief organisations reach the children without any leakage of any kind and to prevent any possible misuse, the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Act, 1961, was passed.

Cornmeal, milk powder and vegetable oil supplied by the relief organisations are now covered by the said Act. The CARE organisation is now supplying butter oil also. This commodity and other new items which may be supplied by the relief organisations have to be brought within the scope of the Act. It will not be convenient to amend the Act every time a new commodity is supplied by the relief organisations. It is, therefore, proposed to amend the Act so as to enable the Government to specify such items by notification. I would like to add that the CARE organisation has been so good as to offer more of such supplies and many other commodities to other institutions. I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[1st February 1966

VI.—ANNOUNCEMENT.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1966.

Mr. SPEAKER : I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the consideration by the Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966.

V.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(5) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1966.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg to introduce the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966, and move—

“ That the Bill ^a be taken into consideration.”

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கின்ற நம்முடைய சட்டத்தின்படி இரண்டு அப்பெல்லெட் ட்ரைப்யூனல் களை வைக்க முடியும். ஒரு அப்பெல்லெட் ட்ரைப்யூனல் சென்னை யிலும் மற்றொன்று மதுரையிலும் இருக்கிறது. ஏராளமான அப்பீல்கள் இன்றைக்கு தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்ற காரணத்தினால், மேற்கொண்டு ஒன்று அல்லது இரண்டு ட்ரைப்யூனல்கள் வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் படி போதிய அப்பெல்லெட் ஜட்ஜ்களை நியமித்து கோர்ட்களை நியமிப்பதற்கு உரிமை இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டம் வெகமாக கேஸ்களைத் தீர்ப்பதற்கும் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும். அது மட்டும் அல்ல. இன்னும் வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கும் நல்ல பலன் அளிக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதில் இருக்கும் அப்பெல்லெட் ட்ரைப்யூனல் இரண்டு ஜட்ஜ்கள் இருக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஒருவர் ஸ்பீ-ஜட்ஜ் அந்தஸ்துக்குக் குறையாத ஜூடிஷியல் ஆபீசராகவும், மற்றொருவர் டிபார்ட்மெண்டல் ஆபீசராகவும் இருப்பார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : The questions is—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966 be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1966, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary,
dated 22nd January 1966.

1st February 1966] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

(6) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING
(TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1966 (L.A. BILL
No. 1 OF 1966).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, a 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966 be taken into consideration.”

This Bill seeks to replace Ordinance I of 1966 which was promulgated by the Governor on 20th January 1966 for extending the life of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Act, 1949, which was due to expire on the 25th January 1966, for a period of one year, that is up to and inclusive of 25th January 1967.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சென்னைச் சட்டம் 29/1949 என்ற ஒரு சட்டம், அவசியமான பண்டங்களை விநியோகம் செய்வதற்கும், விலைக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கும் என்று இருக்கிறது. 1966-ம் வருஷம், ஜனவரி மாதம் 25-ந் தேதியோடு, இந்தச் சட்டத்தினுடைய காலம் முடிவு அடைகிறது. இந்தக் காலம் முடிவடைகின்றபோது, நாம் மத்திய சர்க்காருக்கு “இந்தச் சட்டம் மீண்டும் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும், குறிப்பாக மின்சார விஷயத்தில் நாம் கட்டுப்பாடுகள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது, மின்சாரத்திற்குப் பலவிதமான ரேட்கள் விதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஒட்டி, இந்த அதிகாரம் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் நீடிக்கப் படவேண்டும்” என்று எழுதினோம். மத்திய சர்க்காரிலே, “இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டியதில்லை, 1910-ம் வருடத்திய எலெக்ட்ரிஸிட்டி சப்ளை ஆக்ட் இருக்கிறது, அதன்படி நீங்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்” என்று சொன்னார்கள். அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், எல்க்ட்ரிஸிட்டி சப்ளை ஆக்டின் 22 (பி) செக்ஷன் பிரகாரம் இப்பொழுது இருக்கும் எல்லா அதிகாரங்களும் நமக்குக் கிடைக்காது என்று நம்முடைய இலாகாவிற்கு தோன்றியது. அதற்குப் பிறகு, “இந்த விதமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, பழைய சட்டத்தைத்தான் நீடித்துக் கொடுக்கவேண்டும், பழைய சட்டம் 1949-ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து அமலில் இருந்த காரணத்தினாலும் அதில் எந்தக் குறைபாடும் இதுவரையிலும் காணாத காரணத்தினாலும் அதையே நீடிப்பது நல்லது” என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதினோம். அதை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை நீடித்துக் கொள்வதற்கு நமக்கு அனுமதி கொடுத்தார்கள். அந்த அனுமதி வர காலதாமதம் ஆனதால் ஆர்டினன்ஸ் பிறப்பிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. நான் காலையில் சொன்னது போல், நம்முடைய அரசியல் சாசனத்தின் பிரகாரம், இந்த விதமான சட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், ஜனாதிபதியினுடைய அனுமதியை முன்கூட்டியே பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதனால் சற்றுக் காலதாமதம் ஆயிற்று என்று நான் காலையிலே விளக்கி

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [1st February 1966]

னேன். சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், பழைய சட்டம் நீண்ட காலமாக அமலில் இருந்து வருகிறது. இதற்கு முக்கியமான அவசியம் எதனால் உண்டாகிறது என்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மின்சாரம் தொடர்ந்து பற்றாக்குறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தாலும், அதைவிட அதிகமாக நமக்குத் தேவை ஏற்படுகிற காரணத்தால், மின்சார உபயோகம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வெகுவேகமாக அதிகரித்துக்கொண்டு வரும் காரணத்தால், இந்தக் கட்டுப்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக நாம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 256 மெ. வா. தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் உற்பத்தி செய்தோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 571 மெ. வா. உற்பத்தி செய்தோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1140 மெ. வா. உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு முறையும் இரட்டிப்பு மடங்குக்கு மேல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருந்தும், நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பற்றாக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையே வளர்ச்சிக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு ஆகும். இதை ஒரு குறைபாடு என்று சொல்ல முடியாது. இந்தக் குறைபாடு ஏற்படுவது என்றால், அனல் மின்சாரத்திற்கும் நீர்மின்சாரத்திற்கும் ஓரளவு கஷ்டம் இருக்கிற காரணத்தினாலேயொழிய, வேறு நம்முடைய முயற்சியில் குறைபாடு இருக்கிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அதை நீக்குவதற்கு நாம் முயற்சிகள் செய்யத் திட்டங்களெல்லாம் போட்டிருக்கிறோம். எண்ணூரில் 340 மெ.வா. உற்பத்தி செய்வதற்கான அனல் மின்சார நிலைய வேலையை நாம் தொடங்கி விட்டோம். துரதிருஷ்டவசமாக நமக்கு நான்கு ஆண்டுகளிலே அணு மின்சார நிலையத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியும் என்று உறுதி கொடுத்த டாக்டர் பாபா அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்கள். அவர்கள், குறித்த காலத்திற்கு முன்பே செய்து கொடுக்கக்கூடிய ஒரு சக்தி பெற்றவர்கள். இருந்தாலும், இந்தத் திட்டம் மத்திய சர்க்காரால் ஏற்கப்பட்டு, இன்று நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு எல்லாப் பூர்வாங்க உத்தரவுகளும் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவு விரைவிலே அதைச் செய்து முடிக்க முடியுமோ அந்த வகையில் ராஜ்ய சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று, பொதுவாக சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலமாக மேலும் ஒரு ஆண்டுக்கு அதிக நீடிக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் மின்சாரக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கும், விலையை ஓரளவு உயர்த்துவதற்கும் ஓரளவு அதிகாரம் கிடைப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மின்சார வெட்டைப் பொறுத்த வரையில், மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒரு சில தொழில்களுக்கு மின்சார வெட்டிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். உதாரணமாக, பள்ளி ஹாஸ்டலுக்கு விதி

1st February 1966] [திரு. வை சங்கரன்]

விலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டதன் பேரில் தளர்த்தப்பட்டதாக அறிகிறேன். அந்த முறையில், தீக் குச்சித் தொழில் சம்பந்தமாக விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டும். மின்சார வெட்டு காரணமாக பொட்டாசியம் க்ளொரைட் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, அதனால் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு விட்டது என்று முக்கிய காரணம் கூறப்படுகிறது. ஆகையால் இதுபோன்ற பவர்கட் ஏற்படுத்தும்போது, குடிசைத் தொழில்கள், இன்னும் ஒரு சில தொழில்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து விதிவிலக்கு அளிக்கத்தக்க வகையில் செயலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1 and the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

12-53
p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 1 of 1966) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 97. Notification issued with G.O. Ms. No. 5906, Industries, Labour and Co-operation, dated the 21st December 1965, amending the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958 relating to verification and stamping of weighing instruments, published with the Industries, Labour and Co-operation Department Notification S.R.O. No. A-7625 of 1958, dated the 15th November 1958, at pages 1 to 55 of Part 1 of the Fort St. George Gazette, Extraordinary, dated the 1st December 1958, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 43 (4) of the Madras Weights and Measures (Enforcement) Act, 1958 (Madras Act XX of 1958).]

[1st February 1966]

* 98. Notification issued with G.O. Ms. No. 4323, Home, dated the 8th December 1965, amending Rule 8 of the Madras Cinema (Regulation) Rules, 1957, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-701 of 1957, dated the 19th January 1957 at pages 79 to 104 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 30th January 1957, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

* 99. Notification issued with G.O. Ms. No. 4383, Home, dated the 13th December 1965, amending the Madras Children Rules, 1940, published with Home Department Notification No. 1062, dated the 12th July 1940, at pages 1199 to 1242 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 17th September 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 44 (4) of the Madras Children Act, 1920 (Madras Act IV of 1920).]

* 100. Notification issued with G.O. Ms. No. 4341, Home, dated the 9th December 1965, amending the rule relating to the exemption from holding cinema operators licence of the Madras Cinemas (Regulation) Rules, 1957, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-701 of 1957, dated the 9th January 1957, at pages 79 to 104 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 30th January 1957, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Madras Act IX of 1955).]

101. Notification issued with G.O. P. No. 3354, Revenue, dated the 30th November 1965, amending the special rules for the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Subordinate Service, published with Revenue Department Notification S.R.O. No. A-675, dated the 19th July 1962 at pages 633-635 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 1st August 1962, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

B. Reports, notifications and other papers.

† 14. The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966 with annexure.

* Laid on the Table of the House on 31st January 1966.

† Despatched to members on 29th January 1966.

1st February 1966]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 40 on pages 285 and 286.]

(a) to (d) : No representation was received recently from any Member of the Legislative Assembly of the Salem district for implementing the Thirumanimuthar Scheme. But the M.L.As. and M.Ps. of Salem district in their memorandum, dated 31st March 1964 urged the investigation and inclusion in the Third or Fourth Five-Year Plan of the Scheme for diverting the surplus flood waters from the Mettur Reservoir into the Thirumanimuthar and Ponnar (a tributary of Thirumanimuthar) to augment supplies to their ayacut.

Based on investigation done in 1960 the scheme of diverting part of Mettur surplus into the Thirumanimuthar and forming a reservoir across the Sarabanganadhi to benefit an extent of about 10,000 acres of new ayacut was estimated to cost of Rs. 312.50 lakhs. An alternative proposal for taking a canal across the Sarabanganadhi by means of an aqueduct and forming a reservoir across the Thirumanimuthar was estimated at Rs. 327 lakhs. Both the proposals were examined by the Government and it was decided in September 1960 not to pursue the schemes till all the schemes proposed for the Third Five-Year Plan were executed.

The scheme was proposed for consideration of the Working Group on Irrigation for the Fourth Five-Year Plan. It was not included in the final list of schemes drawn up for inclusion in the Fourth Five-Year Plan as benefits were not commensurate with the cost. The Government have also ordered that the detailed investigation of the scheme be deferred.

விவர அறிக்கை : (அ) முதல் (எ) வரை.—திருமணிமுத்தாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சட்டசபை உறுப்பினர் எவரிடமிருந்தும் எந்த முறையிலும் அண்மையில் பெறப்படவில்லை. ஆனால் மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து உபரி வெள்ள நீரை திருமணிமுத்தாறு, பொன்னியாறு (திருமணிமுத்தாற்றின் கிளை நதி) இவற்றில் போய்ச் சேரும்படி செய்வதன் மூலம் அவற்றின் ஆயக்கட்டுப்பகுதிக்கு பாசன வசதியை அதிகரிப்பதற்கான திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து அதை மூன்றாவது அல்லது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று சேலம் மாவட்ட சட்டசபை உறுப்பினர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் 31—3—1964 தேதியன்று அனுப்பிய மனுவில் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்கள்.

1960-ல் நடத்திய புலனாய்வின் அடிப்படையில், மேட்டூர் உபரி நீரின் ஒரு பகுதியை திருமணிமுத்தாற்றிற்குத் திருப்பிவிட்டு, 10,000 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புதிய ஆயக்கட்டுக்கு பாசன வசதியளிக்கும் பொருட்டு சரபங்க நதியின் குறுக்கே ஒரு நீர்த் தேக்கத்தை அமைக்கும் திட்டத்திற்கு ரூ. 312.50 லட்சம் செலவு ஆகுமென்று மதிப்பிடப்பட்டது. ஒரு கட்டுக்கால்வாய்(aqueduct) மூலம் சரபங்க நதியின் குறுக்கே ஒரு வாய்க்காலைக் கொண்டு

[1st February 1966]

சென்று திருமணிமுத்தாற்றின் குறுக்கே ஒரு நீர்த்தேக்கத்தை அமைப்பதற்கான மாற்றுச் செயற்குறிப்புக்கு ரூ. 327 லட்சம் செலவாகுமென மதிப்பிடப்பட்டது. அரசாங்கம் மேற்சொன்ன இரண்டு செயற்குறிப்புகளையும் பரிசீலனை செய்தது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்ட எல்லா வேலைத் திட்டங்களும் நிறைவேற்றப்படுகிற வரையில், இத் திட்டங்கள் குறித்து மேற்கொண்டு ஆலோசிப்பதில்லை என்று 1960 செப்டம்பரில் முடிவு செய்யப்பட்டது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறித்த பாசன செயற்குழு வின் ஆலோசனைக்காக மேற்படி திட்டத்தை அனுப்புவதென இருந்தது. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆகும் செலவினத்திற்கேற்ப பலன்கள் கிடைக்காது என்று கருதப்பட்டதால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட வேலைத் திட்டங்களின் இறுதிப்பட்டியலில் இத் திட்டம் சேர்க்கப்படவில்லை. மேற்படி திட்டம் சம்பந்தமாக பிரிவான பரிசீலனை நடத்துவதைத் தள்ளிப்போடுமாறு அரசாங்கம் ஆணையிட்டுள்ளது.

APPENDIX II.

[Vide item (1) on page 296]

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS MEDICAL PRACTITIONERS BILL, 1965 (I.A. BILL NO. 22 OF 1965).

To

The Hon. the Legislative Assembly,
Madras.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) has the honour to make this report.

2. The Bill was published in English in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated the 7th August 1965 and in Tamil in the *Fort St. George Gazette*, dated the 15th December 1965.

3. The Joint Select Committee was appointed by the resolutions of the Assembly and Council, dated the 10th August 1965 and the 1th August 1965, respectively.

4. The Committee held four sittings. At its first sitting held on the 2nd September 1965 in the Committee Room, Legislators' Hostel, Government Estate, Madras-2, the Committee elected Hon. Srimathi Jothi Vencatachellum, Minister for Health, as Chairman and decided to receive written memoranda from registered and unregistered Medical Institutions and Associations by 20th September 1965 and also to record evidence of the representatives of those Associations and Institutions and others on the 12th October 1965. The Committee received 42 written memoranda from registered associations and institutions.

1st February 1966]

5. The Committee examined 32 witnesses on the 12th and the 14th October 1965 and recorded their evidence in Madras.

6. The Committee met again on the 22nd December 1965 for consideration of the clauses of the Bill.

7. After careful consideration of the views expressed by the Government of India that the provisions made in the Medical Practitioners Bill "to combine registration of practitioners of different systems in one common Act" were not in conformity with the Indian Medical Council Act, 1956 and that it would be desirable to have a separate Act for the Medical Practitioners of Modern Systems of Medicine, the Committee decided to recommend that the present Bill be withdrawn and separate Bills, one for the Medical Practitioners of Homoeopathic System of Medicine, one for the Medical Practitioners of Indian and Indigenous Systems of Medicine and, if necessary, a Bill to suitably amend the Madras Medical Registration Act, 1914, be brought forward.

JOTHI VENCATACHELLUM,

Fort St. George,
MADRAS-9,

Chairman.

29th December 1965.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

